

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ТРЕЋА СЕДНИЦА
ДРУГОГ РЕДОВНОГ ЗАСЕДАЊА
Шести дан рада
7. новембар 2018. године

(Седница је почела у 10.05 часова. Председава Верољуб Арсић, потпредседник Народне скупштине.)

*
* *

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Поштоване даме и господо народни посланици, настављамо рад Треће седнице Другог редовног заседања Народне скупштине Републике Србије у 2018. години.

На основу службене евиденције о присутности народних посланика констатујем да седници присуствују 82 народна посланика.

Ради утврђивања броја народних посланика присутних у сали, молим народне посланике да убаце своје идентификационе картице у посланичке јединице електронског система за гласање.

Констатујем да је применом електронског система за гласање утврђено да су у сали присутна 93 народна посланика, односно да је присутно најмање 84 народних посланика и да постоје услови за рад Народне скупштине.

Обавештавам вас да су спречени да седници присуствују следећи народни посланици: Радмило Костић и Ђорђе Милићевић.

Настављамо рад.

Прелазимо на 1. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О СМАЊЕЊУ РИЗИКА ОД КАТАСТРОФА И УПРАВЉАЊУ ВАНРЕДНИМ СИТУАЦИЈАМА (наставак претреса у појединостима).

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Зоран Живковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Драган Весовић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Весовићу, изволите.

ДРАГАН ВЕСОВИЋ: Хвала, господине председавајући.

Госпођице министре, у амандману на члан 3. ми смо у ставу 2. изменили две речи и наизглед то и није нека промена у односу на оно што

пише, да свако има право на заштиту од последица катастрофа без икакве дискриминације. Ми смо избацили то „без икакве“, него смо написали „свако има право на заштиту од последица без дискриминације по било ком основу“. Ово јесте слично, али дефинитивно није исто. Наравно, одбијено је. А када сам у амандману предложио да то буде дискриминација, односно да буде без дискриминације по ма ком или било ком основу, мислио сам на основе верске, полне, расне или сваке друге припадности.

И онда долазимо у парадоксалну ситуацију да ми из Српског покрета Двери, који се често из разноразних разлога, најчешће су они политичке природе, јер никако других истинских нема, оптужујемо за разне ствари, предлажемо нешто што неће да се усвоји, а има смисла. А колико то има смисла, говори најбоље ово што се у неких последњих пар дана дешава у Републици Србији, а што се наставља и даље, где имамо ситуацију да господин Угљанин потпаљује ватру, коју он сам види, притом не преза ни од чега, ни од каквих изјава и јутрос је дао једну врло интересантну изјаву у којој је председника државе окарактерисао као доброг председника за Србију а лошег председника, како он каже, за Бошњаке.

Ја сам стварно збуњен тиме шта се дешава, али још сам више изненађен одсуством јасне реакције оних који представљају власт у овој држави. Имали смо прилике, ви нисте били ту, госпођице министре, господин министар Стефановић је рекао да полиција одради своје, а да онда судство не ради своје. И сада мене интересује, сада је добра ствар, у ствари, ја бих био најсрећнији да је и он ту, јер бих волео да видим ту синхронизацију на делу, да ја видим ко заиста не ради своје, јер ми као грађани Републике Србије, поготово грађани Републике Србије из Рашке области, с обзиром на то да сам ја из Краљева, а и Нови Пазар и Тутин и Сјеница су у Рашкој области, имамо одређени вид забринутости и ми постављамо питање да ли ће неко и на који начин да стане на пут оваквим изјавама и оваквим понашањима господина Угљанина.

Ја сам јуче причао о томе како и најбројнија владајућа странка у држави Србији има поједине видове сарадње са странком господина Угљанина и живо ме интересује да ли ће сви ти видови сарадње да буду прекинути. Тамо негде 17. августа или 16. августа, ако ме сећање не вара, 2017. године потписан је неки споразум који су потписали Кенан Хот, Сафет, презимена не могу да се сетим и Милан Петровић, мислим из СНС-а, а присутан је био и председник извршног одбора СНС-а господин Глишић.

Дакле, договор о сарадњи... Ја подржавам... Пазите, ја подржавам. Можда је то вама чудно...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Весовићу, молим вас да сада причате мало о амандману. Ја вас слушам већ четврти минут.

ДРАГАН ВЕСОВИЋ: Па хоћу. Амандман је „по ма ком основу“, а о овом основу вам ја причам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По ком основу?

ДРАГАН ВЕСОВИЋ: Значи, верске нетрпељивости, националне припадности, које изјаве господина Угљанина проузрокују.

Ја сада питам министра правде да ли ће тужилаштва да предузму некакве кораке да оправдана забринутост становништва из Рашке области, одакле сам ја народни посланик, буде на неки начин одагната. Мене људи зову, мене људи питају да ли ће нешто да се предузме.

Сада, ако некоме смета што ја износим податак, председавајући, да је потписан тај меморандум са датумом, са учесницима који су потписали, он је изузетно важан... Ја ту пружену руку подржавам, али кажем да сада, пошто је рука одбијена, ми морамо да предузмемо као озбиљна држава кораке јер ако господин Угљанин прича о српској држави у Србији да је фашистичка, ми морамо да се сложимо да је то велики проблем, јер Нови Пазар је 100 километара од града Краљева. Ја сам народни посланик из града Краљева и то је та веза о којој ја причам.

Ја сам зато написао „по ма ком основу“, са сасвим добром идејом и намером, да нагласим потребу сарадње, и међунационалне и међуверске, са сваком групацијом. Наравно, то је одбијено.

Да више времена не користим, убеђен сам да одговор нећу добити, али волео бих да чујем шта о томе мисли госпођица министар. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По Пословнику, народни посланик Милимир Вујадиновић.

Изволите.

МИЛИМИР ВУЈАДИНОВИЋ: Хвала, председавајући.

Члан 107. Каже говорник да је много ствари парадоксално. И нама је штошта парадоксално у овом његовом излагању. Прво то што о дискриминацији у самом амандману говоре људи из Двери, узевши у обзир пре свега оно што се у прошлости дешавало и њихов однос према неким групама, нарочито када су у питању жене.

Друга парадоксална ситуација је када спомиње однос Сулејмана Угљанина према председнику државе. Па сетите се да и њихов однос према председнику државе није нешто много различит од онога који данас показује Сулејман Угљанин. Сетите се само постизборне атмосфере, после избора за председника Републике, када су људи из Двери и њихови савезници доносили плакате на којима је писало – Није мој председник. Ми то нисмо заборавили. То је парадокс. То је веома велика сличност са оним што данас ради Сулејман Угљанин.

У најмању руку, претходни говорник је човек који нема право да говори о тој ситуацији, јер његов однос није много различит према председнику државе од онога када је у питању Сулејман Угљанин у Рашкој области.

Само сам хтео да вас подсетим на ту ситуацију, и све нас овде а и грађане Србије. Хвала вам.

(Драган Весовић: Реплика.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Немате право, колега Весовићу, на реплику.

Сачекајте. Ви сте вашом дискусијом направили десетак повреда Пословника, тако да ћете чекати сад прилично.

Колега Вујадиновићу, покушао сам колегу Весовића да вратим на његов амандман, јер и лично сматрам да та прича око Сулејмана Угљанина треба да се заврши цитатом који је рекла премијер Ана Брнабић, да он треба да буде предмет рада различитих државних органа, а између осталих и здравствених установа. Мислим да је ту све речено, али очигледно да поједине колеге то не сматрају да је довољно.

Да ли желите да се Скупштина у дану за гласање изјасни? (Не.)

По Пословнику, народни посланик Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, рекламирам члан 108. и члан 109.

Без обзира на вашу толеранцију, господине председавајући, ви повремено треба да покренете и неку меру санкционисања посланика који говоре као што је говорио посланик Двери.

Наиме, и ја тврдим да Бошњаци заслужују бољег лидера од Сулејмана Угљанина. Отприлике, један народ, једна група се по вођи препознаје. Не желим да Бошњаци буду препознати по изјавама Сулејмана Угљанина, али такође ми треба да ставимо прст на чело и да кажемо шта смо све сами урадили. Да ли је дискриминација, о којој је посланик покушао да говори, кад у присуству Ђиласа Бошкомир толерише изјаве да постоје подобни и неподобни новинари, да неки новинари у ствари нису новинари? Да ли је дискриминација када дискриминишете медије, а тиме и грађане који прате те медије кад кажете да неке медије треба забранити? То је за мене нека већа дискриминација од оних које је он набројао.

Замерам много тога Сулејману Угљанину, али мислим да Бошњаци то треба да реше између себе. Наравно, за осуђивање сам свега онога што је он рекао, али да се замислимо да ли та коалиција, савез милионера, у којем су Бошкомир, Лепомир и Ђилас главне полуге, да ли став њихов да је царица Милица макро проститутке своје ћерке Оливере, да ли тај став јесте мржња, да ли тај став јесте дискриминација нас верника, нас традиционалиста који верујемо у велику жртву коју је царица Милица

имала? Да ли је то званичан став те коалиције? Да ли је мржња и дискриминација кад позовете да неког треба обесити на Теразијама, па онда кажете – не треба на Теразијама, тамо треба вешати родољубе? Да ли је дискриминација када позовете да нам се обори регуларно изабран председник Републике Србије?

Дакле, кад говоримо о дискриминацији, господине председавајући, ви морате да скренете пажњу претходном говорнику да мора да говори о дискриминацији коју они спроводе позивајући на герилску борбу и насилно обарање власти. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Ристичевићу.

По Пословнику, народни посланик Александар Марковић.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Члан 106, део који говори да је говорник дужан да се држи тачке дневног реда.

Иако сте покушали да интервенишете, нисте успели, јер је претходни говорник из лажне патриотске организације Двери покушао овде да глуми неког патриоту, покушао је да глуми неког заштитника српских националних интереса, заштитника државе, али немојте ви, господине Весовићу, да штитите државу, зато што постоје органи...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Молим вас, без личног обраћања, колега Марковићу.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Ево, обраћаћу се вама, па му ви пренесите.

Постоје органи државе Србије, постоје институције које то треба да раде. Подсетићу да су управо представници Српске напредне странке овде први заузели став, први реаговали, први осудили скандалозно понашање господина Угљанина, а такође ћу подсетити и да је председник државе Александар Вучић још пре неколико месеци јасно поручио – Суљо, нема за тебе фотеље. Суљо, не можеш рачунати на учешће у власти.

Дакле, пре неколико месеци је Вучић то још поручио, послао поруку на тај начин, осудио његово скандалозно понашање, а као што сте малопре и ви рекли, господине председавајући, и премијерка је данас на врло јасан начин заузела став и послала политичку поруку и зато мислим да су они последњи који треба овде да глуме неке патриоте и неке заштитнике српских националних интереса. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Повреда Пословника, народни посланик Вјерица Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Став 2. члана 106.

Малопре је један од колега рекао да је требало прекинути неког опет другог колегу који је говорио. Не делимо то мишљење. Свако овде треба

да каже оно што мисли да треба да каже и нема никаквог разлога да један део посланика може да говори мимо дневног реда, други да не може. Заправо, сви треба да говоре оно што мисле да треба грађани Србије да чују управо од те групе посланика и те посланичке групе. Наравно, грађани ће једног дана на изборима да процењују на који начин су кога схватили. Знате, ако је јуче Маја Гојковић, и то с правом, пустила посланика Бачевца да је уцењује, да износи претње у односу на Народну скупштину некаквим његовим личним везама итд., онда и свако други може да каже оно што мисли да треба да каже. Заиста је Маја Гојковић јуче добро поступила, управо онако како треба да поступи председник Народне скупштине.

Пошто је нормално да се у оквиру сваког јављања мало каже и нека реченица мимо онога што је стриктно везано за оно за шта смо се јавили, ми смо јуче остали без одговора. Можда данас министарка има одговор на оно на шта министар Стефановић није имао, а наше питање је – госпођо Кубуровић, да ли сте се консултовали у Влади око тога да, ако Расим Љајић оде у коалицију са Сулејманом Угљанином, поготово после ове изјаве Ане Брнабић о Сулејману Угљанину, да ли ћете и даље Расима Љајића задржати на месту потпредседника, односно министра Владе? То је заиста веома значајно питање, да би се на неки начин разрешило све оно што је ових дана актуелно. Ево, молила бих вас ако сте ви у стању, да нам одговорите на то питање. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По Пословнику, народни посланик Крсто Јањушевић.

Изволите.

КРСТО ЈАЊУШЕВИЋ: Хвала, председавајући.

Члан 27. Сматрам да када је господин Весовић помињао кораке које ћемо предузети, а пре тога споразуме које су потписивали људи, или договоре Српске напредне странке и странке Сулејмана Угљанина, када неко каже које ћемо кораке предузети, ми видимо да подразумева да ми раскидамо неке коалиције, раскидамо нека пријатељства само зато што је Сулејман Угљанин нешто изговорио.

Уз сву осуду тога што је он изговорио, тамо постоје људи, постоје комшије Срби и Бошњаци чија пријатељства трају дуже него што траје иједна политичка опција, иједна политичка странка. Кораци које ћемо ми предузимати су ти да ћемо са тим Кенаном Хотом договорити како да реши проблем комуналног предузећа, јер му треба неко возило, а пре неколико дана је био са руководством Града Београда да му помогну. Кораци које ћемо предузети јесу да се моје мишљење као Србина о Бошњаку неће променити, који је гласао или за, у овом случају, Угљанина који је то тако нешто катастрофално... Напротив, народ на терену, мир,

пријатељство и учвршћивање су кораци којима ћемо се борити против таквих, да управо они остану усамљени у тим својим идејама.

Шта је најјача порука народа? Тај Сулејман Угљанин је на претходним председничким изборима позвао Бошњаке, нпр. у Сјеници, да подрже све сем Александра Вучића, дакле Сашу Јанковића. Срба у Сјеници има 18-19%, Александар Вучић је у Сјеници освојио 79% гласова. То је та порука и то су ти кораци које ћемо предузимати. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Народни посланик Милорад Мијатовић, повреда Пословника.

Изволите.

МИЛОРАД МИЈАТОВИЋ: Поштовани господине потпредседниче, пошто се и данас наставља она јучерашња и прекјучерашња прича, сасвим је јасно да посланичка група која је овде мало даље, с моје десне стране, наставља причу која је почела много пре избора за националне савете.

Нису добро урадили. Свом новом политичком пријатељу Муамеру Зукорлићу нису помогли, помогли су Сулејману Угљанину, човеку чију смо изјаву јасно и недвосмислено осудили, у вези свега онога што је рекао. Према томе, немојте се сада вадити. Нисте добро урадили посао. Помогли сте другом противнику, а пустите неку вашу нову бригу за бошњачку националну заједницу.

Знате, Бошњаци су зрели људи. Ми живимо са њима и живи се доле у Санцаку и у Рашкој области и будите уверени да ће ти људи јасно проценити с ким и када могу ићи у било какве коалиције. Немојте ви унапред говорити ко ће бити с ким. Бошњаци су зрео народ, знају шта треба и шта за њих ваља. Већи део тих људи је везан за државу Србију. Они су наши грађани и пустите да они сами размишљају својом главом.

То што сте ви лоше урадили посао, што сте трапаво урадили посао, то је ваш проблем. Ваш проблем је врло велики, јер сте ви странка прошлости и странка која нестаје. Ваш лидер је већ далека прошлост. Он се не мења. Он је плусквамперфекат. Заиста, више не постоји. Ви се сада покушавате вадити, хватати за сламку радећи неке послове. Ако сте опозиција, будите опозиција. Ви сада треба да се радујете ако постоји на овој страни нека пукотина. Не, не постоји. Видите јединственост. Знамо шта хоћемо. Посланичка већина, наша већина тачно зна где иде и наша порука је – да, Бошњаци су саставни део Србије, грађани Србије и учинићемо све да њима буде боље. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По Пословнику, Јелена Жарић Ковачевић.

Изволите.

ЈЕЛЕНА ЖАРИЋ КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Члан 106, а у вези са чланом 109, последњи став, који каже – ако посланик поступа противно одредбама овог пословника...

Дакле, колега Весовић заиста није уопште говорио о амандману. Ја разумем да постоји ширина у излагању и разумем да постоји изношење свог виђења, али дајте да то сконцентришемо на предлоге закона који су пред нама у расправи у појединостима.

С друге стране, што се тиче Угљанина, па и сам министар Стефановић је протеклих дана одговарао на слична питања и после њега не би требало понављати да ће, наравно, надлежни органи, надлежне институције бринути о томе.

Ја се искрено надам да сам последња у низу повреда Пословника, па бих желела да искористим ово јављање и да вас позовем да заиста дискусију вратимо на прави ток, а то је расправа у појединостима о предлозима закона који су јако важни за грађане Србије, о којима ми данас треба да говоримо. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Потпуно се слажем са вама, колегинице Јелена Жарић Ковачевић.

У складу са тим одређујем паузу, у складу са чланом 112. Пословника о раду Народне скупштине, у трајању од 10 минута.

(После паузе.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): Поштоване даме и господо народни посланици, настављамо са даљим радом.

Реч има народни посланик Вјерица Радета, по Пословнику.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Ви сте, колега Арсићу, малопре злоупотребили члан 112. Ви имате право да прекинете седницу, али члан 112. се употребљава, користи се, а није ту да се употребљава.

Није добро што већ данима, или скоро од почетка овог сазива проводите терор већине над мањином у Народној скупштини. Замислите како је то кад посланик власти каже – ево, сад ћу још ја рећи по Пословнику и онда да завршимо, и ви то прихватите. То нема везе са парламентарном демократијом. Прочитајте неку књигу о политичком систему. Ево, ја вам препоручујем књигу др Војислава Шешеља. Лепо је то тамо објашњено.

Колега посланик Мијатовић малопре покушава у свом обраћању да скрене пажњу са оног што је прави проблем. Нити ми српски радикали желимо нешто лоше муслиманској верској заједници, нити смо икада ишта лоше и ружно рекли против муслиманске верске заједнице. Напротив, веома их ценимо и поштујемо и сматрамо их браћом, имамо их у својим редовима. Али није то њихов проблем. Њихов проблем је нешто друго. Они не знају шта ће се десити кад Вучић ипак одлучи да због свега овога мора Расима Љајића истерати из Владе, јер не може бити и са Сулејманом Угљанином и у Вучићевој влади.

Ови посланици сада не знају шта ће, па вам се препоручују. Ми знамо да ће они остати део владајуће коалиције без обзира на то што ће им Расим летети из власти. Они су се већ определили и већ је јавна тајна, увелико се прича да ће странку преузети Владимир Маринковић. Чули сте сви вероватно ту причу. То се увелико прича.

Дакле, још једанпут питамо госпођу Кубуровић – да ли ће Расим Љајић остати у Влади ако оде у коалицију са Сулејманом Угљанином?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

По Пословнику, народни посланик Владимир Маринковић.

Изволите.

ВЛАДИМИР МАРИНКОВИЋ: Хвала.

Поштовани председавајући, рекламирам члан 107, урушавање достојанства Народне скупштине.

Ово је вероватно „Лауфер“ дојавио сада, видим да је колегиница имала телефонски разговор пре него што се јавила за реч.

(Вјерица Радета: Је л' забрањено?)

Не, није ништа забрањено.

Господине Арсићу, ви сте врло озбиљан човек, одлично водите седнице Народне скупштине, врло сте коректни и демократични, али ја сам приметио да у протеклих неколико дана једна од наших колегиница, односно део посланичке групе покушава да води седнице Народне скупштине и врши толики притисак када је у питању тема расправе у Народној скупштини, па видим да је и вама непријатно, као што је и мени непријатно кад седнем горе.

Непријатно ми је не због мене лично, не због моје посланичке групе, не због Расима Љајића, него због министарке Кубуровић, због министра Небојше Стефановића и ових људи који су дошли овде да разговарају са народним посланицима о предлозима закона који су на дневном реду.

Ми ћемо и даље инсистирати на томе да су нам интереси грађана Србије главни приоритет и ми ћемо се и даље фокусирати на то, а они што мисле да могу да воде државу, то је малопре колегиница и рекла и видим да претендује да и председнику Вучићу даје сугестије и покушава да уместо њега води државу одавде, али не може. Може са овим Рамзаном Кадировим нашим, али не може ни са нама, ни са Вучићем, ни са Расимом Љајићем.

Са вашим Рамзаном Кадировим можете, али то, наравно, није демократија. Ми јесмо за демократију. Ми јесмо за расправу и, наравно, не можете да ме деконцентришете, не можете да ме уплашите, као и никога од нас, тако да тражим да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање и да не допустимо једној посланичкој групи, опозиционој, да води Парламент уместо нас који представљамо владајућу већину. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Пошто видим, колега Маринковићу, да смо од 40 минута само четири минута имали радни део а остало су биле повреде Пословника, немогуће да сам ја толико пута прекршио Пословник за та четири минута.

У складу са тим, поново одређујем паузу, у вези члана 112. Пословника о раду Народне скупштине, у трајању од пет минута.

(После паузе.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): Поштоване даме и господо народни посланици, настављамо са даљим радом.

Колега Весовићу, изволите по амандману.

ДРАГАН ВЕСОВИЋ: Ја ћу морати опет сада, када причам о амандману, да изађем из приче о амандману, јер речено ми је да глумим патриоту, да сам лажни патриота, да немам право у овој скупштини да причам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Весовићу, молим вас о амандману.

ДРАГАН ВЕСОВИЋ: Нисте ми дали повреду Пословника, члан 104. Тачно је да ви имате право да тумачите да ли имам право на реплику, али сам споменут именом. Заменик сам шефа посланичке групе. Најгрубље ми је протумачено оно што сам рекао. Како да се сада понашам, председавајући?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Весовићу, нисте уопште говорили о свом амандману. Онда сте изазвали једну лавину овде у Народној скупштини реакција народних посланика, које су биле природне и није било основа да вам да реплику зато што су биле повреде Пословника.

Да ли ћете сада да говорите о амандману или ћете да реплицирате посланицима, да знам?

ДРАГАН ВЕСОВИЋ: Слажем се да нисам говорио о амандману, председавајући, исто онолико колико су говорили сви други по амандманима ова два дана...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Весовићу, нико још није толико кршио Пословник и тачку дневног реда. Покушао сам да вас вратим на расправу.

По амандману, народни посланик Гордана Чомић.

ГОРДАНА ЧОМИЋ: Захваљујем. Користим време посланичке групе.

Амандман који је у претресу има једну важну дефиницију о томе да све радње које проистичу из обавеза по овим законима имају се обављати без икакве дискриминације.

Јасно је да је та одредба неопходна у закону и формулација сама да ли ће бити без икакве дискриминације или да се нема основ за дискриминацију је језичка таман толико колико није за расправу, али је

важно напоменути зашто у законима треба понекад да пише да се поступање надлежних током управљања ванредним ситуацијама има спроводити без дискриминације.

Та одредба у закону вам говори две ствари. Прва је да у нашем друштву законодавац види дискриминацију. То значи да се види поступање које је различито у односу на лично својство грађанина према којем било који државни орган поступа, јер то је дефиниција дискриминације.

Неко поступа према вама другачије на основу личног својства на које ви не можете да утичете, да ли је у питању пол, да ли је у питању физичко или психичко стање, да ли је у питању боја коже, да ли је у питању ваше етничко, национално порекло, али то није нешто што ви доносите као одлуку свог живота. То је ваше лично својство и нико нема права да вас третира у друштву другачије зато што имате другачија лична својства од већине и представљате неку мањину, која због тога понекад се чини као плен за већину да је дискриминише.

Најочитији пример су ту жене, које нису физичка мањина. Напротив, већина су, али су изложене дискриминацији због тога што је прихватљиво у друштву да дискриминишете некога на основу његовог личног својства. И зато је важно да се у закону и запише и обавезе свак онај ко ће поступати, да је поступање без икакве дискриминације, зато што тиме држава показује свест да је било потребно донети законе којима забрањујете понашање засновано на дискриминацији, јер предрасуде и вољу за дискриминацијом не можете забранити. То је у главама. Али можете забранити понашање засновано на тој вољи и казати да је то нелегално код нас у друштву.

Овај начин дефиниције у закону је један додатни, пошто не говори само о томе шта је нелегално, да поступате према било коме различито, зато што има различито својство, него унесите много важнији један део, а то је нелегитимност. Није легитимно према неком се понашати другачије због његовог личног својства.

И наше друштво ће стицати легитимитет озбиљног, структурисаног друштва, пуног одраслих људи који умеју да разговарају и који умеју да се опходе једни према другима без обзира на лична својства, онда када више оваквих одредби не буде морало бити у законима, када се буде подразумевало. Засада, у било којој будућој ситуацији, било која друштвена група, закон каже, има потпуно једнак третман за понашање и опхођење од стране било кога ко је у оквиру закона о управљању ванредним ситуацијама и катастрофама надлежан да реагује, превентивно, у санацији, у збрињавању, у обавештавању, у било ком сегменту којим се закон бави.

Добро је што имате ту одредбу. Још би било боље да се о таквим одредбама у закону много више прича, јер бисмо тиме отварали простор за одрасле људе у Србији да разговарају међу собом као одрасли људи, а не за много шта, чему сведочимо и у институцијама, и у медијима, и на улици. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 3. амандман је поднео народни посланик Љубинко Ракоњац.

Влада и Одбор за одбрану и унутрашње послове прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

На члан 3. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Мирослав Алексић.

(Немања Шаровић: По Пословнику! Алексићу, немој да говориш. На шта ово личи?)

Изричем вам опомену, колега Шаровићу.

(Немања Шаровић: Тражим реч по Пословнику, он не да.)

Наставите, колега Алексићу.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Захваљујем, председавајући. Али не могу да говорим кад галаме иза мене, господине председавајући.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Нећемо вам рачунати то време. Наставите, колега Алексићу.

(Немања Шаровић: По Пословнику!)

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Дакле, поднели смо амандман на члан 3. са циљем да се прошири формулација и да се поред заштите и спасавања људских живота дода и – заштита здравља и безбедности људи и да то има приоритет.

Зашто ово говорим и зашто смо предложили овакав амандман? Зато што је кључна ствар, чини ми се, превентива у овоме о чему ми говоримо.

Бојим се да нисмо извукли поуке из свега онога што се дешавало у претходних неколико година, а пре свега ту мислим на поплаве које су се догодиле 2014. године. Тада је Србија претрпела штете јако великих размера и оно што је било неопходно јесте да одатле извучемо поуку и да кренемо са превентивом, да све оно што се тада показало лоше, кренемо да исправљамо.

Нажалост, никако нема довољно пара из буџета за овакве ствари, за каналску мрежу, за одбрамбене насипе, али зато имамо пара за светлеће тунеле, лавиринте, фонтане, гондоле и неке друге ствари.

Суштинско питање је питање приоритета. Питање безбедности и здравља људи мора бити приоритет за сваку државу па и за Србију. И кад погледате црну статистику несрећа које се дешавају у наменским индустријама, дакле не од природних катастрофа, то такође упозорава да морамо хитно као друштво, и ви као власт, да реагујемо на овакве ситуације.

У претходних неколико година, дакле, 14. јула 2017. у фабрици „Милан Благојевић – Наменска“ у Лучанима два радника су тешко повређена. Дана 28. фебруара у Крагујевцу су погинуле четири особе, 30 је повређено. Дана 15. маја 2015. године у фабрици „Крушик“ повређено је седам радника итд. Јако је лош и црн тај биланс. Неопходно је, заиста, да се озбиљно приступи овој теми, а не када се догоди инцидент, као што се догодио у фабрици у Лучанима и када нека новинарка, као што је госпођа Татјана Војтеховски, говори о томе, онда она буде изложена страшним нападима, притисцима, осудама од стране владајућег режима. О томе се мора говорити и ићи у сусрет да се те ствари више не би дешавале, а не да се људи сатанизују само зато што говоре о ономе што се дешава у друштву.

Стога вас позивам да усвојите овај предлог амандмана и да проширите ову формулацију коју сте навели. Ја сам неко ко долази из општине и био сам председник општине 2014. године. Били смо једна од општина која је претрпела јако велике последице од поплава. Све те последице су настале од изливања реке Западне Мораве, која је више хиљада хектара плодних ораница и земљишта поплавила. Од 2014. године до данас 2018. године апсолутно ништа није урађено у том делу. Апсолутно ништа. У једном делу тока Западне Мораве сада се ради регулација корита зато што је угрожен гасовод, иначе, ако се догоди не толика поплава него и мања, ми ћемо имати проблеме.

Поплаве су се дешавале и 2015. и 2016. године. Ево, погледајте Лучане. У Лучанима се и 2017. године десила поплава, и 2018. године је уведено ванредно стање. Шта смо урадили као друштво? Шта сте урадили као држава да спречите да се то што се догађало 2014. и 2015. године и у Лучанима и у другим градовима у Србији, и у мом Трстенику, више не дешава? Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Стефана Миладиновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Јован Палалић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Палалићу, изволите.

ЈОВАН ПАЛАЛИЋ: Господине потпредседниче, желим да укажем на значај ове одредбе закона јер она, са једне стране, указује да се смањење ризика од катастрофа и управљање ванредним ситуацијама ставља као национални и локални приоритет, а са друге стране, овде се много говорило о томе на који начин се питање дискриминације третира у овом закону.

Ја заиста немам разумевања за колеге које су подносиле амандмане и које траже да се ова одредба брише, јер је потпуно неприхватљиво да се у овој ситуацији, када је заштита људских живота постављена као приоритет, питање дискриминације жели избацити из овог закона.

Овде се много говорило о различитим облицима дискриминације, али ја желим да укажем на један други облик који је врло битан и где је Влада Републике Србије управо показала како и на који начин, ни на који начин не жели да дискриминише грађане Републике Србије.

Овде се није говорило о политичкој дискриминацији. Она није постојала ниједног тренутка 2014. године када су поплаве, катастрофалне поплаве захватиле Републику Србију. Ниједна општина која је у том тренутку имала већину, а која је била супротна владајућој већини, није била у ситуацији да јој Влада Републике Србије није указала помоћ. Ту су дела. Можемо рећи да су та дела сада овде, у овом новом закону преточена у речи. Не постоји политичка дискриминација ни према једној општини у Републици Србији када је у питању заштита безбедности, заштита људских живота или било који други облик који је важан за функционисање било које општине, без обзира на политичку већину.

Овај закон овом одредбом говори да је политичка једнакост грађана, када је у питању заштита људских живота, на највишем нивоу и да то Влада Републике Србије поштује. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Палалићу.

(Немања Шаровић: По Пословнику.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Жарко Мићин.

(Немања Шаровић: По Пословнику.)

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Јелена Жарић Ковачевић.

(Немања Шаровић: По Пословнику, Арсићу!)

Изволите, колегинице Жарић Ковачевић.

ЈЕЛЕНА ЖАРИЋ КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Смањење ризика од катастрофа и управљање ванредним ситуацијама представља национални и локални приоритет. У том смислу, овим амандманом желим да истакнем значај Сектора за ванредне ситуације.

Имајући у виду проблеме који су се јавили у примени појединих одредаба, а који су се односили на израду процене угрожености и израду плана заштите и спасавања, сада је прецизније одређено ко израђује ова документа и начин њихове израде.

Још један појам чије је значење прецизирано јесте оперативни штаб. Оно што бих такође поменула јесте могућност која је овде дата Републичком штабу, а то је да може распустити штаб за ванредне ситуације јединице локалне самоуправе уколико процени да не обавља послове заштите и спасавања у складу са законом или не доноси правремене одлуке, знајући колико је важно ефикасно деловање. Врло је лако закључити да ће у великој мери и овај закон утицати на повећање безбедности наших суграђана и материјалних и природних добара.

Такође сам желела да кажем да сматрам да је Народна скупштина свакако место где треба рећи ко ради против Србије, а то су ових дана људи који воде локалне самоуправе Шабац и Параћин. Ја ћу вам пренети утисак шефа наше делегације на Конгресу локалних власти Савета Европе проф. др Зорана Перишића, који је у свом твиту казао – пет година сам у Савету Европе и никада нисам чуо да неки говорник вређа своју земљу, до данас. Зеленовић из Шапца и Пауновић из Параћина су напали сопствену државу, тражећи алиби за нерад и неуспехе, а све то критикујући сопствене одлуке из прошлости. Ја мислим да ова порука све говори о њима. Захваљујем.

(Немања Шаровић: По Пословнику! По Пословнику, господине Арсићу!)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 3. амандман је поднела народни посланик Весна Марковић.

Изволите, колегинице Марковић.

ВЕСНА МАРКОВИЋ: Хвала.

Предлогом закона о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама дата је могућност јединицама локалне самоуправе да узму активније учешће пре свега у формирању јединица цивилне заштите, затим у изради процене ризика, образовању штаба за ванредне ситуације, изради студије покривености система за јавно узбуњивање, али и у успостављању сарадње са суседним јединицама локалне самоуправе. Овим законом предвиђено је да се надлежности које сам управо поменула односе и на градске општине града Београда.

Добро организоване локалне самоуправе имају кључну улогу када је неопходно брзо реаговање и то, на пример, у случају евакуације, али и у случају правременог информисања грађана. Њихов допринос је такође важан, пре свега када је у питању подизање свести грађана да је одговорност и на њима самима у појединим ситуацијама. Овим законом

прописана је обавеза учешћа грађана у заштити и спасавању и сви морамо себе да доживљавамо као део система заштите. На овај начин стварамо један ефикасан интегрисани систем националне безбедности, повезујући градове, општине, покрајину са Републиком, што представља велики корак напред у односу на досадашња законска решења. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице Марковић.

(Немања Шаровић: По Пословнику! По Пословнику!)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Александар Марковић.

(Немања Шаровић: По Пословнику, Арсићу!)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Дубравка Филиповски.

Изволите, колегинице.

(Немања Шаровић: По Пословнику!)

ДУБРАВКА ФИЛИПОВСКИ: Колега Арсићу, ценим ваше напоре да ову седницу уведете у ред и да се говори о темама дневног реда.

Ја сам поднела амандман на члан 3. јер сматрам да је веома важно јачати Сектор за ванредне ситуације, а то показује и регистар ризика који овај закон први пут уводи, а који ће представљати једну интерактивну електронску базу података о свим ризицима и опасностима на простору Републике Србије. Дакле, први пут се уводи софтвер чија су средства за куповину обезбеђена из донација и сви подаци о ризицима биће на једном месту и на јединствен начин обрађени. База ће имати нивое приступности, јер ће одређени специфични ризици штитити и бити доступни само надлежним органима државне управе.

Још један од разлога зашто треба јачати Сектор за ванредне ситуације је чињеница да овај предлог закона предвиђа одређивање зона непосредног ризика, а што ће спречити градњу у тим зонама. Ово има посебан значај имајући у виду да смо у протеклом периоду имали много нелегалних градњи у ризичним зонама. Сектор за ванредне ситуације, заједно са грађевинским инспекцијама при локалним самоуправама, треба да има кључну улогу у контроли дивље градње на ризичним местима.

Амандман који сам поднела додатно дефинише члан 3. овог закона. Захваљујем.

(Немања Шаровић: По Пословнику!)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Наташа Ст. Јовановић.

(Немања Шаровић: По Пословнику!)

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колегинице Јовановић.

(Немања Шаровић: По Пословнику! По Пословнику!)

(Вјерица Радета: По амандману се јављам. Је л' и то забрањено?)

НАТАША СТ. ЈОВАНОВИЋ: Хвала, уважени председавајући.

Поштована министарко са сарадницима, колеге народни посланици...

Ја имам микрофон, за разлику од ових који немају, тако да ћу да их надгласам.

У складу са одредбама Закона о водама сачињен је скуп мера и активности усмерених на одржавање и унапређење водног режима. Ту је укључено Министарство пољопривреде, заштите животне средине, Републичка дирекција за воде и органи јединица локалне самоуправе. Влада је донела Општи план за одбрану од поплава за воде првог и другог реда и за унутрашње воде. Мере се предузимају превентивно и у периоду наиласка бујица.

С обзиром на то да је чињеница да претње и опасности од природних катастрофа расту и све су присутније на глобалном нивоу, Министарство унутрашњих послова, као добар домаћин, размишља унапред, да спречи и предупреди последице поплава, јер управо у њиховом саставу се налази Сектор за ванредне ситуације који је на првој линији одбране. Постојећи систем је успостављен на принципима које је дефинисао Закон о ванредним ситуацијама који је и поставио темеље за изградњу јединственог система и дефинисао положај и улогу свих субјеката система, од Владе, преко надлежних органа, институција, до појединаца.

Ова држава води рачуна о својим грађанима, тако да морам да истакнем и следеће. Прошле године су исплаћена средства Града Београда као надокнада штете од града Месној заједници Дубона, која припада Младеновцу. Средства исплаћена на име отклањања последица штете настале услед великих падавина праћених градом и олујним ветром износе 10.408.028 динара за 48 пољопривредних газдинстава.

(Председавајући: Приведите крају, колегинице Јовановић.)

Досада у Градској општини Младеновац није извршена надокнада. Ово је први случај. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

(Немања Шаровић: По Пословнику! По Пословнику!)

(Вјерица Радета: По амандману!)

По амандману реч има народни посланик Вјерица Радета.

Изволите.

(Немања Шаровић: По Пословнику! По Пословнику!)

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Господине Арсићу, заиста би сад требало да направите мало дужу паузу. Ви више немате концентрацију да водите

седницу. Због чега сте нервозни? Зашто не дозвољавате народним посланицима да говоре по Пословнику? Како можете, ако се неко јави и каже по Пословнику, да ви да кажете – изричем вам опомену?

Разумемо ми да сте ви у тешкој ситуацији и разумемо ми да сте ви можда данас тај који ће саопштити да ћете ипак оставити Расима Љајића и после овог Суљиног објашњења, јер је рекао, да објасни како је то Србија фашистичка држава, да у Србији постоје, госпођо Кубуровић, паралелне судске власти, паралелне полицијске власти итд. Е, са тим Суљом Угљанином Расим Љајић ће направити и жели да направи коалицију.

(Председавајући: Колегинице Радета, то није по амандману.)

Врло је по амандману. Врло по амандману. Ово су ванредне ситуације. То је тема овог закона и свих ових амандмана.

(Председавајући: Избори за савете националних мањина?)

Елементарне непогоде. Расим Љајић је елементарна непогода. Суљо Угљанин је елементарна непогода.

Да ли ћете ви Расима Љајића, ако оде у коалицију за национални савет са Угљанином, да ли ћете га ви задржати на месту потпредседника Владе и министра у Влади? То је толико једноставно питање, а ви избегавате одговор, и што је најгоре, не дозвољавате народним посланицима да говоре.

Онда ова госпођа, која само дође ту кад треба пет минута да издекламује да је виде ујне и стрине на телевизији, онда вам она каже – добро је, колега Арсићу, што уводите ред. Какав ред? Уводите ред што не дате посланицима да говоре? Или ова са цветом каже да је она гласнија јер она има микрофон. Ма, нити сте гласнији, нити сте јачи. Људи моји, немојте да нас изазивате.

Ми хоћемо да говоримо по Пословнику. Ми хоћемо да говоримо о тренутно најактуелнијој теми у Србији. Тема је и питање – да ли ће Вучић, Брнабић, министри, скупштинска већина задржати Расима Љајића у Влади Србије уколико Расим Љајић закључи коалициони споразум са Сулејманом Угљанином, за којег је држава Србија фашистичка држава? Хвала. Чекамо одговор.

(Немања Шаровић: По Пословнику! По Пословнику!)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По амандману, реч има народни посланик Владимир Маринковић.

Изволите.

(Немања Шаровић: По Пословнику! По Пословнику!)

ВЛАДИМИР МАРИНКОВИЋ: Уважени колега Арсићу, поштована министарко, даме и господо народни посланици, колега Арсићу, ја желим да будем првенствено према вама коректан. Врло ћу кратко и не желим да изазивам било какве реплике и повреде Пословника.

(Немања Шаровић: Е, онда му реци да ми да реч.)

Знам са каквим се изазовима суочавате када једноставно неко не жели да прихвати да ради по Пословнику Народне скупштине и назива људе, министре у Влади, небитно је да ли је то било који грађанин...

(Немања Шаровић: По Пословнику.)

... Коју он функцију обавља, рећи за неког да је елементарна непогода, не да је некоректно, него стварно превазилази основу културу и неки ниво кућног васпитања. Рећи за колегиницу „она са цветом“ и да неко говори овде због тога што је гледају ујне и стрине, мислим да ми треба да задржимо ниво дигнитета и достојанства овог високог и цењеног дома.

(Вјерица Радета: Па то си ти горе рекао. Па молим те, то си ти рекао.)

Ја желим само да вам помогнем. Наравно, никога нећу увредити, као што то никад за ових седам година нисам урадио и наставите да водите седницу као што сте водили. Ви сте храбар човек и веома коректно то радите. Хвала вам.

(Немања Шаровић: По Пословнику!)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колегинице Радета, по амандману?

Изволите.

(Немања Шаровић: По Пословнику!)

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Хтедох само да вам честитам на храбрости зато што не дозвољавате народним посланицима да говоре по Пословнику. То није храброст, то је безобразлук и очигледно Маринковић подржава тај безобразлук, а ово што је говорио за колегинице, то сам од њега чула горе за столом председавајућим. Он ми је рекао да се колегиница појављује само да је слушају стрине и ујне на телевизији... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колегинице Радета, молим вас.

Не спорим да сам много ствари у политици о раду народних посланика научио и лично од вас. Једна од ствари коју сам научио јесте да оно што се разговара између два човека, два народна посланика да се не користи, и чак и кад је четворо, да се не користи у дебатама.

Друга ствар, то није ни тема дневног реда. Трећа ствар, по Пословнику јесте када председавајући прекрши Пословник. Досад су углавном, не углавном, него свих 100 % јављања по Пословнику данас су искључиво биле политичке теме и то је трајало неко време, али једном мора и да се заврши. Зато вас молим, председавајући може да наруши достојанство Народне скупштине под одређеним условима, али најчешће то раде колеге посланици и ја вас молим због личног интегритета сваког од нас овде да ми дозволите да наставимо седницу по дневном реду. Ако заиста буде било кршења Пословника, добићете реч. У овом случају треба да наставимо да радимо.

(Вјерица Радета: И што си нас сад прекинуо?)

Прекинуо сам вас јер један део, који сам научио баш од вас да не треба радити, ви управо радите. Ево, изволите даље.

(Немања Шаровић: По Пословнику!)

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Ето, покварила сам се нешто.

Дакле, не радите у складу са Пословником. Прекршили сте Пословник сто пута зато што толико пута нисте дали народном посланику да говори по Пословнику када је хтео. То је довољно за повреду.

Али нешто друго желим да вам кажем. Ви кажете да се наше повреде Пословника и наша јављања претварају у политичке говоре. Дошло ми да се прекрстим. Па ово је Народна скупштина. Ми смо политичари. Ми смо народни посланици. Па није ово пијаца. Наравно да говоримо, да износимо политичке ставове својих политичких партија и грађана који су нас бирали. Наравно да објашњавамо и онима који ће нас бирати шта ви радите и да и онима који ће нас бирати кажемо да још увек нисмо добили одговор на питање да ли ће Расим Љајић остати у Влади Републике Србије ако закључи коалициони споразум са Сулејманом Угљанином који је рекао да је Србија фашистичка држава и да у Србији, госпођо Кубуровић, постоје паралелни судски, правосудни и полицијски органи. Реците ви да ли је то тако.

(Немања Шаровић: По Пословнику!)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 3. амандман је поднела народни посланик Оливера Огњановић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колегинице Огњановић.

(Немања Шаровић: По Пословнику!)

ОЛИВЕРА ОГЊАНОВИЋ: Захваљујем, председавајући. Ево, ја ћу се вратити на амандмане, да радимо мало.

Уважена министарко са сарадницима, закон о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама подразумева организовани систем реаговања у ванредним ситуацијама. Како је Законом о водама предвиђен читав низ водних објеката за заштиту од поплава, ерозија и бујица, од насипа, одбрамбених зидова, канала, брана и других објеката, сматрам да ће овај закон изузетно унапредити организацију, процену ризика, превенцију и одбрану од поплава убудуће.

У претходним годинама смо имали прилику да осетимо колико претходна власт није водила рачуна о ризицима који су постојали и колико су у лошем стању били објекти који су неопходни за контролу и усмеравање водних токова.

Претрпели смо огромне штете и жртве. Данас у Србији имамо читав низ радова и завршених објеката којима се подигао ниво заштите од

поплава и бујица. Саниран је десни насип уз реку Лугомир и насип уз реку Белицу у Јагодни. Извршена је санација десне обале корита Раванице у Ћуприји, санација корита обале насипа у Крупњу, Лозници, Параћину, Смедеревској Паланци и другим местима. Све су то радови које су предузеле „Србијаводе“ и све су то доприноси свеукупном развоју Републике Србије са акцентом на превенцији и заштити од поплава и бујица и тиме се директно утиче на повећање животног стандарда и безбедности становништва и остварује се право на заштиту од катастрофа и непогода. Зато сам у члану 3. Предлога закона предложила амандман којим се додатно дефинише подстицање развоја Републике Србије и превенција последица од бујица. Захваљујем.

(Немања Шаровић: По Пословнику! По Пословнику, Арсићу!)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Светлана Николић Павловић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите.

СВЕТЛАНА НИКОЛИЋ ПАВЛОВИЋ: Захваљујем.

Уважена министарко Кубуровић са сарадницом, даме и господо народни посланици, овим амандманом се додатно дефинише члан 3. овог закона све у циљу стављања акцента на санирање последица од било које катастрофе, од било које елементарне непогоде, па и бујица које могу бити, нажалост, уверили смо се у мају 2014. године, са катастрофалним последицама.

Основни циљ овог предлога закона јесте прописивање обавеза локалних самоуправа за доношење планова о превентивним мерама и активностима које треба предузети ради смањења ризика од катастрофа, ефикаснијег реаговања у случајевима наступајућих катастрофа, као и што ефикаснијег отклањања њихових последица како би се што пре обезбедили опоравак и нормализација услова за живот и рад на погођеном простору.

Сагласно томе, а пре свега у складу са усвојеним документима у Сендају 2015. године, узимајући у обзир савремена упоредна решења у овој области, овим предлогом закона се стављају у први план плански документи. Новина у овом предлогу закона је то што се по први пут ставља нагласак на међународну сарадњу, како у домену превенције, тако и у домену пружања, односно примања хуманитарне помоћи. А напори председника Александра Вучића су заиста усмерени на добру међународну сарадњу кроз све сфере живота.

Када је реч о смањењу ризика од катастрофа, овим законом се врши надоградња постојећег система дефинисаног Законом о ванредним

ситуацијама, односно отклања се све оно што се у пракси показало недовољно ефикасно. Одговорно руководство, спроводећи програм Српске напредне странке, тако делује на сваком пољу друштвеног живота, зато ће Српска напредна странка у дану за гласање гласати за овај програм.

(Немања Шаровић: По Пословнику! По Пословнику, Арсићу!)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Дарко Лакетић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите.

ДАРКО ЛАКЕТИЋ: Захваљујем.

Поштовани председавајући, поштовани министри правосуђа са сарадницима, уважени народни посланици, данас говоримо о Предлогу закона који је врло значајан, Предлогу закона којим ће се на адекватан начин унапредити одговор државе приликом ванредних ситуација и евентуалних природних непогода, односно катастрофа.

Наиме, члан 3. овога закона на који сам поднео амандман управо говори о два аспекта овог проблема. Први аспект овог проблема јесте управо спречавање, односно дефинисање свих оних мера без икакве дискриминације по било ком основу и оно што је посебно битно јесте да ту постоји једна чињеница на коју треба да будемо поносни сви заједно, нарочито странке власти, а то је – године 2014, приликом катастрофалних мајских поплава, да није било реакције државе и увођења Штаба за ванредне ситуације у Шапцу, Шабац као град би био поплављен. Дакле, и поред тога што га држи опозиција, и поред тога што постоје примедбе различите и критике на ту тему, ово је чињеница са којом ће се, евидентно, сви сложити.

Оно што је, такође, врло битно, један врло битан аспект овог закона који је дефинисан у члану 3, можемо рећи да је то један аспект, у ствари, где се човек, људско биће, људски живот и људско здравље постављају у седиште овог система, односно овог закона у овом случају. Наиме, по овом закону у члану 3. спасавање људских живота, дакле, човек као најбитнији ресурс, представљају суштину овог закона. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Борка Грубор.

Изволите, колегинице.

(Немања Шаровић: По Пословнику, Арсићу! Имам право.)

БОРКА ГРУБОР: Поштовани председавајући, поштована министарко са сарадницима, даме и господо народни посланици, систем смањења ризика од катастрофа и управљања ванредним ситуацијама нужно подразумева ангажовање великог броја субјеката и превазилази сваки од утврђених ресора појединачних институција. Постављени

принципи рада државних органа, аутономних покрајина и јединица локалне самоуправе засновани су на међусобној сарадњи и размени информација, укључујући и партнерски однос и комуникацију са привредним субјектима и грађанима.

Катастрофу на територији града Лознице, која се не може ничим санирати, изазвао је претходни режим бахатим пословањем „Фармакома“ у Зајачи, наносећи штету по здравље и животну средину свих мештана Зајаче и околине. Ту ће ванредна ситуација остати заувек. Чињеница је да је 80% узорковане деце имало олова у крви преко дозвољене горње границе, да се вода не сме користити ни као техничка, да је земљиште пуно штетних агенаса и других тешких метала, да су најчешћа обољења у том крају малигне болести. Ја предлажем да власник и његови сарадници свој профит, који је само у Зајачи око 20 милиона евра, поделе са мештанима Зајаче и околине у циљу бар малог обештећења за учињену им штету по здравље и животну средину. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Ивана Николић.

(Немања Шаровић: По Пословнику, Арсићу! Имам право.)

Колегинице Николић, изволите.

ИВАНА НИКОЛИЋ: Хвала, председавајући.

Поштовани представници министарстава, даме и господо народни посланици, поднела сам амандман на члан 3. Предлога закона о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама како би се додатно дефинисао поменути члан, а акценат посебно ставио на смањење ризика од саобраћајних незгода.

Важно је истаћи да је Предлог закона о коме сада говоримо, а и остали предлози закона који су на дневном реду, ту у циљу заштите, у циљу очувања безбедности на читавој територији Републике Србије, подједнако за сваког грађанина, сваки град, сваку општину и за сваког градоначелника и сваког председника општине који користе прилику када наступају у Европи или у свету да говоре негативно о овој држави, о Влади Републике Србије, о председнику који сваког дана улаже напоре да доведе инвестиције, да гради нове путеве, пруге, да се људи запошљавају, да, пре свега, чува мир и стабилност сваког грађанина, па и за њих саме у овој држави.

Председник Републике, Влада Републике Србије, спроводећи програм Српске напредне странке, заиста су допринели стварању једног доброг амбијента за рад, раст и развој, а да би ово било присутно, пре свега мора бити што мањи ниво криминалитета, не сме бити озбиљних, тешких, односно било каквих кривичних дела. Морамо радити на побољшању безбедности саобраћаја и безбедности деце.

Искористила бих прилику да истакнем да је министар Стефановић приликом посете општини Уб приметио каква је ситуација тамо и изразио велико задовољство што је, једноставно, такав један амбијент где се међу грађанима осећа стабилност. Општина Уб и Министарство унутрашњих послова заиста имају одличну сарадњу. У погледу превентивног деловања општина је урадила много и надамо се, уколико дође до неких ситуација, да ћемо одговорно, координисано и ефикасно одговорити на такве изазове.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Милена Турк.

(Немања Шаровић: По Пословнику, Арсићу! Имам право.)

Изволите, колегинице.

МИЛЕНА ТУРК: Хвала, председавајући.

Уважена госпођо Кубуровић, даме и господа посланици, ја сам поднела амандман на члан 3. закона о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама, где предлажем да се овај члан прошири ставом 3. и посебан акценат стави на значај санације последица од елементарних непогода.

Управо имајући у виду поплаве које су нас задесиле 2014. године и људске жртве које смо претрпели, али и велику материјалну штету, ми смо дужни да из ових трагичних искустава учимо и да предузмемо све да предупредимо и спречимо да се сличне катастрофе и ови немили догађаји понове. Дефинисање узрока, познавање ризика, али и подизање свести када је у питању значај превентиве, као и правовремено и адекватно реаговање у оваквим кризним ситуацијама, заиста су кључни када су у питању ванредне ситуације.

Оно што је предвиђено овим законом је свакако јачање улоге грађана, али и повећана одговорност кризних штабова и дужност поступања по одлукама ових штабова како би се подигао наш систем одбране и одговорило на опасности које су претње и које се потенцијално могу догодити. Зато ја овим амандманом желим управо да истакнем значај и улогу локалне самоуправе у оваквом систему заштите и одговорност када је у питању санирање последица елементарних непогода, јер све то заједно чини један систем који представља адекватан одговор наше државе у смислу заштите становништва.

Процена угрожености од елементарних непогода и других несрећа, као и процена утицаја свих опасности на вредности које треба заштити је у најбољем интересу грађана и зато мислим да би овај члан требало проширити ставом који сам предложила. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Сандра Божић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

(Немања Шаровић: По Пословнику, Арсићу! Имам право.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик проф. др Љубиша Стојмировић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колега Стојмировићу.

(Немања Шаровић: По Пословнику, Арсићу! Имам право.)

ЉУБИША СТОЈМИРОВИЋ: Поштоване колегинице и колеге, закон о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама је један закон који је Србији у овом тренутку неопходан.

Нормално је да свако ко мисли добро Србији овај закон подржава и да ће се трудити свим силама да овај закон учини оно што је намењено грађанима Србије.

Сваке године Србија се суочава са великим материјалним штетама које су проузроковане како људским фактором, тако и елементарним непогодама, које веома често погађају све крајеве наше земље.

Ове године Црна Трава је имала ту неприлику да је била погођена једном елементарном непогодом која је уништила велики део инфраструктуре, сеоске путеве, мостове и слично. Чак је било уведено ванредно стање. Процењена штета од тих елементарних непогода негде је око 30 милиона. Можете да замислите шта то значи за општину којој је буџет око 167 милиона. Да би се то предупредило, верујем да ћемо проактивно кренути у сусрет, будући сусрет оваквим елементарним непогодама и да ћемо то благовремено спречавати.

Црна Трава је поднела и један захтев Министарству унутрашњих послова у коме тражи од МУП-а да се дозволи отварање ватрогасне јединице у Црној Трави. Локална самоуправа је чак спремна да финансијским средствима и потпомогне ту акцију и са зебњом очекујемо да се одобри отварање ватрогасне јединице у Црној Трави. Можете ли да схватите шта ће се десити ако дође до пожара већих размера, ако треба да чекамо на ватрогасну јединицу из Лесковца, који је удаљен педесет и нешто километара? Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По амандману, народни посланик Вјерица Радета.

Изволите, колегинице.

(Немања Шаровић: По Пословнику, Арсићу! Имам право.)

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Амандман колеге Стојмировића би требало прихватити, али мало проширити образложење. Он говори са посебним освртом на ризик од бујица и заиста то јесте проблем. Али имамо већи проблем. Имамо проблем бујице сепаратизма која нам стиже из Новог Пазара. Оно што ради Сулејман Угљанин, то више није ништа друго него отворени сепаратизам, отворени напад на државу Србију, називање Србије

фашистичком творевином, изјаве да имамо паралелне органе правосуђа и полиције у Србији и шта то друго говори, него говори управо о набујалом сепаратизму.

Ви и даље нећете да нам кажете да ли ће вам Расим Љајић остати у Влади ако подржи и ако направи коалицију са Сулејманом Угљанином, који је тренутно отворено у тој антидржавној, антисрпској бујици сепаратистичкој. Ако направи с њим коалицију, молимо више, реците да ли ће Расим Љајић као коалициони партнер оваквог Сулејмана Угљанина остати потпредседник Владе и министар у Влади Републике Србије. Па не може јасније питање, а одговор може само са да или не да се каже ако не смете да образлажете. Али реците.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Не одговарам на питања шта би било кад би било.

(Немања Шаровић: По Пословнику, Арсићу!)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Мирко Крлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

(Немања Шаровић: По Пословнику, Арсићу!)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Драган Савкић.

Колега Савкићу, изволите.

(Немања Шаровић: По Пословнику!)

ДРАГАН САВКИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштована министарко са сарадницима, поштоване колеге народни посланици, поднео сам амандман на члан 3. Предлога закона о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама који гласи – применом овог закона подстиче се свеукупни развој Републике Србије с посебним освртом на санацију бујица.

Током примене Закона о ванредним ситуацијама указала се потреба за доношењем новог закона како би се прецизније дефинисале поједине одредбе које би даље појасниле и утицале на ефикаснију и прецизнију примену. На тај начин се врши разграничење надлежности, односно осигурава се да сваки субјект система заштите и спасавања тачно зна своја права и обавезе, као и које последице наступају уколико се закон не поштује.

Циљ Предлога закона је да се успоставе највиши стандарди у овој области и да се достигне највиши степен безбедности грађана у области заштите од катастрофа. С тим у вези је и међународна сарадња која је предвиђена у свим фазама ове заједничке заштите, хуманитарне помоћи од санација последица. Овај аспект је и те како значајан. Пример који илуструје значај међународне помоћи јесте да је Република Србија из ИПА фондова Европске уније у 2014. години добила је 198 милиона евра првенствено за обнову и санацију поплава из 2014. године.

Искуства која су досада стечена, посебно приликом мајских поплава 2014. године али и других непогода које су биле мањег интензитета, указала су на недостатке и ограничења постојећег система. Све се то отклања Предлогом закона о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама и на тај начин се доприноси ефикасности санације бујица, али и свеукупном развоју Републике Србије.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Савкићу.

(Немања Шаровић: По Пословнику!)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Горан Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

(Немања Шаровић: По Пословнику!)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Љиљана Малушић.

Реч има колегиница Малушић.

(Немања Шаровић: По Пословнику!)

ЉИЉАНА МАЛУШИЋ: Хвала, председавајући.

Уважена министарко са сарадницима из Министарства, даме и господо народни посланици, ја сам поднела амандман на члан 3. да бих објаснила како се применом овог закона подстиче свеукупни развој Републике Србије с посебним освртом на превенцију последица поплава.

Наиме, свака природна катастрофа је на видело изнела неке слабе тачке код становништва у Србији и у српској економији, које, имајући у виду климатске промене, заслужују посебну пажњу и захтевају да се предузму мере за смањење ризика од природних катастрофа.

Побољшање, јачање и ширење система за одбрану од поплава, предвиђање поплава и превентивне активности, као и физичко планирање како би се избегло да се куће и постројења за производњу граде у областима које су склоне поплавама, представљају неке од активности које је нужно предузети у скорој будућности.

Влада је основала Кризни штаб за поплаве у оквиру Сектора за ванредне ситуације у оквиру Министарства унутрашњих послова заједно са кризним центрима који постоје у свакој од погођених општина, односно градова. Ти кризни тимови су координирали радом 16 министарстава те 2014. године, нажалост, кад нас је задесила катастрофална поплава – Министарство унутрашњих послова, Министарство одбране, па све до Министарства спољних послова, значи, шеснаест.

Потребе за санацијом се односе на финансијска средства која су потребна како би се погођеном становништву помогло да поново остварују приходе које су остваривали пре поплава, да се поново успостави пружање и приступ основним услугама у области здравства, образовања, водоснабдевања, чистоће итд.

Потребе за обном представљају финансијска средства која су потребна како би се поправила и поново изградила уништена материјална добра и инфраструктура, према стандардима који су прописани за градњу која је отпорна на природне катастрофе.

Очекује се да ће се ове потребе за санацијом и обном финансирати комбинацијом државних средстава и средстава из приватних извора. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице Малушић.

(Немања Шаровић: По Пословнику!)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Јелена Мијатовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

(Немања Шаровић: По Пословнику!)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Бобан Бирманчевић.

Изволите, колега Бирманчевићу.

(Немања Шаровић: По Пословнику!)

БОБАН БИРМАНЧЕВИЋ: Поштовани председавајући, поштована министарко, поштоване колеге посланици, поштовани грађани Србије, закон о ванредним ситуацијама, који је на дневном реду, извукао је сва искуства из 2014. године, и позитивна и негативна, и унапређен је и свакако прилагођен потребама и потенцијалних ванредних ситуација.

Кроз превентивно деловање усвајање овог закона довешће до тога да будемо спремнији и да очекујемо ванредну ситуацију на најбољи могући начин.

Подсетићу, поплаве 2014. године, ванредна ситуација која је показала да управо ванредна ситуација, поплаве, суше, пожар, не разликује странке и не разликује ни градске управе, ни локалне. Разликује само да ли ће бити или неће бити, а у тренутку када је 2014. године била ванредна ситуација, Влада Републике Србије одреаговала је на прави начин и то равноправно према свима, без обзира на то ко је и на који начин дошао на власт и ко је у том тренутку био на власти.

Имали смо ситуацију у Шапцу где је градоначелник, заједно са народним послаником Душаном Петровићем, Милош Милошевић, седео и чекао да Сава поплави град Шабац. Није предузео буквално ништа. Али захваљујући управо сада председнику Републике Србије, у то време премијеру, на његов позив одреаговали су и грађани Шапца и грађани Републике Србије, али наравно и Војска.

Још једном користим прилику, јер је права прилика, да се захвалим и генералу Диковићу, који је у то време предводио Штаб за ванредне ситуације.

(Немања Шаровић: По Пословнику!)

Одбранили смо Шабац, одбранили смо образ српском народу и одбранили смо будућност, а будућност је управо у томе да у тешким ситуацијама одреагујемо на најбољи могући начин, без обзира на то ко је и како дошао на власт. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега.

(Немања Шаровић: По Пословнику!)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Тијана Давидовац.

Реч има народни посланик Тијана Давидовац.

Изволите.

ТИЈАНА ДАВИДОВАЦ: Захваљујем, председавајући.

Уважена министарко са сарадницима, даме и господа народни посланици, поштовани грађани Републике Србије, својим амандманом желим да вас подсетим на велику катастрофу која нас је задесила 2014. године. Поплаве су погодиле 1,6 милиона становника у 38 општина у централној и западној Србији, што је изазвало трошак од 1,7 милијарди евра за санацију имовине и инфраструктуре. Привремени губитак посла је задесио 51.800 људи, а процењује се да је 125.000 грађана пало испод границе сиромаштва 2014. године.

Поучена таквим искуствима, Влада Републике Србије која је била 2014. године када је господин Вучић био премијер, и сада када имамо премијера госпођу Ану Брнабић, сваке године је улагала у превентиву. Министар Стефановић је у свом уводном излагању изнео податак да на један динар уложен у превентиву можемо да се ослободимо осам динара које бисмо уложили у санацију последица. Превентива креће од локалних самоуправа. Потребно је да се израде стратешка и планска документа која ће одредити на који начин ће се најбоље деловати у сличним ситуацијама.

Влада Републике Србије је овим законом показала да води једну одговорну финансијску, буџетску и економску политику и у дану за гласање Посланичка група Српске напредне странке ће подржати предложени сет закона. Захваљујем.

(Немања Шаровић: По Пословнику!)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 3. амандман је поднео народни посланик Горан Пекарски.

Да ли неко жели реч? (Не.)

(Немања Шаровић: По Пословнику!)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 3. амандман је поднео народни посланик Михаило Јокић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

(Немања Шаровић: По Пословнику!)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 3. амандман је поднела народни посланик Александра Јевтић.

Изволите.

(Немања Шаровић: По Пословнику!)

АЛЕКСАНДРА ЈЕВТИЋ: Поштована министарко са сарадницима, поштоване колеге народни посланици, у претходном амандману сам поменула да је након повлачења воде обављена потпуна санација терена, која је подразумевала дезинфекцију, дезинсекцију, дератизацију као обавезне поступке, наравно, да би се спречиле болести и да би се спречила појава епидемија.

Што се тиче биолошке деконтаминације, она се, наравно, вршила на местима угинућа животиња, кланица, фарми, силоса, сточних пијаца, транспортних средстава којима је вршен транспорт управо тих угинулих животиња. Заводи за јавно здравље имали су највећу улогу, наравно, и они су управо били ту да спроведу све те мере неопходне да не би дошло до ширења заразних болести, односно, оно што сам већ поменула – дезинфекција, дезинсекција и дератизација. Најделикатнији задаци, наравно, били су управо спровођење санитарно-хигијенских и, наравно, санитарно-техничких мера на контаминираним теренима, као што су сточне пијаце, фарме, штале и азили за животиње.

(Немања Шаровић: По Пословнику.)

Дезинфекција је обављена хемијским средствима. Улога је била управо убијање тих неких микроорганизама који могу допринети ширењу заразних болести и, наравно, појави епидемија. Дезинсекција је била обавезна управо из разлога јер су инсекти негде вектори који преносе управо те неке заразне болести које могу бити страшне и за људе, јер се преносе, и то су зоонозе. На крају, дератизација, наравно, опет глодари као вектори у преношењу тих заразних болести, и ту је заокружен један круг.

(Немања Шаровић: По Пословнику!)

Оно што сам на крају хтела да напоменем јесте да су те поплаве које су се десиле показале велику хуманост и велику солидарност међу људима, што не бих рекла тренутно где се налазим. Просто, ја сам се поносила тог тренутка што сам део тог народа, а управо предлог о усвајању овог закона показује да је ресорно министарство показало висок ниво и да је схватило да треба одређене ствари променити у закону. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

(Немања Шаровић: По Пословнику!)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Маја Мачужић Пузић.

Изволите, колегинице.

(Немања Шаровић: По Пословнику!)

МАЈА МАЧУЖИЋ ПУЗИЋ: Захваљујем, председавајући.

У светлу овог закона, везано за земљотрес који је посебно апострофиран овим мојим амандманом, рећи ћу – да је овакав закон био донет и примењен пре осам година у Краљеву, жута дружина не би постала популарна по злу, већ по добру, али на њихову жалост, грађани Краљева их се одлично сећају.

Не морамо ми овде да трошимо много речи подсећајући грађане ко им је украо будућност, ко је приватизовао предузећа на рачун њихових пријатеља и мецена, ко је испразнио државну касу, ко је затворио њихова радна места и ко је оставио њих и њихову децу без хлеба и на улици. Није радна места затворио Александар Вучић. Напротив, он их је отворио и отвара их готово свакога дана. Радна места су затворили Ђилас, Јеремић, Стефановић и остали им ортаци у том послу, окупљени сада око савеза за силовање и вешање.

(Немања Шаровић: По Пословнику!)

Тај исти Савез за Србију, односно савез за силовање и вешање, односно савез за промене, како га они назваше надајући се да ће неко помислити да су они спремни и решени да се промене и врате Србији оно што су им узели, савез су створили са идејом да изађу заједно на изборе и победе СНС, а већ су код првог испита одустали. Донели су одлуку да неће учествовати на локалним изборима у Кули, Кладову и Дољевцу.

(Немања Шаровић: По Пословнику!)

Како ће им поверовати људи да желе нешто да промене ако ни они сами у то не верују? Знају грађани ко су они чак и ако су прерушени.

(Немања Шаровић: По Пословнику!)

Како то рече један мој суграђанин пре пар дана описујући их – ови лоши момци што покрадоше све што су могли, сад су решили да буду кобајаги добри, па уместо старих и исцртаних жутих, обукли нове, шарене дресове некаквог савеза за промене и причају, тобож, нове приче, па мисле да их народ тако прерушене препознати неће, али народ све и да хоће, не може да заборави оне који су им украли будућност, што продадоше све што може, фабрике, уништише привреду, оставише људе без посла. Е, док год Србија памти, има наде за њу, али нема за савез. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице.

(Немања Шаровић: По Пословнику!)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Радослав Цокић.

(Немања Шаровић: По Пословнику!)

Изволите, колега Цокићу.

(Немања Шаровић: По Пословнику!)

РАДОСЛАВ ЦОКИЋ: Поштовани председавајући, поштована министарко, не можемо сви да се отмемо позитивном утиску који је синоћ

створила „Црвена звезда“ победом, а још је бољи утисак који су наши навијачи изазвали на тој утакмици. Мислим да је и то повезано са законом о понашању навијача. Управо су синоћ показали како навијачи треба да се понашају на једној спортској приредби и како треба да се поштује закон.

(Немања Шаровић: По Пословнику!)

Оно што је важно кад су ванредне ситуације у питању, јесте да се оне дешавају, пролазе, за собом остављају последице, да је то веома тешко отклањати, помоћи људима који су се нашли, конкретно, у поплавном таласу.

Јуче сам говорио да су се често мењале власти. Нису увек биле исте у граду и на нивоу Републике, али су увек, ама увек, Министарство унутрашњих послова и наши ватрогасци били на висини задатка сходно опреми којом су располагали у датом тренутку. Сада они располажу много бољом опремом, јер се много улагало у опремање тих јединица и боље су плаћени и треба да буду боље плаћени.

(Немања Шаровић: По Пословнику!)

То је сигурност за ову земљу, да ћемо у сличним ситуацијама моћи да брже решавамо проблеме који настану и да из њих излазимо и да омогућавамо другим сегментима друштва да се развијају.

(Немања Шаровић: По Пословнику!)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

(Немања Шаровић: По Пословнику!)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Бранко Поповић.

(Немања Шаровић: По Пословнику!)

Изволите, колега Поповићу.

(Немања Шаровић: По Пословнику!)

БРАНКО ПОПОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

(Немања Шаровић: По Пословнику!)

Поштована министарко са сарадницима, даме и господо народни посланици, смањење ризика од епидемије заразних болести подразумева и инвестирање у превенцију и у унапређење здравствене заштите на свим нивоима.

Општина Нова Варош као јединица локалне самоуправе остварује своју улогу у систему заштите од катастрофа, између осталог и кроз инвестиције у здравство. Тако је из општинског буџета у претходних неколико година издвојено за подизање нивоа здравствене заштите близу 20 милиона динара. Поред реконструкције и адаптације објеката, набавке санитарских и теренских возила, значајна средства се опредељују за набавку савремене медицинске и рачунарске опреме.

Средства из буџета општине Нова Варош за 2018. годину у висини од пет милиона динара утрошена су за набавку теренског возила,

савремених ЕКГ апарата, микроскопа за цитолошку лабораторију, кардиотокографа, пулсних оксиметара и других апарата неопходних за брзу и прецизну дијагностику.

(Немања Шаровић: По Пословнику!)

Истовремено, Влада Републике Србије континуирано улаже у здравствене установе у Новој Вароши, па је претходних неколико година издвојила више од 50 милиона динара за набавку санитетских возила, за реконструкцију објеката, као и за набавку савремене медицинске опреме.

Постизањем циљева овог закона отпорност друштва биће унапређена, а виши ниво спремности заједнице да се суочи и одговори на ризике вишеструко ће ублажити могуће катастрофалне последице. Хвала.

(Немања Шаровић: По Пословнику!)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 3. амандман је поднео народни посланик Милосав Милојевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

(Немања Шаровић: По Пословнику! Ја тражим реч.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Радослав Јовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

(Немања Шаровић: По Пословнику, Арсићу!)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Горан Ковачевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

(Немања Шаровић: По Пословнику!)

Колега Ковачевићу, изволите.

ГОРАН КОВАЧЕВИЋ: Даме и господо, поштована министарко, на члан 3. предложеног закона поднео сам амандман и у члану 3. предложеног закона јасно се говори да не може бити никакве дискриминације у условима када је живот људи угрожен.

(Немања Шаровић: Значи, нема дискриминације?)

Овакав начин дискриминације практично се налази на Агенди 2030 Уједињених нација, која говори о одрживом економском и развоју уопште.

Ако погледате члан 6. Агенде, онда схватите да је један од кључних циљева у Агенди број 6. обезбеђење пијаће воде. Ако погледате тих шест агенди, односно седам потциљева, можете да схватите колики је значај пијаће воде. У првом потциљу говори се да пијаћа вода мора да буде доступна свима и да мора да буде јефтина. У другом циљу говори се о потреби да вода буде доступна целој популацији и уводи се појам равноправности полне. У трећем циљу говори се о неопходности да постоји координација у функционисању између органа у оквиру државе, па и међугранична сарадња. У четвртом циљу говори се о потреби заштите извора пијаће воде. Седми циљ говори да је неопходно утврдити међудржавну сарадњу у процесу обезбеђења функционалних услова за

обезбеђење пијаће воде. Седмо, што је страшно значајно и што Влада Републике Србије свакако чини, говори се о повећању локалних ресурса, локалних заједница да водотокови и пијаћа вода буду прихватљиви.

Неспорно је да Србија у овом тренутку нема проблем са пијаћом водом, али ако погледате да је у претходних стотинак година само 17 година имало нормалне услове у функционисању, да је 51 година била сушна, онда је свакако нормално да овај закон покушава да отклони опасности које прете и, наравно, Влада Србије јесте ту да те проблеме решава. Захваљујем се.

(Немања Шаровић: По Пословнику!)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 3. амандман је поднела народни посланик Ана Чарапић.

Изволите, колегинице Чарапић.

(Немања Шаровић: Арсићу, по Пословнику! Дужан си да ми даш реч.)

АНА ЧАРАПИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштована министарко са сарадницима, даме и господо народни посланици, с обзиром на то да се амандман, који сам поднела на члан 3. Предлога закона, односи на санацију последица града, ову прилику желим да искористим да похвалим Владу Републике Србије и одлуку Владе о улагању у систем аутоматске противградне заштите.

Наиме, Србија ће по први пут добити систем аутоматске противградне заштите и у ове намене биће уложено 25 милиона евра. То је за сваку похвалу, с обзиром на то да се у задњих 60–70 година није улагало у противградну заштиту. Већ се кренуло са улагањима, тако да је закључен уговор за набавку система противградне заштите за радарски систем Ваљево.

Када је у питању Министарство унутрашњих послова, такође, свака похвала за рад Министарства зато што је пре нешто више од три године први пут након осам година наша полиција добила по два комплета униформи и чизама. Претходни режим је дозволио да полиција која ради најтежи посао за грађане Србије, која брани право нашег народа на слободу, која брине о нашој безбедности, буквално иде у поцепаним униформама и ципелама.

(Немања Шаровић: По Пословнику!)

Такође је битно и то што је посао за шивење униформи управо добила српска компанија која се налази на југу Србије, а то је компанија из Враћа „Јумко“, што значи да се шире производни капацитети српских привредника.

Честитам министру полиције што је саслушао потребе људи на терену и што плате у полицији никада нису биле веће него сада. Дакле, сав

новац из буџета Републике Србије је у потпуности у функцији грађана, било да се ради о превентивном деловању, било да се ради о безбедности или запошљавању. Захваљујем.

(Немања Шаровић: По Пословнику!)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице Чарапић.

(Немања Шаровић: Арсићу, по Пословнику!)

На члан 3. амандман је поднео народи посланик Милан Кнежевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

(Немања Шаровић: Ја желим реч по Пословнику. Сат и 15 минута тражим реч по Пословнику.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Драгана Баришић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колегинице Баришић.

ДРАГАНА БАРИШИЋ: Захваљујем, уважени председавајући.

Поштована министарко са сарадницима, поштоване колегинице и колеге, ево, већ неколико дана расправљамо о овим битним законима и знамо колико је тешко бити у ванредној ситуацији, али жао ми је што мој колега из Трстеника господин Алексић није овде, да га подсетим да је 2014. године, када је наш Расински округ, нашу Србију када су задесиле катастрофалне поплаве, он био на челу Трстеника и апсолутно ништа није урадио за ту општину. Заборавио је да је господин Братислав Гашић из Крушевца слао камионе са водом да би угрожено становништво имало чиме да се задовољи, а док је Гашић то радио, господин је био у лову. Значи, апсолутно ништа није радио за општину Трстеник.

Тај исти је и данас нападао власт, државу, сва министарства, али тај се не либи да од државе узме све оно што му, наводно, припада, па тако зна да користи и Министарство пољопривреде и сва остала министарства само када је у питању новац који згрне у свој џеп.

(Немања Шаровић: По Пословнику!)

А док је био председник општине, бринуо се само о свом личном статусу, о својим примањима, па је, ево, овде читава листа примања господина Алексића. Жао ми је што није овде, па да може да ме, евентуално, демантује. Он то ради само на друштвеним мрежама, заједно са својих пар ботова, колико их има, толико их има и у Народној странци у Трстенику, али нема га на радном месту. И то грађани Расинског округа, грађани Трстеника треба да знају. Али вероватно је и она подршка од два гласа у родном Милутовцу управо због тога што грађани виде шта тај човек ради. Надам се да и грађани Србије виде шта ради Јеремићев потрчко, па ће тако на следећим изборима добити у промилима подршку.

(Немања Шаровић: По Пословнику!)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднела народи посланик Јасмина Обрадовић.

(Немања Шаровић: По Пословнику!)

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колегинице Обрадовић.

ЈАСМИНА ОБРАДОВИЋ (Искључен микрофон): Захваљујем, председавајући.

Поштовани министре, цењене колеге посланици, и овим амандманом подсетићу на катастрофалне елементарне непогоде од маја 2014. године, посебно на институционалну координацију током катастрофе.

(Немања Шаровић: Арсићу, по Пословнику!)

Упркос ограничењима у финансијским ресурсима и оперативним капацитетима приликом одговора на поплаве, Влада је успешно искористила снажни институционални оквир за координацију. Власти на државном и локалним нивоима обезбедиле су вођство и координацију подршке у реаговању на ванредне ситуације и на тај начин су олакшале брзо давање помоћи погођеним подручјима. У складу са Законом о ванредним ситуацијама и цивилној заштити, Национални штаб за управљање ванредним догађајима је руководио координацијом и управљањем, свеукупним одговором на поплаве и координирањем акција размештања бројних учесника у одговарању на поплаве и распоређивању стручњака и пратећих логистичких јединица у погођеним подручјима.

(Немања Шаровић: По Пословнику!)

На националном нивоу Сектор за ванредне ситуације обезбедио је стручњаке и техничку и оперативну подршку Националном штабу. Координација и управљање активностима спасавања ослањали су се на кључне стручњаке из научних институција, јавних комуналних предузећа, ватрогасних јединица, Хитне помоћи и градске службе спасавања.

(Немања Шаровић: Арсићу, дај ми реч по Пословнику.)

Под руководством Националног штаба на нивоу државе одређени су општински органи као партнери за координирање и управљање хуманитарним активностима као одговором на ванредне ситуације на терену. Управљање хитним координираним одговором било је вођено на основу већ постојећих планова за поплаве који су раније били разрађени за подручја подложна поплавама.

Влада Републике Србије у одсудним тренутима поступила је одговорно. За нашу земљу, срећа у несрећи била је та што је Владу Републике Србије преузела у пуном капацитету Српска напредна странка са Александром Вучићем на челу.

(Немања Шаровић: По Пословнику!)

Замислите какав би хаос настао да је на челу земље била гарнитура која је на таласу паљевине овог високог дома дошла на власт, ови исти који данас опет прете за почетак вешањима политичких неистомишљеника. На њихову жалост, грађани Србије су за њих на изборима рекли да су политичка прошлост ове земље.

Зато, у дану за гласање подржаћу овај и све друге предлоге закона. Хвала.

(Немања Шаровић: По Пословнику, мораш да ми даш реч!)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Александра Малетић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Србислав Филиповић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колега Филиповићу.

СРБИСЛАВ ФИЛИПОВИЋ: Хвала, председавајући.

Уважена министарко са сарадницима, даме и господо народни посланици, памтимо сви поплаве из 2014. године, и памте и грађани све оно што су преживели од 2000. до 2012. године, и памте сваку годину када се догађала нека много мање озбиљна ванредна ситуација, различите поплаве, суше, где смо слушали да у Србији нема пара за чишћење канала, да нема пара за противградне ракете, нема пара за системе заштите, за рано јављање за одбрану од поплава итд., али знају грађани зашто пара није тада било да се одбране наше њиве, енергетски систем, животи, куће и станови грађана и градови наши.

Није их било зато што смо имали случај „Хетерленд“, зато што смо имали аферу „Развојна банка Војводине“, имали смо Мост на Ади од 400 милиона евра. Није их било зато што су се убациле паре у џепове тајкуна Драгана Ђиласа и његових пријатеља за реконструкцију Булевара краља Александра и Немањине улице. Није их било због „Пазл града“. Није их било због подземних контејнера и шест милиона које смо бацили на то. Затим, није их било због шпанских трамваја, затим због задуживања Србије по зеленашким каматама од 8% до 12%. Затим, због дуга од 1,2 милијарде који су нам оставили. Затим, због реплике Теразија, због систематског уништавања наших општина, где је један прави пример тога Смедеревска Паланка и случај Кена и остали.

Када све то саберете, грађани све то знају и све памте и на изборима знају како да врате. Хвала.

(Немања Шаровић: По Пословнику!)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Филиповићу.

Сагласно члану 27. и члану 87. ст. 2. и 3. Пословника Народне скупштине, обавештавам вас да ће Народна скупштина данас радити и после 18.00 сати због потребе да Народна скупштина што пре донесе законе из дневног реда ове седнице.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Милија Милетић. Изволите, колега Милетићу.

(Немања Шаровић: По Пословнику!)

МИЛИЈА МИЛЕТИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважена министарко правде, уважени представници Министарства унутрашњих послова, колеге посланици, поднео сам амандман на члан 3, којим желим да ставим акценат на неразвијена подручја, на развој тих неразвијених подручја и на одбрану од поплава, пожара и свих нежељених ствари у неразвијеним подручјима.

Иначе, ја сам уназад, и јуче и прекјуче, говорио за проблем који је био на Старој планини, Сврљешкој планини, где је био велики пожар и сада могу да кажем да је пожар, што се стручно каже, ликвидиран од стране припадника ватрогасно-спасилачке јединице, и да су остали још мали џепови који се морају ликвидирати. То је велика ствар и врло је битно за све нас који живимо у том делу наше Србије.

Иначе, ватрогасно-спасилачкој јединици, полицији, ДВД друштву, људима који раде у шумској управи, свима смо захвални зато што раде максимално добро свој посао. Употребљени су и хеликоптери за гашење пожара и мислим да смо овим показали да имамо могућности и снаге да употребимо све своје капацитете који се шире, који јачају кроз нове програме, кроз нове законе које сада усвајамо.

Уједно бих вас позвао, уважена министарко правде, да заједно са министром Стефановићем обиђете нашу општину, обиђете та подручја, да видите лепоте нашег краја, а уједно бих позвао и колеге из Министарства унутрашњих послова да пренесу нашем министру унутрашњих послова господину Стефановићу да је југоисток Србије, да је Ниш као центар југоистока Србије град који је сада сигуран за живот, где више нема оних лоших ствари које су биле у претходном периоду, да се ради на изградњи објеката, где наши полицајци раде, где живе, односно за све нас могу да кажем да је врло похвално и добро што је и начелник Полицијске управе у Нишу господин Виријевић веома активан и заједно са њим, са полицијском управом у Нишу, са полицијским станицама у Сврљигу, Белој Паланци и свим осталима желимо да успемо и да буде још мирније и боље него што је било досада.

Још једном, позивам све колеге посланике да подрже мој амандман, јер ја као председник Уједињене сељачке странке стварно желим подршку

југоистоку Србије и Нишу као центру југоисточне Србије. Хвала још једном.

(Немања Шаровић: По Пословнику, Маринковићу!)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Владимир Маринковић): Колега Шаровићу, ја морам да пратим оно што је радио мој колега Верољуб Арсић и сигурно има разлоге који су утемељени на Пословнику и у његовој перцепцији данашњег стања и развијања ове расправе...

(Немања Шаровић: По Пословнику!)

... У Парламенту да једноставно... Ја уважавам свог колегу Арсића.

(Немања Шаровић: По Пословнику!)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Крсто Јањушевић.

(Немања Шаровић: По Пословнику, Маринковићу!)

Изволите.

КРСТО ЈАЊУШЕВИЋ: Хвала, председавајући.

Поштована министарко са сарадницима, уважене колеге, општину Лучани 2014, 2016. године погодиле су велике поплаве наневши велику штету становништву, привреди, и држава и Влада Србије су ефикасно реаговале на овај проблем. Од 2014. до 2015. године, са 97,2 милиона динара урађени су интервентни и санациони радови ради прве фазе заштите Лучана, а онда 2016/2017. године десна обала Бјелице је решена са веома квалитетним системом насипа, где је уложено 303,2 милиона динара. Затим, решена је и лева обала насеља Ћераћ са 75,2 милиона динара улагања.

Трговиште су 2010. године погодиле велике поплаве и права катастрофа. Нажалост, било је људи који су страдали. Реке су однеле мостове, 500 километара сеоских путева је уништено, а клизиште изнад насеља је претило да направи праву катастрофу. Обишао их је тадашњи председник Тадић, и на обали Пчиње питао је забринуто становништво да ли је кокошкама било хладно за време тих поплава. Питао је да ли су кокошке доживеле стрес за време тих поплава и да ли пију неке седативе да би се смириле. Они људи узнемирени, не знају шта их је снашло, гледају га, смеју се од муке, јер је он хтео да буде духовит. Гледају га, знају да кокошке нису на седативима, питајући се на чему ли је он. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

(Немања Шаровић: По Пословнику!)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Огњен Пантовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

(Немања Шаровић: Дужан си да ми даш реч по Пословнику.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Бојан Торбица.

Да ли неко жели реч? (Не.)

(Немања Шаровић: По Пословнику!)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Снежана Петровић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Снежана Петровић, изволите.

СНЕЖАНА ПЕТРОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважена министарко, поштоване колеге народни посланици, имајући у виду да елементарне непогоде прво наступају на територијама јединица локалне самоуправе, произилази да су Нацртом закона јединице локалне самоуправе стављене у први план и дефинисана су њихова права и обавезе у ситуацијама када се непогоде десе, с обзиром на то да елементарне непогоде настају услед природних катастрофа, поплава, суше и земљотреса и не могу се предвидети, али се на одбране од њих мора припремити како би мере за помоћ угроженима биле правовремене и успешне.

Навела бих пример општине Косјерић, која припада Златиборском округу, крају из кога и ја долазим, а која је током 2018. године у више наврата проглашавала ванредну ситуацију на деловима своје територије, а све услед бујичних налета и падавина као узрока.

Општина је као последицу претрпела велику штету, посебно на путној инфраструктури и пољопривреди. Надлежни у општини проценили су штету на око 30 милиона динара. С обзиром на то да се ради о малој општини, која не располаже значајним буџетом за санацију штета услед елементарних непогода, Штаб за ванредне ситуације ангажовао је сву расположиву механизацију на територији општине и уз помоћ грађана успело се обезбедити какво-такво функционисање оштећене путне инфраструктуре. Руководство општине Косјерић показало је спремност и организованост у санацији насталих штета, а нове измене и допуне закона помоћи ће и њима, као и осталим локалним самоуправама, у бољем системском организовању у борби против елементарних непогода у будућим евентуалним ситуацијама. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

(Немања Шаровић: По Пословнику!)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли желите реч? (Да.)

(Немања Шаровић: По Пословнику, Маринковићу!)

Реч има Маријан Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици...

(Немања Шаровић: По Пословнику! Не чујеш ме. Хеееј, Маринковићу?!)

... Пољопривреда је веома битна и странке бившег режима...

(Немања Шаровић: По Пословнику! Маријане, пренеси председавајућем, по Пословнику!)

... Које су нам оставиле овај пословник, нису урадиле ништа да би се заштитила пољопривреда.

(Немања Шаровић: Пренеси председавајућем, по Пословнику. Сат и по времена по Пословнику се јављам, Маријане!)

Лако је нама данас градити фабрике...

Господине, хоћете ви да заведете ред или ја, шта?

(Немања Шаровић: По Пословнику!)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Ништа вас не чујем, колега Ристичевићу. Ја сам мислио да вас колега много више поштује.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Дакле, ја кажем да је веома битно изградити пољопривреду, да је странка бившег режима издвајала за пољопривреду од 120 до 186 милиона евра, да ми данас издвајамо 309 милиона евра и да ја мислим да треба издвајати још више. Не само за последице. Треба улагати у заштиту од града и треба улагати у изградњу насипа да поплаве опет не узму оно што сељаци муком произведу.

Оно што сељаци произведу, ми морамо да прерадимо. Морамо дизати и прерађивачку индустрију и да на такав начин нађемо посла и за оне које су они отпустили, преко 400.000 људи, и тако пензионе и здравствене фондове оставили без новца.

Дакле, све што није радила странка бившег режима, ми морамо радити. Морам рећи да је Вучић, који изграђује привредне капацитете, на неки начин срећан зато што, шта бисмо ми изградили да ови нису све отпустили, да нису направили државу у којој готово није било ниједне фабрике. Да они нису отпустили толико људи, како бисмо их ми запослили? Зато они мисле да ми треба брже да решавамо проблеме које су они оставили и ја желим да та брзина буде онаква каква је реална и да изградимо Србију, изградимо насипе, изградимо заштиту. Она не може бити апсолутна, али својом памету и својим трудом, својом вољом можемо изградити све што они нису. Хвала.

(Немања Шаровић: По Пословнику!)

ПРЕДСЕДНИК: По Пословнику?

Кажу да је направљен некакав договор између посланичких група и сад ви искачете из тог договора и не знам шта да радим.

(Немања Шаровић: По Пословнику ми морате дати реч. Сат и 32 минута се јављам по Пословнику.)

Добро, хајде, по Пословнику. Хајде да видимо, али по Пословнику.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Госпођо Гојковић, ви сте управо прекинули невиђену срамоту српског парламента, која је трајала пуна 92 минута.

Пуна 92 минута се ја јављам по Пословнику. Променила су се два председавајућа, не знам колико говорника је добило реч по другим основама и једино из њима знаних разлога, Верољуб Арсић и Владимир Маринковић реч нису дали мени.

Члан 103. каже да народни посланик има право да усмено укаже на повреду у поступању председника Народне скупштине ако сматра да није у складу са одредбама овог пословника, учињеној на седници Народне скупштине, непосредно по учињеној повреди. Народни посланик не може указати на повреду на коју није указано. Председник Народне скупштине или председавајући даје реч народном посланику одмах по завршеном излагању претходног говорника.

За тих сат и 32 минута срамоте српског парламента је прошло да ли 20, да ли 30 или више говорника и то је срамота свих вас, и ових који су храбрили председавајуће и ових који су добацивали из клупа – не дај му, и разне друге погрдне изразе. Али то је ваша срамота.

Ако ви сматрате да у Народној скупштини могу на тај начин бити ускраћена права народних посланика, онда и ви, слободно, дајте мени још једну опомену. Искључите ме са седнице. Све вам је на располагању. Али морате знати да ће овакве ствари да се дешавају и убудуће. Овде се не крше права Немање Шаровића, појединца, него права свих вас. Када су то жути радили, онда сте кукали у претходном сазиву, а сад користите њихов пословник.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Да ли ви желите да се гласа о повреди Пословника?

(Немања Шаровић: Ја желим образложење.)

Не могу да дам образложење. Нисам била у сали.

(Немања Шаровић: Па дужни сте да ми образложите.)

Па не могу.

(Немања Шаровић: Ја сам вам образложио шта је било, имате секретара, ако нисте били ту, имате потпредседника.)

Помогао ми је, али нисте били задовољни, тражили сте и...

(Немања Шаровић: Онда реците да ли се слажете, или да или не, да ли подржавате или не такво понашање. То је ваш лични став и дужни сте да се изјасните.)

Уважени посланиче, ја бих вас молила да не вичете на мене. То бих вас молила.

(Немања Шаровић: Изјасните се.)

То бих вас молила.

Нисам била овде и не знам како је текао ток тог дела седнице.

Немојте викати.

(Немања Шаровић: Пријављен сам у систему 92 минута.)

Значи, толико вичете да сте засенили микрофон.

Ја бих вас молила само да ми се изјасните, ако желите, да ли сматрате да је потпредседник који је водио седницу и није вам дао повреду Пословника, могућност да образложите, повредио или није повредио, да знам да ли да стављам на гласање?

Ви сматрате да је повредио Пословник и ставићемо на гласање. Захваљујем.

(Немања Шаровић: Ја сам се јавио по Пословнику. Повредио је ако ми није дао реч.)

То ћемо утврдити гласањем.

ПРЕДСЕДНИК: Поштовани народни посланици, пре него што наставимо са радом, дозволите ми да у ваше и у своје име поздравим младе дипломате из земаља Азије, Африке, Латинске Америке, Кариба, које нису признале самопроглашену независност Косова и Метохије, који бораве у посети Републици Србији и задовољство ми је што прате даљи ток наше расправе.

(Аплауз.)

Завршили смо са амандманом Маријана Ристичевића.

На члан 3. амандман је поднео посланик Жарко Богатиновић.

Изволите.

ЖАРКО БОГАТИНОВИЋ: Захваљујем, председавајућа.

Даме и господа народни посланици, поштовани министре Кубуровић са сарадницима, маја 2014. године Републику Србију су погодиле незапамћене поплаве, које су проузроковале огромну материјалну штету.

Поплавни талас тада је у мањој мери погодио и територију града Лесковца. Захваљујући брзој и ефикасној реакцији органа градске власти и надлежних служби на спровођењу превентивних мера, избегнута је већа катастрофа по становништво и материјална добра.

Градски штаб за ванредне ситуације града Лесковца је на основу наређења Републичког штаба за ванредне ситуације 15. маја 2014. године активирао све своје расположиве снаге и средства ради спровођења мера заштите и спасавања угроженог становништва, животиња, материјалних и културних добара, за отклањање последица од елементарне непогоде изазване кишним падавинама на територији из своје надлежности.

У том периоду Градски штаб за ванредне ситуације, на челу са градоначелником Лесковца др Гораном Цветановићем, заседао је свакодневно, уз праћење стања како на територији града Лесковца, тако и у Републици Србији.

Грађани и привредни субјекти града Лесковца на позив градоначелника у великом броју су се одазвали апелу за донацију

хуманитарне помоћи на поплавленим подручјима, тако да је послато десетак камиона помоћи у одећи, обући, хемијским средствима, прехранбеним артиклима и води.

На Градском већу града Лесковца донета је одлука да се за поплављене на подручју Републике Србије издвоји пет милиона динара из буџета града, као и 10% из личних доходака функционера градских управа, а за потребе града обезбеђена су средства за куповину две велике муљне пумпе и финансијска средства за потребе извођења обуке специјализоване јединице цивилне заштите за прву помоћ.

Међутим, најважније је то да се око 160 добровољаца са подручја града Лесковца одазвало позиву за одлазак у угрожено подручје, пре свега у град Шабац. И наравно, вредна сваке похвале јесте друштвеноодговорна фирма „Бане комерц“ из села Кумарево код Лесковца, која производи ПВЦ вреће и која је донирала тих дана 400.000 врећа, које су стигле на одредиште, град Шабац, и тиме умногоме спречиле водену стихију.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 3. амандман је поднео посланик Бранимир Ранчић.

Изволите.

БРАНИМИР РАНЧИЋ: Захваљујем.

Поштовани председниче Скупштине госпођо Гојковић, поштовани министре госпођо Кубуровић, поштовани гости из Министарства, поштована господо народни посланици, мој амандман на члан 3. у неку руку се надовезује на претходне амандмане које је поднела моја уважена колегиница мр Љубица Мрдаковић Тодоровић.

Да подсетим, према броју појединаца који су изложени, ванредне ситуације могу бити: акцидент, ванредна ситуација у којој је изложено смртној опасности до хиљаду особа, дизастер или велика масовна несрећа од хиљаду до милион људи и катастрофа, преко милион људи, што може имати за последицу пандемију неке заразне болести.

Наиме, у члану 3. став 1. се каже да начело приоритета смањења ризика од катастрофа и управљања ванредним ситуацијама представља национални и локални приоритет.

На основу Закона о ванредним ситуацијама који је донет 2009. године, и изменама и допунама 2011. и 2012. године, Град Ниш је донео сва документа која су прописана Законом о ванредним ситуацијама, па тако, на пример, и оперативни план одбране од поплава.

Издвојена средства за спровођење одбране од поплава на територији града Ниша за водотокове другог реда, за функционалне послове – 1.249.000 динара, за редовно одржавање Јелашничке реке – 3.300.000 динара и Велепољске реке 790.000 динара, што укупно са ПДВ-ом износи шест и по милиона динара.

Сарадња Управе за ванредне ситуације у Нишу и Полиције града Ниша, како каже командант Штаба за ванредне ситуације града Ниша градоначелник Дарко Булатовић, свакодневна је и на задовољавајућем нивоу. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 3. амандман је поднео Верољуб Матић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела Миланка Јевтовић Вукојичић.

Да ли неко жели реч?

Изволите.

МИЛАНКА ЈЕВТОВИЋ ВУКОЈИЧИЋ: Захваљујем.

Поштована председнице Народне скупштине, уважена министарко са сарадницима, ја сам поднела амандман на члан 3, где се посебан акценат даје заштити рањивих група.

Морам да кажем да су за Српску напредну странку, за председника Александра Вучића људи највећа вредност нашег друштва, односно грађани Србије, а да је заштита живота свакако приоритет број један. Управо члан 3. Предлога закона каже да су у спасавању од катастрофа и непогода приоритет број један људски животи.

Морам да кажем да је у фокусу читавог закона управо заштита посебно осетљивих и посебно рањивих група, а тиче се заштите и деце и трудница и мајки и особа са инвалидитетом и избеглих и расељених лица.

Оно што такође морам да истакнем, а у фокусу је управо заштита рањивих група, то је да се све информације и сва обавештења о могућим ризицима од катастрофа дају у прилагођеном формату, али да се дају и на знаковном језику и на Брајевом писму, што и те како показује да се води рачуна о глувим и наглувим особама, као и да се води рачуна о слепим и слабовидим лицима.

Такође, овај закон, у циљу заштите најосетљивијих и најрањивијих, препознаје и то као обавезу школа и других васпитно-образовних установа, предшколских установа, факултета и свих оних објеката где се изводи настава, да се врши процену ризика. Када је у питању евакуација становништва, приоритет се даје управо рањивим категоријама, и то мајкама, деци, особама са инвалидитетом.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 3. амандман је поднео Марко Атлагић.

Изволите.

МАРКО АТЛАГИЋ: Уважена председнице Народне скупштине Републике Србије, госпођо министарко са сарадницима, даме и господо народни посланици, овај закон и амандман, уколико га Влада прихвати, придонеће одбрани од катастрофалних ситуација, што ће придонети укупној безбедности Републике Србије, што чини саставни део модернизације Републике Србије коју проводи Влада Републике Србије.

Функционери бившег режима нису својим изјавама приносили безбедности и целовитости Републике Србије, а то доказују следећи примери. Саша Јанковић звани Сале Прангија је 3. августа 2017. године рекао: „Косово и Метохија треба да буду примљени у Интерпол, а тиме и признати независност Косова и Метохије“. Друго, Чедо Јовановић звани Шмркановић је 26. октобра 2012. године изјавио: „Војводици треба дати пуни суверенитет и признати је као независну земљу“. Вук Јеремић, бивши пропасти НАТО прашинарски кандидат за председника државе, звани Вук Потомак је децембра 2008. године рекао: „Улазак Косова и Метохије у Уједињене нације је најбоље чему Србија треба да се нада“. Ненад Чанак, пропасти НАТО прашинарски кандидат за председника државе, звани Нешо Гицоје 15. јула господње 2017. године изјавио је: „Спреман сам да признам независност Косова и Метохије“.

Зато је овај амандман, а и закон веома важно прихватити како се више не би на политичкој сцени појављивале овакве политичке наказе, које својим изјавама нарушавају целовитост и безбедност Републике Србије. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 3. амандман је поднео народни посланик Ђорђе Комленски.

Изволите.

ЂОРЂЕ КОМЛЕНСКИ: Другарице и другови, даме и господо, поштована госпођо министре, уважена председавајућа, за почетак бих само рекао – уколико прекорачим амандманско време, ја бих молио да ми се омогући коришћење времена које припада шефу посланичког клуба.

Наиме, нама заиста, усвајањем овог закона и будућим радом, циљ, осим превенције када је у питању отклањање последица од поплава, јесте да достигнумо ниво способности, ефикасности, опремљености и увежбаности руских спасилачких служби. То је најбоља спасилачка служба која постоји на свету. Она има своју посебну школу. Та школа постоји више од 111 година и резултати њиховог рада су били више него евидентни 2014. године.

Наиме, Обреновац неће заборавити, а ни Србија, генерала Едуарда Николајевича Чижикова, који је са својом екипом спасилаца стигао у Србију за мање од 12 сати. Један елемент свега тога је њихова способност, обученост, опремљеност, али један од кључних разлога због којих су они први стигли да помогну нашој полицији, војсци која се укључила у активно спасавање и евакуацију грађана Обреновца јесте и постојање Српско-руског хуманитарног центра у Нишу, који је био логистика њиховог доласка, обезбедио све дозволе у сагласности, наравно, са Владом Републике Србије, за премештај групе спасилаца, за њихов транспорт опреме, како друмским тако и авио-путем.

Грађани Обреновца су својим понашањем показали да је то поверење које су имали у руске спасиоце нешто што је заиста незапамћено. Један од детаља, о којем су и медији писали, који се десио током евакуације, јесте био када су руски спасиоци својим чамцима пришли једној згради, на другом спрату се налазила жена са малим дететом, готово бебом, и када су затражили од ње да им прво преда дете у руке, питала је: „Да ли сте ви Американци?“ Када су објаснили да су Руси, онда је рекла да је то у реду, сада има поверења, предала је бебу, а потом су и њу пребацили у тај чамац и евакуисали.

Ово је једноставно осећај сигурности који њихова способност и спремност, а и скромност се да осетити, али и јесте нешто што треба да буде циљ. Као што су брзо и ефикасно стигли у Србију, тако су неприметно и скромно отишли на другу локацију када су свој део посла обавили, када је оно што је најкритичније било у Обреновцу прошло.

Обреновац то неће заборавити. Обреновац ће то увек поштовати, као и Србија, али Обреновац неће заборавити битанге које су владале до 2012. године, које су потпуно уништиле систем цивилне заштите, које су угасиле, уништиле Војску Србије, које су касарну у Обреновцу, где је била смештена једна од највећих инжењерских јединица у бившој Југославији, очигледно не случајно, јер у Обреновцу се не само од поплава брани Обреновац, већ се брани и Београд, једног дана када им се то прохтело, да би све распродали, уништили, што су урадили са војним ефективима Војске Србије, извели комплетни гарнизон на војну вежбу и никад га вратили нису. Замислите да је од 12 амфибија које су биле у обреновачкој касарни, опстало више од те једне која је била исправна и која је изузетно много значила за евакуацију на најкритичнијим местима, да је опстало свих 12. Нису опстале јер су завршиле у старом гвожђу за ситне паре и за дебеле провизије које је бивши министар који је владао до 2012. године стрпао себи у џеп да би завршио плац и зграду на врачарским пашњацима.

Из тог разлога и постоји иницијатива Обреновчана који памте 2014. годину, разумеју мигрантску кризу и потребу да су овог тренутка у касарни у Обреновцу смештени мигранти, али с обзиром на то да та криза, по ономе што ми видимо, јењава, да се њихов број смањује, с правом очекујемо да будући центар за обуку спасилачких јединица, њихов смештај, а и кад се стекну услови, враћање барем делимично озбиљне инжењерске јединице у касарну у Обреновцу ова влада реализује. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 3. амандман је поднела Душица Стојковић. Изволите.

ДУШИЦА СТОЈКОВИЋ: Захваљујем, председнице.

Уважена министарко са сарадницима, драге колеге народни посланици, поштовани грађани Србије, наследили смо тешко стање у

Министарству унутрашњих послова. То нас је довело до тога да је Сектор за ванредне ситуације гасио пожаре са олдтајмерима, ватрогасним возилима која су била стара између 40 и 45 година. Претходном режиму заиста није било важно да се стара о потребама наших суграђана. Можете да им погледате само имовинске карте, возни парк и све ће вам бити јасно. Они за потребе грађана, за гашење пожара заиста нису марили.

Сада је ситуација много боља у српском друштву и у Министарству унутрашњих послова се заиста види напредак. МУП је извршио набавку 33 ватрогасно-спасилачка возила типа маз, од којих је 11 испоручено ове године, док је уговорено 25 ватрогасних возила која очекујемо да се обезбеде и испоруче до краја године. Више од три хиљаде припадника Сектора за ванредне ситуације има сада редовну и заштитну униформу.

Министарство унутрашњих послова је наставило и корак даље. Отворило се ка свим оним онлајн услугама које су усмерене ка грађанима који живе у овој нашој земљи, и то је добро. Тако ради одговорна власт. Тако ради Српска напредна странка, која сваког дана показује да је заиста брига о грађанима на првом месту.

Набавком ове опреме српски ватрогасци ће заиста моћи да пруже помоћ нашим грађанима у случају опасности. Они ће моћи да пруже један брз и један адекватан одговор на ванредни догађај и самим тим ће се доћи до смањења штете која је проузрокована ванредним догађајем.

Реформа српске полиције, модернизација опреме, обука наших најмлађих суграђана довешће до тога да се ми заиста као друштво, као грађани осећамо сигурније и безбедније у нашој земљи.

На самом крају желим да кажем једну реченицу – ово су закони који превазилазе високу политику. Заиста нам је потребан општи консензус. Ја бих искористила ову прилику да из посланичке клупе Српске напредне странке позовем посланике који седе прекопута нас да подржимо ове реформске законе и Министарства унутрашњих послова и Министарство правде како бисмо као друштво ишли напред. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 3. амандман је поднео народни посланик Марко Парезановић.

Изволите.

МАРКО ПАРЕЗАНОВИЋ: Захваљујем, поштована председнице.

Поштована министарко са сарадницима, поштоване колеге, закон о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама је још један показатељ опредељења Владе Републике Србије да се против елементарних непогода бори пре свега политиком превентивног деловања.

Нажалост, у прошлости је јако мало улагано у превентиву и последице тога смо могли видети 2014. године. Штавише, када се сетимо

примера земљотреса у Краљеву и, касније, обнове Краљева од земљотреса, сетимо се да смо имали једну велику корупционашку аферу, када су представници бившег режима проневерили око милион евра. И то вам показује да не само да нису улагали у превентиву, у заштиту од последица од елементарних непогода, већ су, када се елементарне непогоде догоде, током обнова и хуманитарних акција отимали грађанима оно што њима припада. Дакле, 50 кућа тада није изграђено због корупционашке афере.

Министар је у уводном излагању рекао да су очекивања да се приликом превентивног деловања на сваки динар уложених средстава око седам или осам пута та средства директно или индиректно врате. Република Србија је у општини Лучани током изградње заштитног бедема уложила преко три милиона евра и тада је решен један велики проблем грађана и привреде Лучана, који је вишедеценијски, и који је имао немерљиву материјалну штету у прошлости. То је један од примера где сам сигуран да ће то улагање да се врати.

Навешћу само још један пример, из града Чачка, јер за толико времена имам. Град Чачак је извршио санацију обале Западне Мораве тако што је села заштитио, преко 1.000 хектара плодних ораница, и та инвестиција је износила негде око 35 милиона динара. Када знамо да смо током 2014. и 2016. године имали штету од преко двеста милиона динара, седам или осам пута више него што је сада уложено, то је најбољи пример.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 3. амандман је поднела народни посланик Студенка Ковачевић.

Изволите.

СТУДЕНКА КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем, уважена председнице.

Даме и господо народни посланици, када говоримо о безбедности, ја бих истакла активности Савета за безбедност саобраћаја на територији града Бора.

Савет за безбедност саобраћаја је припремио низ мера за подизање нивоа безбедности свих учесника у саобраћају на територији града, почевши од припремања саобраћајно-техничких мера за повећање безбедности саобраћаја, затим превентивно-промотивних активности, као и њихове реализације у саобраћајном систему. Реализован је пројекат текућих поправки и одржавања видео-надзора на целој територији града, док је у току израда пројекта за проширење мреже видео-надзора. За потребе подизања нивоа безбедности саобраћаја из средстава Савета купљена су и два возила за потребе саобраћајне полиције Полицијске управе у Бору, као и два возила за потребе саобраћајне инспекције Одељења за инспекцијске послове Градске управе Бор.

Сваке године организују се такмичења ученика основних школа „Шта знаш о саобраћају“, за која Савет такође обезбеђује награде.

Купљено је и спасилачко носило за потребе ватрогасне службе у Бору за спасавање људи из саобраћајних несрећа, а и за превентивно-промотивних активности купљена су помагала за симулацију опасних фактора који утичу на психомоторне способности човека. Предвиђена су и средства за израду свих планских докумената, односно стратегије безбедности саобраћаја и акционе планове. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

По амандману, Драган Весовић.

ДРАГАН ВЕСОВИЋ: Хвала, председавајућа.

Ја сам се малопре јавио по амандману колеге Парезановића, али видео сам да заиста нисте видели, јер је већ колегиница хтела да прича о свом амандману, и хтео сам да подржим амандман колеге Парезановића, јер се готово са свим оним што је он рекао слажем.

Причали смо, колега, о афери у Краљеву, о земљотресу и 50 кућа. То је оно што сам и ја причао, али видите, тада је министар био Милан Марковић. Дакле, за време земљотреса у Краљеву 2010. године он министар за локалну самоуправу, директно одговоран за расподелу средстава за земљотрес и након тога, постављен 2013. године од стране Српске напредне странке за шефа Канцеларије за сарадњу са Хашким трибуналом. Питао сам јуче министра како је то могуће и шта се поводом тога ради. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 3. амандман је поднео народни посланик Владимир Петковић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ПЕТКОВИЋ: Захваљујем, председавајућа.

Уважена министарко Кубуровић, даме и господо народни посланици, грађани Србије, поднео сам амандман на члан 3, да се дода став 3, Предлога закона о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама.

Пре свега, желео бих да истакнем да је овим чланом 3. Предлога закона дефинисан предмет закона, односно појам деловања у условима који се односе на смањење ризика од катастрофа.

У последње време смо сви сведоци климатских промена које на један неуобичајен начин одликују временске услове, не само на територији Републике Србије, већ и на територији целог света. Готово да нема места на земаљској кугли где се једна од елементарних непогода није догодила.

Угроженост од елементарних непогода позиционира се на сам врх приоритета државе у очувању живота људи пре свега. Олује и поплаве, земљотреси, представљају најекстремнији облик изазова са којима се човечанство данас сусреће. Зато је одговор на кризу у рукама

безбедносних структура и од кључне важности за даљи опстанак и раст и развој на одређеној територији.

У борби са природом свесни смо да не можемо изаћи као победници, већ на неке начине можемо и морамо да дамо све од себе и да последице катастрофа буду што је могуће мање. Зато је интензивно инвестирање у превенцију о којој је министар Стефановић говорио у начелној расправи од кључне важности, јер је новац којим се инвестира у превентивне активности једнак вишеструком улагању у санирање већ насталих последица катастрофа и негативних појава у ванредним ситуацијама.

Посебна новина или једна од битних новина у предложеном закону је то што се односи и на градске општине града Београда. У претходним расправама колеге посланици су напоменули, а ја ћу се сложити са њима, да је то јако важно. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 3. амандман је поднела народни посланик Тања Томашевић Дамњановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Соња Влаховић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Оливера Пешић.

Изволите.

ОЛИВЕРА ПЕШИЋ: Захваљујем, поштована председнице.

Уважена министарко са сарадницима, даме и господо народни посланици, поднела сам амандман са циљем да укажем додатно на значај доношења овог закона.

Основни циљеви Предлога закона о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама јесу, првенствено, свеобухватно нормирање превентивних мера и активности ради смањења ризика од катастрофа, затим, брзо и ефикасно реаговање онда када наступи катастрофа и ефикасно отклањање последица катастрофа, како би се у што краћем року нормализовали услови за живот и рад на месту које је било погођено катастрофом.

Предлогом закона се у ствари врши надоградња постојећег система, с обзиром на то да се овај предлог закона углавном ослања на постојећа решења, с тим што је у овај предлог закона додатно уграђено оно што се у пракси показало недовољно ефикасним у постојећем закону.

Оно што ће произићи јесте да ћемо као друштво бити отпорнији и спремнији за потенцијалне катастрофе. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 3. амандман је поднео народни посланик Јовица Јевтић.

Изволите.

ЈОВИЦА ЈЕВТИЋ: Поштована председавајућа, уважена министарко са сарадницима, поштовани народни посланици, на предложено законско решење подносим амандман који додатно дефинише члан 3. додавањем става 3, а све у смислу прецизнијег дефинисања односа предложеног законског решења и развоја Републике Србије.

Желим још једном да похвалим Владу Републике Србије и ресорно министарство на предложеном законском решењу које треба да систем смањења ризика од катастрофа и управљања ванредним ситуацијама као део јединственог система националне безбедности у Републици Србији правно уреди на јединствен начин, стварањем правних услова за успостављање јединственог и интегрисаног система, а да се истовремено систем организације и функционисања усклади са реалним потребама заштите и спасавања становништва и материјалних добара од елементарних и других непогода.

Предложена решења имају за циљ да омогуће субјектима система да превазиђу препреке у постојећим капацитетима и да развију мере за смањење ризика од катастрофа.

Предлогом закона јединице локалне самоуправе добиле су веће обавезе, а градске општине нове обавезе из области заштите од ванредних ситуација. С друге стране, успешна примена овог закона смањиће штете које те исте јединице локалне самоуправе трпе од ванредних ситуација.

Изостављањем правовременог учешћа грађана у једностраним пословима заштите и спасавања знатно се успорава процес спасавања људи и имовине, што може имати тешке последице, па је због тога Нацртом закона предвиђена јасна и недвосмислена обавеза поступања грађана по наредби надлежног штаба за евакуацију људи, стоке и материјалних добара.

Позитивни ефекти предлога закона прожимају се кроз све сфере друштва. Отпорност друштва биће унапређена, а спремност заједнице да се суочи и одговори на могуће катастрофалне последице ће бити подигнута на виши ниво. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 3. амандман је поднео народни посланик Никола Јоловић.

Реч има народни посланик Никола Јоловић.

Изволите.

НИКОЛА ЈОЛОВИЋ: Захваљујем, председнице.

Уважена министарко са сарадницима, усвајањем овог амандмана обезбеђује се успостављање организационих и персоналних услова за спровођење заштите у ванредним ситуацијама, обезбеђење добро обучених кадрова, успостављање и оспособљавање постојећих ватрогасних и спасилачких јединица у свим местима за извршавање нових

задатака, развијање способности да се у случају катастрофе одговори на најефикаснији начин оспособљавањем ватрогасних и специјалистичких јединица МУП-а, ватрогасних јединица у привредним субјектима и ватрогасних јединица добровољних ватрогасних друштава, као и јединица цивилне заштите.

Као и безброј пута досада, Влада Србије и Сектор за ванредне ситуације МУП-а пружали су несебичну помоћ при отклањању последица поплава, снега и снежних наноса граду Новом Пазару, у великом броју случајева ризикујући сопствене животе, показујући да спасавање људских живота, материјалних и нематеријалних добара нема цену, нити познаје верску или националну припадност.

Приоритети на локалном нивоу биће набављање нове опреме, обука кадрова за рад на њој, пријем стручних лица потребних за брже и ефикасније деловање у тренуцима ванредних ситуација.

Нови Пазар, захваљујући мерама Владе Републике Србије, биће такође део ове широке стратегије коју доноси нови закон о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 3. амандман је поднео народни посланик Младен Лукић.

Реч има народни посланик Младен Лукић.

Изволите.

МЛАДЕН ЛУКИЋ: Захваљујем, председнице.

Уважена министарко са сарадницима, колегинице и колеге, током поплава у мају 2014. године у Бајиној Башти готово сви путни правци, државни и локални, били су у прекиду. Нису се могли користити. Много кућа је уништено услед појаве клизишта, а доста је и оштећено. Исто се односи и на пољопривредне површине, економске објекте и рибњаке.

Поставља се оправдано питање да ли се могло шта предупредити. У циљу предупређивања штете од поплава потребно је да се донесе план управљања водама. На тај начин би се укротили бујични токови и сачувала вода за сушни период, која би послужила за наводњавање.

Пошто су наши водни токови изразито бујични, једини лек је у подизању акумулација, правилно лоцираних, које прихватају и неутрализују поплавне таласе, а из којих би се у маловодним периодима испуштала вода према потребама људи и екосистема, правећи резерву за сушне периоде. Тако бисмо последице великих поплава свели на минимум и створили реалне услове за развој пољопривреде. Захваљујем на пажњи.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 3. амандман је поднео народни посланик Ненад Митровић.

Реч има народни посланик Ненад Митровић.

Изволите.

НЕНАД МИТРОВИЋ: Поштована председнице, поштована министарко са сарадницима, даме и господо народни посланици, у члану 3. Предлога закона утврђено је начело приоритета деловања у систему смањења ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама.

Основни циљ и разлог за доношење закона је потреба да се систем смањења ризика од катастрофа и управљања ванредним ситуацијама, као део јединственог система националне безбедности у Републици Србији, правно уреди на јединствен начин, стварањем правних услова за успостављање јединственог и интегрисаног система, а да се истовремено систем организације и функционисања усклади са реалним потребама заштите и спасавања становништва и материјалних добара од елементарних и других непогода.

Такође, у периоду примене Закона о ванредним ситуацијама, а на бази искустава у досадашњим ванредним ситуацијама, указала се потреба за доношењем новог закона са жељом да се прецизније дефинишу поједине одредбе које ће учинити јаснију, а самим тим и ефикаснију и прецизнију примену. На тај начин би се омогућило свим субјектима система заштите и спасавања да тачно знају своја права и обавезе, а такође, и какве последице настају уколико се не поштују одредбе закона.

Позивам колеге посланике да у дану за гласање подрже Предлог закона. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 3. амандман је поднео народни посланик Драган Вељковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Станија Компировић.

Реч има народни посланик Станија Компировић.

Изволите.

СТАНИЈА КОМПИРОВИЋ: Захваљујем, председнице.

Уважена министарко са сарадницима, даме и господо народни посланици, систем реаговања у ванредним ситуацијама, који је главни предмет уређивања овог закона, нашао се пред огромним изазовима током катастрофалних мајских поплава 2014. године. Поплавама су били угрожени животи, здравље и имовина више од 1,6 милиона људи у 119 општина централне и западне Србије, а укупна штета од поплаве износила је 1,7 милијарди евра, што чини више од 4% БДП-а.

Основни циљеви којима тежи закон о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама јесу првенствено у свеобухватном нормирању превентивних мера и активности ради смањења ризика од катастрофа, ефикасном реаговању у случају наступања елементарних и других непогода, као и што ефикаснијем отклањању

њихових последица како би се што пре обезбедили опоравак и нормализација услова за живот и рад на погођеним подручјима.

Посебни акценат се ставља на заштиту рањивих група и родну равноправност, као и на успостављање партнерства између јавног и приватног сектора и укљученост научних организација, удружења и организација цивилног друштва у процес креирања и спровођења политике смањења ризика од катастрофа.

И мој амандман у члану 3. поменутог закона иде у правцу свеукупног развоја Републике Србије с посебним освртом на смањење ризика од последица катастрофа. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 3. амандман је поднео народни посланик Милован Кривокапић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Живан Ђуришић.

Реч има народни посланик Живан Ђуришић.

Изволите.

ЖИВАН ЂУРИШИЋ: Поштована председнице Скупштине, поштовани министри са сарадницима, поштовани народни посланици, поднео сам амандман на члан 3. Предлога закона о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама и држећи се теме амандмана говорићу о једној великој елементарној непогоди која је погодила општину Велика Плана, и то територију МЗ „Лозовик“ и делове територија МЗ „Крњево“ и МЗ „Милошевац“, 13. јуна ове године.

Наиме, тог дана десила се елементарна непогода у виду града и огромне количине кише. Град такве јачине и интензитета, као и такве последице на пољопривредне усеве, на пољопривредне и стамбене објекте нису запамтили ни најстарији житељи ових села.

Одмах, у року од једног сата, заседао је Штаб за ванредне ситуације општине Велика Плана и то на лицу места, у Лозовику. Штаб је прогласио ванредну ситуацију на овој територији, што је учинила и Влада Републике Србије. Поступајући по одлукама Штаба, надлежна општинска комисија је одмах изашла на лице места истог дана, као и наредних дана да би сачинила записник о насталој штети.

Пријављено је близу хиљаду захтева за накнаду штете. Извршена је категоризација сваког појединачног случаја и предлог је упућен на верификацију надлежној државној комисији при Канцеларији за управљање јавним улагањима. Државна комисија је утврдила да сви захтеви испуњавају услове за накнаду штете и сврстани су у прву категорију, што указује да је на овом подручју настала огромна штета дејством града, а која ће оштећеним грађанима делимично бити надокнађена. Грађани ће примити максималан износ предвиђен

прописима, након чега је општинска комисија у најкраћем року донела појединачна решења о накнади штете.

Локална самоуправа је са своје стране учинила све у границама својих могућности да ублажи ове последице. Свим грађанима који су били заинтересовани обезбеђено је бесплатно семе за кукуруз ради поновне сетве уништених површина под овом културом.

Јавно комунално предузеће „Милош Митровић“ је са својом расположивом механизацијом радило око два месеца и пружало помоћ најугроженијима на поправци и санацији стамбених и пољопривредних објеката. Најугроженијим породицама обезбеђен је и грађевински материјал преко Центра за социјални рад у Великој Плани. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 3. амандман је поднео народни посланик Владимир Орлић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Свеукупни развој, који је тема и овог амандмана данас, апсолутно не подразумева оно развијање какво је некада било апсолутни стандард у Републици Србији, на велику жалост наших грађана, у време када је жуто предузеће Драгана Ђиласа, Вука Јеремића, Борка Стефановића, оног лажног синдикалца Веселиновића, познатог силеције, и њихових координатора у облику Двери жарило и палило Србијом. Развијали су искључиво сопствена предузећа, односно сопствену странку. Развијао се сопствени цеп, на пример, кроз афере као што смо имали оне у Развојном фонду Србије, у Развојном фонду Војводине.

Озбиљан развој подразумева улагање и у људе, улагање и у средства и захваљујући озбиљном односу данас, ми имамо, примера ради, икс нож у Клиничком центру Србије, што је некада било апсолутно незамисливо. Ми имамо најбољу могућу опрему за спасилачке тимове, али имамо и простора да нпр. службеницима МУП-а, БИА, Министарства одбране, запосленима у установама образовања подигнемо плате за 9%, као што се може видети да је план приликом припреме буџета за наредну годину и не само то, да подигнемо плате за 8,5% запосленима у Пореској управи, Управи царине, 12% за медицинске раднике, 10% за лекаре, 7% за јавни сектор.

Дакле, када се озбиљно и одговорно ради, онда има простора за овакве ствари. Апсолутно је немогуће да нам се деси као што се десило 2014. године у Шапцу, да негде прети поплава, а неки геније попут оног несрећног Зеленовића нема ни две исправне метле. Иначе, тај човек је завршио своје нечасно поступање јуче пред Саветом Европе, а ови његови медијски миљеници и данас настављају онако у серијским наставцима да извештају о његовим подвизима. Док је он говорио најгоре о Србији, овде је Драган Ђилас поново засео да се одушевљава тим његовим потезима, а

људи који су били тамо пред Саветом Европе, са лица места јављају, као што сам видео коментар господина Перишића, да за пет година, пазите, пет година никада нико није послао такве дилетанте да некога представљају, да о својој земљи, о свом народу говоре на тако ружан, одвратан начин као што је то учинио Зеленовић.

Они се данас тиме одушевљавају. Они то данас хвале. Биласу су пуна уста различитих оптужби и поново, наравно, прича у медијима...

(Председник: Време.)

Завршавам.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем. Прекорачили сте време.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Последња реченица, буквално.

Док они не постигну да читава Србија буде њихова приватна прђија и да све изгледа као њихово пропагандно гласило, они се неће зауставити, али порука за њих – цабе им је. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Посланиче, мораћу да одузmem време. Причали сте два минута и 31 секунду.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Милимир Вујадиновић.

Изволите.

МИЛИМИР ВУЈАДИНОВИЋ: Члан 3. закона говори о приоритетима када је у питању решавање последица катастрофа, о забрани дискриминације када су у питању спасавање и заштита људских живота.

Србија је одувек важила за земљу која је веома бринула за све своје грађане, али не само за своје грађане, него и за све људе који се налазе на њеној територији. Сви ми, а и цео свет, били смо сведоци тога, пре свега у оном таласу мигрантске кризе који је запљуснуо Србију, нарочито 2015. године. Велики део посла тада, ако не и највећи, одрадио је МУП и рећи ћу вам само да је, процентуално гледано, српска полиција процесуирала највећи број кријумчара од свих земаља на тој мигрантској рути. Да неко не би погрешно помислио, није то због тога што ми имамо највише кријумчара, него због тога што је српска полиција вероватно радила тај посао најодговорније од свих који су били тим проблемом погођени.

Оно што је у свему томе добро јесте да те послове српска полиција не обавља кампањски и они се настављају и данас. Пре само пет дана на северу Србије Министарство унутрашњих послова је лишило слободе осам лица која су такође учествовала у кријумчарењу људи. То јесте посао који доноси безбедност не само оним људима који су предмет кријумчарења и који су жртве кријумчара људи, него ствара једну сигурнију средину за све нас који живимо на северу Србије. По мени, оно што је најважније, веома враћа углед српске полиције, и то је вероватно најважнији сегмент у том послу који МУП ради.

Да кажем, ви сте ове принципе већ ставили у члан 3, а ја сам их неким подацима поткрепио, као наглашавање свега онога што је значај и овог члана, али и овог законског предлога. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 3. амандман је поднео посланик Александар Мартиновић.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Даме и господо народни посланици, велики допринос у борби против елементарних непогода и ванредних ситуација представља и одлука министра унутрашњих послова Небојше Стефановића да се повећа пријем полазника у Центар за основу полицијску обуку и о томе говори податак да је од 2014. године до данас ту обуку завршило 1.407 полазника који су примљени у Министарство унутрашњих послова, а тренутно се на обуци налази још 712 полазника.

Министарство унутрашњих послова је у јуну 2018. године расписало конкурсе за пријем 900 нових полазника у овај центар и они ће до краја 2019. године бити велико појачање за нашу полицију. Такође, у последње четири године Министарство унутрашњих послова је примило и 630 студената који су завршили Криминалистичко-полицијску академију и то је један веома важан подстрек младим, високообразованим људима да остану у Републици Србији и да своје стручно знање ставе на располагање држави Србији и МУП-у.

Такође, веома је важан и податак да је Министарство унутрашњих послова у 2018. години примило и 96 нових ватрогасаца-спасилаца, а у току је оспособљавање још 57 полазника који ће бити распоређени у ватрогасно-спасилачке јединице у Београду. У јуну ове године расписан је конкурс за пријем нових 100 полазника за попуну радних места у ватрогасно-спасилачким јединицама на територији Републике Србије.

Све ове мере су изузетно важне за борбу против природних катастрофа и за деловање Министарства унутрашњих послова, посебно његовог сектора за ванредне ситуације у свим оним ситуацијама и догађајима који су се десили у Републици Србији 2014. године у највећој мери, а у појединим деловима Србије и у годинама после тога.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 3. амандман је поднела народна посланица Десанка Репач.

Изволите.

ДЕСАНКА РЕПАЦ: Захваљујем, уважена председнице. Поздрављам представнике Владе, госпођу министарку и драге колеге.

На члан 3. сам поднела амандман који смањује ризик од миграционих криза.

Овим законом дефинишемо области које ће бити заступљене новим националним програмом управљања ризиком од катастрофа и управљања ванредним ситуацијама. За сваку опасност на бази процене ризика треба

да се обавезу јединице локалне самоуправе, аутономне покрајине, надлежна министарства на државном нивоу да би се донеле превентивне мере у циљу смањења ризика, у овом случају мигрантске кризе.

Србија сматра да је солидарност свих држава Европске уније и региона кључ за успех у раду да се могу задовољити потребе миграната. Организована политика миграната мора да се ради на легалан начин. Србија је досада имала изузетно добар и хуман однос према мигрантима. Да би се смањио ризик од хуманитарне катастрофе мигрантске кризе, од ових законских одредби које закон доноси, најпримењивија је међународна сарадња, како у домену превенције, тако и у домену хуманитарне помоћи и пружања, односно примања међународне помоћи. Ниједна земља не може мигрантску кризу самостално да реши, чак су и Уједињене нације укључиле миграцију у циљ развоја за 21. век.

Већина земаља Европе нема политику према мигрантима. Србија је обавила добар посао кад нико за то није био спреман. Иронијом судбине земље које су се највише бориле против граница и зидова, које су се обавезале да их заувек уклоне, сада журе да их поново подигну. Европска унија тешко прихвата мигранте, не само због културних и верских разлика, већ зато што иза себе нема...

ПРЕДСЕДНИК: Хвала вам.

Завршите реченицу, свакако. Завршите, молим вас.

ДЕСАНКА РЕПАЦ: Захваљујем се.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала вама. Извињавам се.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Радован Јанчић. Изволите.

РАДОВАН ЈАНЧИЋ: Захваљујем, госпођо председавајућа.

Поштовани народни посланици, поштована госпођо Кубуровић, Предлог закона који обезбеђује повећање степена безбедности наших грађана, њихових живота и њихове имовине свакако да у потпуности треба прихватити, а овај предлог баш на томе инсистира.

Доношењем овог закона о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама обезбедиће се општи оквир за успостављање ефикасног интегрисаног система смањења ризика од катастрофа у циљу смањења постојећих ризика, спречавања стварања ризика у будућем периоду и ефикасног одговора на катастрофе. Идентификација, процена и праћење ризика и планирање одговора на ризике у циљу одговорног управљања животном средином, земљиштем, водама и другим природним ресурсима је наш национални задатак, а превенција од последица катастрофа је од примарног значаја.

Србија обилује водама, али смо и поред те чињенице у годинама иза нас трпели последице суша иако се оне могу наслутити, па чак и

предвидети. Министри претходног режима најављивали су велике пројекте када је реч о наводњавању, а један од њих говорио је о систему за чак два милиона хектара. И, наравно да нису направили ништа, али зато нису заборавили да се баснословно обогате.

Тек доласком Александра Вучића на чело Владе Републике Србије отпочело се са изградњом великих хидросистема који се финансирају из кредита вредног сто милиона долара по каматној стопи од свега, или само 1%. Директно из буџета Републике Србије, Војводине и локалних самоуправа за набавку система за наводњавање издвајају се данас средства десет пута већа у односу на 2012. годину. Значај ових инвестиција је немерљив у ефикасној борби против суша, а посебно су значајне јер ће нашег пољопривредника и пољопривредна газдинства финансијски оснажити и створити све претпоставке за даљи развој пољопривреде и тиме допринети свеукупном развоју Републике Србије. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Владо Бабић.

Изволите.

ВЛАДО БАБИЋ: Захваљујем.

Поштована министарко, колегинице и колеге народни посланици, у члану 3. Предлога закона додаје се став 3, у којем се говори о смањењу ризика од последица епидемија заразних болести. У контексту тога рекао бих пар речи о аутизму и ММР вакцини, односно вакцини против морбила, рубеола и заушака.

Институт за јавно здравље „Батут“ истиче да не постоје званични подаци о броју аутистичне деце у Србији, те да ова институција кроз надзор над нежељеним реакцијама након вакцинације није добила ниједну пријаву регистрованог аутизма након примене ММР вакцине.

Бројне епидемиолошке студије спровode се у свету у последње две деценије и оне су оповргле хипотезу да је ММР вакцина повезана са ризиком од настанка аутизма.

Вакцина ММР је у календару имунизације у Србији уведена 1994. године, давањем у две дозе. Прва се даје у периоду од 12. до 15. месеца, а друга у седмој години живота. Дате дозе дају доживотни имунитет против малих богиња, рубеола и заушака.

У Србији је у периоду од 2008. до 2018. године апликовано 1,5 милион доза. У том периоду пријављено је 176 нежељених реакција на ММР у виду блажих оспи, грозница, отицања жлезда иза уха, привременог пада тромбоцита, а врло ретко изазивају глувоћу, кому и трајно оштећење мозга. Уколико не вакцинишете дете, рецимо, код малих богиња долази чак и до смртог исхода. Заушке могу изазвати тешка оштећења мозга, побачај и упалу тестиса, а рубеола представља велики ризик код трудница.

Треба рећи да свака држава има свој вакцинални календар законом прописаних вакцина. Два фактора опредељују једну земљу по питању избора обавезних вакцина. Једно је значај и корист у превенцији заразних болести, а друго је цена истих. Тако код нас није обавезна Превенар вакцина против соја пнеумокока, бактерије која напада мозак и плућа, али изазива и сепсу.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Владимир Маринковић): Хвала, докторе Бабићу.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Љибушка Лакатош.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Миодраг Линта.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Александра Мајкић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Драгана Костић.
Изволите.

ДРАГАНА КОСТИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважена министарко са сарадницима, народни посланици, грађани Србије, надлежни органи ће предузети све предвиђене мере за примену одредби Предлога закона о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама, који је данас на дневном реду.

Влада ће донети стратегију смањења ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама и акциони план за њено спровођење, као основни стратешки документ којим се утврђује политика и усмеравају активности државних органа и других субјеката у управљању ризиком од катастрофа, одређују се смернице за ангажовање људских и материјалних ресурса, даљи развој нормативног институционалног оквира у циљу смањења ризика и ефикасног одговора на изазове катастрофа.

С друге стране, и министар унутрашњих послова донеће прописе неопходне за пуну примену закона од којих је свакако најзначајнији правилник о методологији, начину израде и садржају процене ризика од катастрофа и плана заштите и спасавања, који ће приликом израде предметних докумената примењивати сви субјекти на територији Републике Србије, те ће она бити компатибилна у примени.

У циљу успостављања регистра ризика министар унутрашњих послова ће прописивати садржину, начин успостављања и одржавање регистра ризика, док ће обавезе субјеката система у поступку израде регистра ризика, начин израде регистра ризика и унос података ближе уређивати Влада. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Ана Караџић.

Изволите.

АНА КАРАЏИЋ: Хвала.

Поштовани министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, закон који је пред нама представља наставак реформи које се спроводе у нашој земљи. Овај амандман сам поднела како бих истакла важност умањења последица од елементарних непогода, јер то заиста утиче и на грађане који се баве пољопривредом, али пре свега на економију наше земље.

Годинама уназад слушамо како се данас ратује само економијом и како нема потребе да имамо војску, како нема потреба да је модернизујемо. Добро се сећамо периода између 2000. и 2012. године, када је војска малтене распуштена, када су уништавани тенкови, када су уништаване хаубице, када су утопљене, продате итд.

Ми се питамо шта би било током поплава 2014. године да су се оне задесиле у том периоду, како би реаговала та војска која је била скоро распуштена. Они су причали да немамо непријатеље, да смо окружени само пријатељима, а када погледамо, дошли су на власт 2000. године, само годину дана након свега што нас је задесило 1999. године. Мало је чудно да су се већ спријатељили годину дана касније.

Причали су да војска треба да се распусти ради мира. Шта значи распустити војску ради мира и ради економије? Је л' то значи да, ако имамо јаку војску, да немамо мир? Слажемо се и залажемо да треба да буде мира и јаке економије, али сматрамо да су мир и јака економија управо у моћној војсци, у модернизованој војсци, у војницима који имају поштен живот, у војницима који имају добре плате, у војницима који су обучени у опрему коју заслужују. Моћна војска представља моћну економију и залажем се за овај пут којим смо кренули.

Желим још једном да се захвалим министру Вулину на свему што ради за нашу војску. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Далибор Радичевић.

Изволите.

ДАЛИБОР РАДИЧЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштована министарко са сарадницима, даме и господо народни посланици, на Предлог закона о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама поднео сам амандман на члан 3.

У самом члану 3. говори се о приоритетима при заштити од катастрофа. Као главни приоритет приликом заштите од последица

катастрофа јесте заштита спасавања људских живота. Ја се са овим приоритетом слажем, јер људски живот нема цену и приликом спасавања наравно да има приоритет.

Амандман који сам поднео на овај члан закона односи се на превенцију катастрофа. Потребно је, пре свега, све учинити да до катастрофа и не дође. Само у тим случајевима људски живот није угрожен. Зато сам и покушао да укажем на значај превентивног деловања. На неке катастрофе, нажалост, не можемо имати утицај и не можемо их спречити, већ само добром организацијом и припремом можемо спречити да последице не буду енормно велике у материјалном смислу, уз поштовање приоритета приликом спасавања.

Међутим, постоје катастрофе за које је одговоран човек. Овакав вид катастрофе је могуће спречити или барем њихов број свести на најмању могућу меру. Овде пре свега мислим на пожаре. Својим неодговорним понашањем можемо да изазовемо не само велику материјалну штету, већ и да угрозимо људски живот. Један од таквих примера имали смо прилике да видимо пре пар недеља. Паљењем жетвених остатка на њиви поред ауто-пута Београд–Ниш и стварањем димне завесе изазван је тежак ланчани судар где је једно лице изгубило живот, а поред тога направљена је и велика материјална штета. Зато морамо превентивно да делујемо и да утичемо на свест људи да својим поступцима, ма колико они у првом тренутку безазлено деловали, не угрожавамо друге животе и не изазивамо велике економске губитке.

У дану за гласање подржаћу предложене законе. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Звонимир Ђокић. Изволите.

ЗВОНИМИР ЂОКИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштована министарко са сарадницима, поштовани народни посланици, члан 3. Предлога закона наглашава да смањење ризика од катастрофа и управљање ванредним ситуацијама представља национални и локални приоритет, а да свако има право на заштиту без икакве дискриминације. Ово је значајно јер се катастрофе и ванредне ситуације могу догодити свуда и свакоме. Подсетићу вас на неке највеће природне катастрофе које су задесиле Србију.

Највећа поплава, после оне мајске 2014. године, била је 1965. године када се излио Дунав, затим 2005. године у априлу у централном Банату, 2006. године када је поплављено 225.000 хектара. Србија је претрпела чак седам великих земљотреса: у Лазаревцу 1992. године магнитуде 5,9, у Мионици 1998. године магнитуде 5,7, а најразорнији је био онај у Краљеву 3. новембра 2010. године магнитуде 5,4.

Пожари и суше су такође често погађале Србију. Највише температуре икад забележене биле су у јулу 2007. године, када је, рецимо, у Смедеревској Паланци забележено чак 44,9 степени Целзијуса, у Зајечару 44,7 степени Целзијуса и у Ћуприји 44,6 степени Целзијуса. Велика суша је 2012. године преполовила биљну производњу у Србији.

Највеће невреме праћено олујом и градом забележено је у мају 1937. године у Београду, али су у новије време олује и град све чешћи и за собом остављају огромне штете у пољопривреди. Најнижа температура у Србији од минус 39 степени Целзијуса забележена је у јануару 2006. године у Карајукића Бунарима. Године 2012. лед је окувао многе градове Европе, па и делове Србије. У 14 општина је проглашено ванредно стање. Појављивање клизишта у Србији није неуобичајено, јер је чак 38% територије Србије обележено као нестабилно подручје, а евидентирано је чак 35.000 до 36.000 клизишта.

Зато предлажем да овај закон усвојимо, јер је веома добар. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Љубица Мрдаковић Тодоровић.

Изволите.

ЉУБИЦА МРДАКОВИЋ ТОДОРОВИЋ: Хвала, председавајући.

Када говоримо о катастрофама и о ванредним ситуацијама, желим да истакнем да на територији града Ниша постоји Градски ватрогасни савез града Ниша и да поред постојања важну улогу у раду добровољног ватрогасног друштва има постојање Оперативне добровољне ватрогасне јединице у његовом саставу, опремљене и обучене за гашење пожара.

Стање добровољног ватрогасног друштва на територији града Ниша у последњем периоду се рапидно побољшава. Градски ватрогасни савез Ниш је покренуо иницијативу за оснивање добровољног ватрогасног друштва у свим градским општинама, као и у појединим локалним самоуправама на територији Нишавског управног округа.

Градски ватрогасни савез Ниш има улогу у организовању ватрогасних такмичења, оснивању добровољног ватрогасног друштва, обуци својих чланова, организовању курсева за обуку радника који раде на пословима заштите од пожара, успостављању сарадње са другим добровољним ватрогасним друштвима, развијању свести о значају ЗОП-а и друго. Такође, у Нишу постоје и индустријске ватрогасне јединице. Према потребама, могу се употребити снаге и средства индустријске ватрогасне јединице за гашење пожара и ван предузећа која првенствено штите, наравно, уз претходни захтев и претходну сагласност.

Будући да предложени закони подстичу свеукупни развој Републике Србије, у дану за гласање подржаћемо ове законе. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Станислава Јаношевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Славиша Булатовић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите.

СЛАВИША БУЛАТОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

На Предлог закона о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама подносим амандман на члан три у смислу да се дода став 3, који гласи – применом овог закона подстиче се свеукупни развој Републике Србије с посебним освртом на санацију последица мигрантске кризе.

Пораст броја миграната посебно је био уочљив 2015. године, када је током првих девет месеци преко 115.000 страних држављана, углавном из Сирије, Авганистана и Ирака, изразило азилну намеру. Иако је Србија земља транзита у којој се мигранти изузетно кратко задржавају, током 2015. године, наиме, просек задржавања је свега неколико дана, Комесаријат за избеглице и миграције улаже максималне напоре како би обезбедио хуман и адекватан одговор на потребе миграната.

Свој скроман допринос у санацији последица мигрантске кризе дала је и јавна установа Народни универзитет из Враћа, која је у сарадњи са невладиним сектором покренула низ обука за мигранте који су смештени у Прихватном центру у Враћу. Примера ради, почетком 2018. године организован је курс за столаре за четири мигранткиње из Прихватног центра у Враћу. Похађале су и ликовну радионицу Народног универзитета.

Такође, у сарадњи са међународном организацијом за миграције ИОМ од 1. новембра 2018. године почела је обука за пет миграната из Прихватног центра у Враћу за занимање неговатеља, као и обука за рад на рачунару. Према постигнутом договору, сваког месеца ће се формирати нове групе за различита занимања, а у плану је да се са обукама настави током 2019. године.

Поред Народног универзитета, и јавна установа из Враћа „Школа анимираног филма“ организовала је шест радионица на којима је учествовало преко 100 деце миграната и која су том приликом урадила око десетак документарних филмова. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Зоран Бојанић.

Изволите, колега Бојанићу.

ЗОРАН БОЈАНИЋ: Захваљујем, уважени председавајући.

Госпођо министарко, колегинице и колеге, наставићу тамо где сам и стао у претходном амандману, код данас више пута помињаног земљотреса у Краљеву.

Морам да напоменем да је и те 2010. године Сектор за ванредне ситуације свој посао одрадио квалитетно, коректно, на време, управо онако како је требало. Но, оно што је сметало тада, а мени смета и дан-данас, јесте расподела одређених средстава, па и вредновање, односно категоризација оштећења код појединих зграда и кућа.

Ви имате случај да и дан-данас, значи, осам година након тог катастрофалног земљотреса имате приватне куће, а имате и зграде које су категорисане са много нижом категоризацијом и та средства која су им намењена, нису била довољна да се одради реконструкција и адаптација појединих објеката. За разлику од оних који су тада вршили власт и који су и тада размишљали само о себи и својим џеповима, а видим и данас, јер им много смета „Телеком Србија“ који ради у интересу државе и у интересу народа, штитећи вероватно неке своје приватне фирме, плаше се тог великог система, СНС је показала да је интересује и тада свеобухватни развој Републике Србије и да мисли о сваком грађанину и да мисли о сваком граду у нашој републици.

Те 2010. године ми смо крајње савесно и одговорно формирали штаб који је пратио реализацију свих наших подухвата на санацији земљотреса, али као групе грађана. Значи, СНС је то радила. За циљ смо имали да направимо пет нових кућа. На крају је то било седам нових кућа. Довукли смо тоне и тоне материјала, новчаних средстава, али све то смо пре свега пријављивали градском штабу за земљотрес. Значи, траг постоји и дан-данас. Имамо архиву и документацију свега што смо радили, за разлику од неких који су своју архиву попалили. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Бојанићу.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Вера Јовановић.

Изволите, колегинице Јовановић.

ВЕРА ЈОВАНОВИЋ: Поштовани Маринковићу, министарко Кубуровић, господине Марићу и сарадници МУП-а, предложена решења имају за циљ да омогуће субјектима система да превазиђу препреке у постојећим капацитетима и да развију мере за смањење ризика од катастрофа.

Да нас не би изненадила нека од оних катастрофа из 2014. године, пришло се исцрпно свим сегментима друштва. Што се тиче безбедносних ризика, на иницијативу потпредседника Владе, уједно и министра, Небојше Стефановића, а уз подршку Министарства просвете, током 2017. и 2018. године у све основне школе увео се као предмет Основи

безбедности деце. Овај предмет је у школској 2017/18. години био намењен едукацији ученика четвртх и шестих разреда о безбедносним ризицима и претњама којима су изложени, начинима превенције и вештинама остваривања безбедносне заштите, са циљем развоја њихове безбедности.

У школској 2017/18. години програм је реализован у 1.140 основних школа у којима је одржано 49.013 предавања, од којих је за сваку тему у просеку присуствовало 54.815 ученика четвртог разреда и 56.150 ученика шестог разреда. Тематски садржај програма предвиђа безбедност деце у саобраћају, полицију на услузи грађана, насиље као негативну друштвену појаву, превенцију и заштиту деце од опојних дрога, безбедност коришћења интернета, превенцију и заштиту деце од трговине људима, заштиту од техничко-технолошких опасности.

У Основној школи „Коста Абрашевић“ у Реснику свакодневно вежбају мали ватрогасци, на челу са својом учитељицом Невеном Лазић. Таквој једној вежби сам присуствовала прошле године, која је изведена уз помоћ ватрогасне јединице са територије Раковице. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 3. амандман је поднела народни посланик Александра Томић.

Изволите, др Томић.

АЛЕКСАНДРА ТОМИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министри, колеге посланици, мој амандман се односи на део који обухвата решавање последица поплава.

Оно што треба поновити овде јесте да смо у сарадњи са Европском унијом од 2014. године имали решавање последица од незапамћених поплава. У 120 година кажу да се нису појавиле такве поплаве као што су Србију задесиле. Али, оно што је важно рећи јесте да је Србија у 2015. години потписала споразум са ЕУ о механизмима који се односе на сарадњу са цивилном заштитом. Тиме је, у ствари, обезбеђена изградња 160 нових кућа и 870 реконструкција кућа, што је 112 кућа више него што је планирано. Поред тога, 16.000 породица добило је семе и ђубриво. Оно што је важно рећи јесте да су 63 општине добиле преко 60 тона инсектицида да би се обезбедио нормалан живот људи који су захваћени овом непогодом.

Најважније је рећи да је Србија до 2012. године заиста неодговорно водила политику која се односи на ванредне ситуације, и то су сви они који данас нама држе лекције о демократији, а који би да вешају, убијају и силују. Али оно што показује буџет, предлог за 2011. годину, за ванредне ситуације било је предвиђено 800 милиона динара, а за 2012. годину 950 милиона динара. Данас и прошле године су то цифре које показују пет милијарди и 494 милиона и шест милијарди и 144 милиона, чиме

показујемо да заиста радимо на превентиви и очувању људи, материјалних средстава и државних институција када су у питању ове непогоде, тако да у дану за гласање заиста о овим амандманима треба озбиљно размислити.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Душко Тарбук.

Изволите.

ДУШКО ТАРБУК: Захваљујем, председавајући.

Поштована министарко Кубуровић са својим сарадницима, поштовани грађани Србије, законом о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама се врши надоградња постојећег система дефинисаног Законом о ванредним ситуацијама. Нека решења су поједностављена и иновирана да би била лакша за примену. Развијају се мере за смањење ризика од катастрофа. Стављено је у први план превентивно реаговање, јер улагање у средства за заштиту и за превентиву доприносе смањењу последица услед настанка кризних ситуација.

Сви, нажалост, знамо шта нас је задесило 2014. године. Поред стогодишњих поплава схватили смо да немамо амфибијска возила, схватили смо да немамо гумене чамце, схватили смо чак да нема довољан број ни лопата ни џакова и, хвала богу, то се све мења. Влада је дала пун допринос у свему томе и очигледно је да се у сваком сегменту друштва померају ствари. Ја сам захвалан Министарству унутрашњих послова и Сектору за ванредне ситуације на овом закону. Мислим да ће он унапредити ствар у смислу да је боље спречити него лечити.

У сваком случају, моје поштоване колеге молим да у дану за гласање подрже овај закон. Наравно, ако буду имали снаге и времена, и мој амандман.

Још бих додао да се синоћ десио празник у Београду. Синоћ је Давид победио Голијата. Сложни играчи „Црвене звезде“ и навијачи су успели да покажу оно што одавно знамо – не дај боже кад се Срби сложе. Онда нам онај ко је на папиру јак не може ништа. Живела Србија!

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик мр Игор Бечић.

Изволите, колега Бечићу.

ИГОР БЕЧИЋ: Поштовани председавајући, у претходних нешто више од годину дана Министарство унутрашњих послова кроз капиталне пројекте и остале набавке обезбедило је више од 1.000 нових патролних возила, 65 теренских возила, 72 марице, 56 комби возила, већи број возила за потребе криминалистичке полиције и модернизовано је и потпуно реконструисано више од 40 борбених оклопних возила. Министарство унутрашњих послова набавило је и нова оклопна возила типа „лазар“ и „милош“.

То је слика коју шаље Министарство грађанима Србије, за разлику од ових из савеза за промене, који су већ једном преварили грађане, опљачкали Србију, уништили јавне финансије, оставили хиљаде људи без радног места и егзистенције, само да би напунили своје џепове и страначку касу, знајући да не плаћају порез на лажна обећања и свесни чињенице да никада неће доћи на власт, да би их неко питао када ће да испуне свој програм од 30 тачака. Окупљени у тај неприродни савез који им само служи да поједини лидери покушају да скрену пажњу са чињенице да морају да сакрију милионе евра које су стекли за време свог мандата девастирајући Србију, а неки други очекујући да њихови белосветски пајтоси ухапшени због корупције проговоре о њиховој улози у прању новца, покушавају да се представе као спасиоци Србије.

Пљачкање, корупција, претња силовањем, вешањем, пребијањем жена, то је све што могу Ђилас, Јеремић, Обрадовић, Веселиновић и слични њима да понуде, насупрот реформама, отварањима радних места, подизању привреде и економије из пепела и угледа у свету и свакодневним напорима које председник Вучић чини да побољша квалитет живота грађана Србије.

Као неко ко прати рад безбедносног сектора, желим да захвалим градоначелнику Новог Сада господину Милошу Вучевићу, који много напора улаже у материјална средства за помоћ полицији и ватрогасној бригади. Захваљујем се.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Бечићу.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Блажа Кнежевић. Изволите, колега Кнежевићу.

БЛАЖА КНЕЖЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштована министарко са сарадницима, поплаве које су се догодиле у Републици Србији 2014. године имале су размере које нису забележене у последњих 120 година. Управо искуства стечена у претходном периоду иницирала су израду нових нормативних решења, унапређивање капацитета и надоградњу постојећег система.

Предлогом закона стављају се у први план превентивно деловање, односно улагање у инфраструктуру и заштиту људи и имовине, затим међународна сарадња у домену хуманитарне помоћи као одговор на последице елементарних непогода.

Такође, имамо и непредузимање активности и изостанак правовременог реаговања, као што је био случај у Шапцу за време поплава 2014. године. Ниједан закон не може да опише нељудскост и цинизам градске власти у Шапцу на челу са Душаном Петровићем и Небојшом Зеленовићем када су град Шабац и грађане Шапца оставили на милост и немилост поплавном таласу који се приближавао, не предузимајући ама

баш ништа и на тај начин директно су угрозили људске животе. Након тога Душан Петровић и онај тужибаба Небојша Зеленовић почињу са ширењем лажних вести кроз Шабац да опасност није ни постојала. Пропао им је план да Сава поплави Шабац и да за то оптуже тадашњег премијера Александра Вучића, чијом је брзом реакцијом послато све што је неопходно да се Шабац одбрани.

Од Душана Петровића и Небојше Зеленовића, који су научили да живе на патолошкој мржњи и несрећи других, није се могло друго ни очекивати. Желим да им поручим да је Србија правна држава у којој се поштује закон и да их никаква кукњава у Стразбуру и по Европи неће ослободити одговорности. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Кнежевићу.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Верољуб Арсић.
(Није ту.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета.
Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Предлог је да се у члану 3. дода трећи став – доделом дипломатског статуса за све чланове Српско-руског хуманитарног центра у Нишу постићи ће се смањење ризика од катастрофа с посебним освртом на евентуалну борбу против поплава.

Не постоји ниједан разуман разлог због чега овај амандман није прихваћен. Ако се неко показао у овим поплавама које су нас задесиле 2014. године, онда је то био управо овај Српско-руски хуманитарни центар са седиштем у Нишу. Зашто смета овакав амандман, не можемо да разумемо. Није овај амандман само последица тога што смо ми српски радикали русофили, а јесмо, традиционално и доследно, него једноставно зато што мислимо да је ово неопходно да бисмо од овог закона имали користи и у неким „не дај боже“ ситуацијама.

Е сад, једини разлог због којег ми се чини да Влада није прихватила овај амандман су дискусије ових посланика Расима Љајића јуче и данас. Јуче је овај Бачевац, кад сам ја поменула овај центар, скочио по Пословнику и каже – какав центар, какви Руси, ми смо за војну неутралност тренутно. Са нагласком на „тренутно“. Погледајте у стенограму ако не верујете. Шта то значи – какви Руси, нећемо сарадњу са Русима? За војну неутралност смо тренутно, а шта је следећи тренутак? Можда НАТО? Дакле, врло озбиљно треба слушати сваку реч.

Данас сада председавајући Владимир Маринковић каже, опет одговарајући мени, али нису ми дали да ја њему даље одговорим, каже – ови радикали и њихов Рамзан Кадилов.

У чему је ваш проблем? Рамзан Кадилов је већи пријатељ Срба и Србије него многи који живе у Србији. Он је херој Руске Федерације. Он

је члан Бироа Врховног савета политичке странке Јединствена Русија. Не разумем шта вам то смета. Поготово што га ми нисмо поменули. Али ево, јесте, подржавамо све што се ради у Јединственој Русији и у Русији уопште и, наравно, о евентуалној сарадњи са Руском Федерацијом која, чини ми се, ако не усвојите овај амандман и ове наше амандмане, поприма неке друге облике.

Не разумемо зашто ти посланици странке Расима Љајића скачу и реагују на свако наше јављање. Ми смо врло конкретни. Дакле, десили су се избори за националне савете националних мањина. Расим Љајић је био у предизборној коалицији са Сулејманом Угљанином. Сулејман Угљанин је рекао да је Србија фашистичка српска творевина. На „Н1“ телевизији, или на „Првој“ телевизији, то је слично или исто, пре неки дан је објаснио зашто је он то рекао. Каже зато што у Србији постоје паралелни полицијски органи, паралелни правосудни органи и да он хоће све то да лустрира, да би се онда живело у некој Србији како је он замишља, јер ови паралелни органи не суде Србима за геноцид итд. Дакле, страшне изјаве. Изјаве које нико не сме подвести под оно што је Ана Брнабић рекла, да је он за нека лекарска посматрања итд. Много је ово озбиљније од некаквих лекарских посматрања.

Зато је наше питање, госпођо Брнабић, врло просто и врло једноставно – да ли сте у Влади разговарали, да ли имате став, да ли сте разговарали са председником Вучићем, да ли вам је он пренео став, да ли ће Расим Љајић остати потпредседник Владе и министар у Влади Републике Србије уколико настави сарадњу и направи коалицију са Сулејманом Угљанином у муслиманском односно бошњачком националном савету? Врло просто питање. Не боли. Само пробајте да одговорите.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

О свему сте причали само не о амандману.

Наравно да се наши посланици СДПС-а држе заједно и држаће се.

Нисам нешто приметио да сте ви скочили кад је било у питању право Немање Шаровића, али добро, нема везе.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Ружица Николић. Изволите.

РУЖИЦА НИКОЛИЋ: Захваљујем, господине Маринковићу.

Даме и господо народни посланици, овим предлогом закона утврђена су одређена начела деловања у систему смањења ризика од катастрофа и управљања ванредним ситуацијама и одређена је садржина сваког начела посебно.

Амандман који смо поднели односи се на начело приоритета. Ви кажете да се доношење закона о смањењу ризика од катастрофа и

управљању ванредним ситуацијама предлаже како би се побољшао општи оквир за успостављање ефикасног интегрисаног система смањења ризика.

За постизање општег циља неопходно је предузети широк спектар активности и мера које ће достићи више појединачних циљева, па бих вас у складу са тим питала – шта ћете предузети, односно које ће се активности предузети да би се спречила еколошка катастрофа која прети Новом Пазару када буду горела поља марихуане Расима Љајића?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 3. амандман је поднела народни посланик Весна Николић Вукајловић.

Изволите.

ВЕСНА НИКОЛИЋ ВУКАЈЛОВИЋ: Хвала.

Из досадашње дискусије можемо да закључимо следеће – да је закон јако растегљив, да није предвидео никакве санкције за злоупотребу овлашћења у случају елементарних непогода, а ово говорим из једног простог разлога, из искуства, зато што сам рођена, односно зато што живим у Краљеву и зато што смо 3. новембра 2010. године доживели јак земљотрес.

Шта сте урадили поводом тога да се казне људи који су злоупотребили тадашње донације и који су тада злоупотребили финансијска средства од државе у вредности од милион евра? Шта сте урадили са господином Миланом Марковићем, који је тада био министар за локалну самоуправу и који је касније од стране својих партијских сабораца проглашен за почасног грађанина Краљева а да је био првоосумњичени за тендер који се реализовао на тему ових 500 монтажних кућа, где се зна да су, уместо 300 евра по квадрату, оне плаћене 500 евра по квадрату?

По квадрату 500 евра је новоградња, и то од тврде градње. Значи, ми имамо очиту ствар да је овде извршена једна велика злоупотреба. Грађани Краљева имају један горак укус неправде, а ви сте тог истог Милана Марковића, уместо да га санкционишете, управо унапредили и 2013. године га ставили за шефа Канцеларије за сарадњу са Хашким трибуналом.

Да ли сте сигурни да се овим законом који сте сада овде предложили, не би сада догодила иста ситуација када би дошло до неког земљотреса или неке ванредне ситуације, да се све ово на исти начин не би догодило и да не би дошло до злоупотребе? Све би се догодило на исти начин. Дошло би до злоупотребе. И на крају, оно што је најбитније, запалили су комплетну документацију на трећем спрату Градске управе.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала вама.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Срето Перић.

Изволите, колега Перићу.

СРЕТО ПЕРИЋ: Даме и господо народни посланици, госпођо министре, па, овај члан 3. је урађен на ниском, аматерском нивоу. Ако сте га прочитали, претпостављам да јесте, могли сте и сами то да закључите. Овде се прича о начелу приоритета, а заправо се у једном и по ставу говори о циљевима, а само пола става је реч о приоритету. Значи, једном закону претходе циљеви, а онда се касније праве приоритети, што је неко временско првенство које треба да се зна и да се уради.

Овде свој део посла на професионалан начин није обавио ни сектор или служба за правне послове у Министарству унутрашњих послова, као што ни Републички секретаријат за законодавство, који утврђује, унапређује, прати провођење прописа, објављивање, није урадио ништа и ми смо због тога осетили велику потребу, иначе то је и став Српске радикалне странке, да додамо бар још један приоритет овде, а то је да се призна дипломатски статус члановима Српско-руског пријатељства.

Ми имамо потребу да то урадимо. Ево, и малопре је колега Ђорђе Комленски рекао, кад је она жена, мајка, већ не знам шта је била, упитала – јесте ли ви Американци? Ако јесте, немамо поверења, ако сте Руси, имамо велико поверење.

Ви вољу грађана Србије, чини ми се, стављате на неко последње место. Она за вас није важна, а у одређеним моментима, када вам то затреба, кажете – а колико грађана се изјаснило и поклонило поверење овом режиму? Можда и јесу. Али ако ви овакав однос наставите да развијате према њима, онда се поставља питање до када ће они да толеришу вас.

Ово је била једна полемика, госпођо Кубуровић, коју сам хтео са вама да поделим, али имам једно конкретно питање за вас. Значи, ми инсистирамо, питање није тешко, само ако ви желите да одговорите, а већ после петог-шестог дана морате имати одговор на то питање ако нисте сами били спремни да га овде понудите, да изнесете пред посланике Српске радикалне странке и пред српску јавност, морали сте да питате председника Владе, а оно гласи просто, једноставно, потпуно прецизно – шта ће се десити уколико Расим Љајић и Сулејман Угљанин направе коалицију после одржаних избора 4. октобра? Да ли ће он и даље бити потпредседник Владе Републике Србије и бити министар у Влади Републике Србије? Очекујемо одговор. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Вјерица Радета, по амандману.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: И овај амандман, као и сви наши амандмани на члан 3. су у истом смислу и заиста и даље не можемо да верујемо зашто не желите да прихватите овај амандман, где желимо да чланови Српско-руског хуманитарног центра у Нишу добију дипломатски статус.

Ми смо кроз нашу историју, новију, имали често и поплаве и бујичне поплаве и, нажалост, годинама проблеми који су настали у тим елементарним непогодама нису решавани. Остале су последице из неких претходних времена, претходних скупштинских већина и Влада Србије, али знате, ми вас подсећамо, пошто ових дана говоримо о сарадњи и коалицији Расима Љајића и Сулејмана Угљанина, да су њих двојица раме уз раме седели у неким ДОС-овим владама и да ништа нису као чланови Владе урадили да се санирају или да се спрече нове околности које су доводиле до ванредних ситуација, нити да се спрече оне које су биле тада када су они били у власти.

Заиста, то је један од разлога када говоримо о овом закону, да нам представници СНС-а кажу да ли ћете ви и даље дозволити да Расим Љајић и Сулејман Угљанин раме уз раме сада у том националном већу седе, да троше државне паре преко националног већа, да их троше ко зна за шта, а да и даље имамо проблеме какве смо имали у периоду када су они били раме уз раме у истој влади и зато понављамо питање и сви ћемо га понављати – да ли ће Расим Љајић остати члан Владе Републике Србије уколико закључи коалициони споразум са Сулејманом Угљанином у Бошњачком националном вијећу након ових избора? Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 3. амандман је поднела народни посланик Марина Ристић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Филип Стојановић.

Изволите.

ФИЛИП СТОЈАНОВИЋ: Даме и господо народни посланици, госпођо министри са сарадницима, поднео сам амандман на члан 3. Предлога закона о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама.

Сви проблеми и недаће које су нас сналазиле кроз нашу историју, донеле су и нешто позитивно, а то је способност српског народа да се брзо сналази и одолева свим тим проблемима и катастрофама. Да је било који други народ доживео оно што смо ми доживели током НАТО агресије на нашу земљу, питање је како би одолео свему томе. Ми смо то ипак некако преживели. Живот тече даље, али изгледа да из тога нисмо извукли правилне поуке.

Несхватљиво је да ми самоубилачки хрлимо у Европску унију, а потпуно је јасно да у њој више нема перспективе ни за дугогодишње њене чланице. Тога су свесни у готово свим земљама Европске уније и мене

уопште не чуди што у последње време, по правилу, побеђују партије са националним оријентацијама.

Дакле, не доносимо законе само зато што то од вас тражи ЕУ. Гледајмо своје интересе јер је већина тих закона штетна по нас, а и неприменљива је у нашим условима. Наш сектор за ванредне ситуације може успешно да делује много боље и без овог европског закона, што је показао у многим приликама на терену са господином Марићем. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Стојановићу.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Немања Шаровић.

Реч има колега Немања Шаровић.

Изволите.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Господине Маринковићу, добро је да вам се поправио и вид и слух. Сада сте у стању да ми дате реч.

Добро је што расправљамо о ванредним ситуацијама, јер је данас у Народној скупштини Републике Србије такође била једна ванредна ситуација. Ви и Верољуб Арсић сте суспендовали Пословник о раду Народне скупштине и читава 92 минута ми нисте дозвољавали да се јавим по Пословнику и на тај начин, слободно се може рећи, извршили мини-државни удар.

Међутим, у Србији се дешавају и доста горе ствари. Сви смо ми пре два дана, или колико већ је прошло, били сведоци да је Сулејман Угљанин државу Србију, Републику Србију назвао фашистичком творевином и да је рекао да ће он победити фашистичку неман звану Србија.

Сада се поставља питање, ево, ту је господин Мијатовић – да ли је могуће да су зарад личног интереса спремни на све, па чак и на коалицију са таквим човеком? Да ли сте спремни, господине Мијатовићу, зарад личног интереса? Да ли је то лични интерес?

Ево, каже господин Мијатовић да то није лични интерес. Једино што можемо да закључимо јесте да је то програмска коалиција, дакле да и господин Мијатовић мисли да је Србија фашистичка творевина.

Заиста је добро што је ту и министар правде, да чујемо да ли у земљи Србији било ко, а поготово онај ко је носилац власти, ко је носилац јавних овлашћења, може Србију називати фашистичком творевином.

Е сад, да видимо на шта сте ви све спремни, да видимо какве све то коалиционе партнере можете да прихватите, да ли је било довољно то што сте коалициони партнери са Хашимом Тачијем, са Рамушем Харадинајем или сте сада спремни, да бисте рушили Србију, да budete коалициони партнери и са Сулејманом Угљанином, који отворено говори, поновићу, и видим да вам то очигледно смета, да је Србија фашистичка неман.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Време, колега Шаровићу.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Ево, завршавам.

Да ли ви, госпођице Кубуровић, можете да прихватите да седите у Влади са човеком који је у коалицији, који има програмску коалицију са онима који тврде да је Србија фашистичка немам?

Молим вас, госпођо Кубуровић, да одговорите. Не знам колико је посланика говорило, никоме нисте одговорили. Због тога сте ту. Ако не желите да одговарате, онда можете бити слободно и у Влади, и у Министарству правде или на било којем другом месту.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Обавештавам вас да је време Српске радикалне странке истекло.

Право на реплику, народни посланик Милорад Мијатовић.

Изволите.

МИЛОРАД МИЈАТОВИЋ: Заиста, данима већ говорим да је беспредметно објашњавати неке ствари. Тешко је објаснити ономе који сматра да је сто пута изречена лаж истина. Сто пута изречена лаж је лаж. Тако ће увек бити. Тако увек остаје.

Исто тако, заиста немам потребе било коме шта да објашњавам, а поготово онима који ту лаж директно износе, гледајући у очи.

Према томе, нема потребе у име Социјалдемократске партије било шта да негирам. Грађани Србије веома добро знају шта ради Социјалдемократска партија, њен лидер Расим Љајић, и све ово што чините и што радите у име других, у име оних који су вас платили, заиста вам неће проћи. То све време говорим.

Мало ме више асоцирате, знате, стално говорите исте ствари, на Чика Јову Змаја. Учио их је, учио од среде до петка, ал' нису се макли од почетка. Ви се нисте макли од почетка.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Због ове узавреле атмосфере, у складу са чланом 87. став 1. Пословника Народне скупштине, одређујем паузу до 15.00 часова.

У 15.00 часова настављамо са радом. Хвала.

(После паузе – 15.00)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Владимир Маринковић): Даме и господо народни посланици, настављамо са радом.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Александар Шешељ.

Изволите, колега Шешељу.

АЛЕКСАНДАР ШЕШЕЉ: Даме и господо народни посланици, причамо већ неколико дана на седници Народне скупштине о безбедности и о ванредним ситуацијама. Морао бих да укажем на неколико ствари.

Пре свега, током катастрофалних поплава у Обреновцу 2014. године ми смо имали заиста велику помоћ и показало се исправним то што на територији Републике Србије имамо формиран Руско-српски хуманитарни центар у Нишу, а Република Србија тј. власт у Републици Србији није нашла за сходно да припадницима Руско-српског хуманитарног центра додели дипломатски статус, иако њих има седам, баве се искључиво хуманитарним радом, а имамо ситуацију, такође, да НАТО војници који пролазе кроз Србију, не само што имају дипломатски статус, него имају и све могуће олакшице у свом транзиту. Дакле, требало би да се поведе мало рачуна о томе, да се искаже захвалност на тај начин припадницима Руско-српског хуманитарног центра.

Подсетићу вас исто тако да је СРС прикупила више од 30.000 потписа за оснивање још једног српско-руског хуманитарног центра на територији Војводине, у Новом Саду, али да је власт у покрајини, тј. напредњачка већина у покрајини гласала против тога. Ми мислимо да, да би се предупредило било шта слично што може да се догоди, што може да однесе животе наших грађана, треба да се размишља унапред, а не после да се организују људи и аутобуси и да се иде како је оно било – Шабац не сме пасти итд. Дакле, да се пре тога људи упозоре, да се ради на време, како не бисмо поново дошли у ситуацију да имамо такву катастрофу каква је била 2014. године у Обреновцу.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Шешељу.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Наташа (Спасоје) Јовановић.

Изволите.

НАТАША Сп. ЈОВАНОВИЋ: Морам вама да се обратим, господине Марићу, уз све уважавање госпође Неле Кубуровић, јер није ту министар, зато што желим да покренем једно питање које је веома значајно.

Дакле, Србија је имала Стратегију за заштиту од пожара од 2012. до 2017. године. Пошто је тај период прошао, био би ред да као Парламент добијемо извештај о томе и да се уради нова стратегија. То говорим из разлога што, не дај боже, али то је нешто што може да се деси у неким деловима, а и грађани Србије треба да знају да су руско-српски специјалци у Руско-српском хуманитарном центру у Нишу елитне јединице обучене за гашење пожара. Зашто нису ангажовани у Грчкој? Због тога што је био велики притисак на грчку владу од стране ових непријатеља Србије из НАТО-а и, једноставно, то се није десило.

Имали смо ситуацију, господине Марићу, да је Расим Љајић, потпредседник Владе Републике Србије, у суботу увече рекао да, ако он и Сулејман Угљанин не победе, значи листа Угљанинова Самоопредељење и Љајићева листа Вакат је, гориће, како је рекао, Нови Пазар.

Дакле, да не би дошло до те ситуације, реците ми сада, молим вас, ту је министар Нела Кубуровић... Госпођо Кубуровић, 2006. године 8. новембра на Митровдан, ево, сутра је Митровдан, пре 12 година, усвојили смо Устав. Одмах после тог усвајања Угљанин је ушао у Владу Републике Србије. Он се заклео да ће поштовати Устав Републике Србије. Био је раме уз раме у Влади са Расимом Љајићем. Њих двојица сада... Пустите те Љајићеве приче – Угљанин прича ово или оно. То су веома опасне ствари и такве изјаве, то није нешто метафорично речено. То су озбиљне претње које треба да се санкционишу и да се Расим Љајић избаци из Владе Републике Србије.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 3. амандман је поднео народни посланик Томислав Љубеновић.

Изволите, колега Љубеновићу.

ТОМИСЛАВ ЉУБЕНОВИЋ: Хвала, председавајући.

У име Посланичке групе Српске радикалне странке поднео сам амандман на члан 3. Предлога закона о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама. Члан 3. односи се на приоритете, а ми смо амандманом предложили да се дода 3. став који би гласио – доделом дипломатског статуса за све чланове Српско-руског хуманитарног центра у Нишу постићи ће се смањење ризика од катастрофа са посебним освртом на борбу за заштиту људских живота од евентуалних шумских пожара.

Овај амандман је логичан след амандмана које смо поднели на претходне чланове овог предлога закона, а који се односи на доделу дипломатског статуса свим члановима Српско-руског хуманитарног центра у Нишу. Иначе, наш је став да поред овог центра треба формирати још један центар у Републици Србији, и то на територији АП Војводине. У том смислу су и наше колеге тј. Посланичка група др Војислав Шешељ СРС у фебруару ове године предали захтев Скупштини АП Војводине да се донесе закључак око покретања иницијативе за формирање српско-руског хуманитарног центра на простору АП Војводине. Уз овај захтев предато је 31.157 потписа подршке грађана Србије који живе на простору АП Војводине. Међутим, у мају ове године Скупштина Војводине није прихватила ову иницијативу, а покрајинска влада није упутила никакво мишљење, иако је била дужна да то учини.

Српска радикална странка је мишљење да је у Војводини неопходан један озбиљан центар за хитне интервенције у ванредним ситуацијама за интервенцију у случају природних непогода, пожара и поплава по узору на Српско-руски хуманитарни центар у Нишу, који је без сумње најбољи хуманитарни центар у овом делу Европе. Зато је Посланичка група СРС својим амандманом предложила конкретна решења у вези са центром у Нишу, али видимо да предлагач није био вољан да то прихвати. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Љубеновићу.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Миљан Дамјановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Александра Белачић.

Изволите.

АЛЕКСАНДРА БЕЛАЧИЋ: У име Посланичке групе Српске радикалне странке поднела сам амандман којим тражимо додељивање дипломатског статуса особљу Српско-руског хуманитарног центра у Нишу. Ваш колега ми је јуче одговорио да ће до тога највероватније доћи, али да ће такав споразум бити постигнут на највишем државном нивоу, између председника Републике Србије и Руске Федерације.

Ми из Српске радикалне странке се заиста надамо да ће се та најава испунити, али не можемо а да не скренемо пажњу да смо забринути због тога што из владајуће коалиције добијамо дисонантне тонове. Са једне стране, подржава се идеја о додели дипломатског статуса, док, са друге стране, у Скупштини АП Војводине нисте прихватили нашу иницијативу за оснивање истог таквог центра на територији Војводине, за коју смо скупили више од 30.000 потписа.

Због чега је то тако? Ми сматрамо да је проблем у самој структури владајуће већине, с обзиром на то да у вашим структурама седе, како људи који јесу проруски оријентисани, који су свесни користи коју Србија има од сарадње са Руском Федерацијом, тако и они који су, нажалост, не само евроатлантски оријентисани, већ и отворено раде против своје државе, пре свега као амерички шпијуни.

То није једини проблем, већ у Влади имамо и људе са отвореним сепаратистичким тежњама. Јуче смо имали прилике да чујемо да је потпредседник Владе Расим Љајић пре више деценија радио на отцепљењу Санџака, док сада планира да уђе у коалицију са Сулејманом Угљанином који је пре само неколико дана назвао Србију фашистичком творевином.

Наше питање јесте – да ли ћете остати у Влади са Расимом Љајићем уколико он ступи у коалицију са господином Угљанином?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

По пословнику, Наташа Сп. Јовановић.

НАТАША Сп. ЈОВАНОВИЋ: Господине Маринковићу, заиста, уз уважавање госпође Кубуровић, која је присутна као министар правде, овде разговарамо о закону који није њен ресор. Ја имам утисак – нема ту ни

ваших колега из владајућих структура – да ви само чекате кад ће да исцури оних десет сати – члан 158, ја се извињавам – предвиђених за расправу по амандманима. И на шта то онда личи? Сад грађани Србије који су почели да гледају после ове паузе коју сте ви одредили, па рекли сте, хајде и да частимо Скупштину, ваља да се и наш колега одмори, јер је стајао 92 минута држећи Пословник.

Дакле, ви сад хоћете да представите како је овде све шарено и лепо у једном дану који је заиста политички турбулентан. Ако ово што говори колегиница Радета као овлашћени представник и сви ми посланици Српске радикалне странке за вас није и за вас из Владе Републике Србије довољан сигнал да предузмете нешто... Наравно, ви, Маринковићу, нећете ништа док сте у овој Расимовој партији. Чујем да хоћете да је преузмете, па сад, ето, држите ту неку дистанцу, као фини сте итд., али они морају да нам дају одговоре.

Ево, укључите, молим вас, имате сви испред себе, поготово ви, телефоне, погледајте апликације, водеће медије. Основно питање у Србији данас је да ли ћете Расима Љајића, још увек председника ваше странке док му је ви не узмете, оставити у Влади Републике Србије као потпредседника и министра, ако он и његова Вакат је листа за Бошњачко национално вијеће направи коалицију са листом Самоопредељење Сулејмана Угљанина.

Још једно питање, сад опет, ево, ви сте ту, госпођо министре, молим вас – како је у држави Србији могуће...?

(Борисав Ковачевић: Аман, доста више.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала. Сматрам да нисам повредио Пословник и, једноставно, колегинице Јовановић, нико не може да натера министра или министарку у овом случају, која је овлашћена да учествује у дебати, искрено да вам кажем, ја бих се потпуно солидарисао са њом, не бих ни ја учествовао. Исти текст, исте реченице, стварно би било много досадно и одузело би нам време. Има ваших колега који одлично дебатују, тако да ће се ту вероватно укључити.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.)

Вјерица Радета, по Пословнику.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Ја сам шокирана овим што сам малопре чула о истом тексту, истом образложењу. Сад говоре посланици СРС, а ви говорите о амандманима СНС. Нешто сте побркали.

Код њих су исти амандмани, иста образложења, а ми имамо свако своје амандмане са посебним образложењима, али све са истим циљем, а то је да се Хуманитарном центру српско-руског пријатељства додели дипломатски статус, бар онолики колико имају НАТО војници који

вршљају по Србији. И са другим циљем, да натерамо министра, да натерамо представнике власти да се изјасне да ли ће Расим Љајић остати потпредседник Владе и министар у Влади, уколико настави коалицију са Сулејманом Угљанином који је имао у предизборном делу за изборе за националне савете националних мањина.

Дакле, врло просто, врло једноставно а изузетно значајно. А забрињавајуће је да чујемо од неких колега из власти – аман, доста више. Не, није доста. Док не добијемо одговор, ми нећемо престајати да постављамо ово питање. Ако сте ви спремни да наставите сарадњу са Угљанином преко Љајића, реците то. То народ мора да зна. То грађани морају да знају. Ако нисте, онда кажите – замолићемо Расима Љајића да поднесе оставку, ако вас баш много боли да га разрешите. Али, у сваком случају грађани Србије желе да знају и морају да знају, понављам питање – да ли ће Расим Љајић остати у влади Ане Брнабић уколико закључи коалицију за националне савете националних мањина са Сулејманом Угљанином? Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Сматрам да нисам повредио Пословник.

Наравно, нећете никога ни на шта натерати.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.) Хвала.

Наташа Јовановић, по ком основу?

(Наташа Јовановић: Пословник.)

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Јављам се по члану 27. и члану 32, господине Маринковићу.

Као народни посланик Републике Србије имам право да добијем од вас, који сте тренутно на месту председавајућег, одговоре на питања која се тичу нашег рада и мојих обавеза и дужности као народног посланика.

Постављам вам питање на које знам одговор. Дакле, и грађани Србије знају – да ли је у понедељак радни дан у Србији? Није, је ли тако? Није из разлога што је 11. новембар државни празник у Републици Србији, Дан примирја у Првом светском рату. И сад, реците ми ви као Владимир Маринковић, који је народни посланик, носите на реверу наталијину рамонду, која је симбол примирја и страдања српских хероја, наших предака у Првом светском рату, дакле не зна се број жртава колико смо изгубили, и савезници су нам одали многобројна признања, да зауставимо немачког окупатора, не само овде него на читавом Балкану – да ли је вама нормално да у Србији, у којој се за који дан, сутра се прославља Митровдан, а Дан примирја у Првом светском рату за неколико дана, постоји политичар који није санкционисан, са којим ћете ви, дакле Владимир Маринковић, да правите коалицију, а то је Сулејман Угљанин

који говори да смо ми, морам заиста због грађана Србије да прочитам ту изјаву од прекјуче – задовољан сам што ћемо сада имати више политичких опција да делимо одговорности што ћемо заједно победити ту неман, фашистичку творевину српску државу, Србију?

Како можете да ћутите на све ово и да будете такви лицемери, а да прослављате празник којим заиста треба да будемо поносни на све српске хероје, и на Војводу Бојовића, и на Војводу Степу Степановића и на све оне који су нас ослободили и који су дали ваљда свима вама путоказ како треба да се понашате у 2018. години? А ви, шта вас брига? Суља вам је добар и ви остајете у Влади.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Иначе, сматрам да нисам повредио Пословник.

Колегинице Јовановић, нисте добро видели. Не носим наталијину рамонду, носим крст са четири слова С.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.) Хвала.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Дубравко Бојић. Изволите.

ДУБРАВКО БОЈИЋ: Хвала, господине председавајући.

(Александар Шешел: Поноси се што не носи наталијину рамонду.)

Говорећи о противпожарној заштити, морам истаћи добровољна ватрогасна друштва као добру потпору овој служби.

Нису данас овде ни господин Марић, ни министар Стефановић, који је прошле недеље говорио да су у току поступци набавке четрдесетак нових ватрогасних возила, што је од изузетног значаја када знамо да је велики број оних који данас интервенишу широм Републике Србије стари и по неколико деценија.

Српска радикална странка има и примедбу на начин попуњавања ватрогасне службе. Углавном је то било из редова војске и полиције, са застарелом опремом, довољно неутренирани и сада то треба подићи на један много већи ниво са бољим материјално-техничким капацитетом и оспособљеним људским и организационим потенцијалом.

Да је било боље организације, ни трагични догађаји у Новом Пазару од пре неколико недеља не би имали оне размере. Када смо већ код Новог Пазара, желим да укажем на један много опаснији пожар, који је подметнуо и запалио екстремиста Сулејман Угљанин и који се, гле чуда, налази у савезу са актуелним министром у Влади Републике Србије. Савез, да ли радни, пословни или политички, подразумева да дате себе или прихватите другог и нећете ми рећи да не знате, ступајући у савез, са ким склапате савез, па није Сулејман Угљанин екстремиста од недеље вече, од ових избора, па бих препоручио, ево, нећу искључивати господина

Љајића, али бих му препоручио да овај турцизам у називу своје листе Вакат је оправда и логички и симболички и сам напусти Владу, како рече, фашистичке творевине свога савезника. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 3. амандман је поднео народни посланик Божић Делић.

Да ли неко жели реч?(Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Петар Јојић.

Изволите.

ПЕТАР ЈОЈИЋ: Даме и господо, госпођо министре, ситуација у Новом Пазару, у Рашкој области је врло забрињавајућа. То је ситуација која води у ванредне ситуације. То су тако радили Шиптари 1968. године, затим 1981. године где сам био један од команданата у здруженом одреду када смо разбијали иреденту и када смо успостављали јавни ред и мир, али нам непријатељи из Словеније и Хрватске нису дали, на челу са Доланцом, Херљевићем и Бранком Микулићем.

Ова ситуација мора бити схваћена у Рашкој области веома, веома озбиљно, јер Сулејман Угљанин је тражио републику. Шиптари су 1968. године непрекидно, до садашњих дана, тражили и траже републику и траже самосталну државу, што им Србија неће никада признати.

Даме и господо, одредбама члана 43. Законика о кривичном поступку прописано је која су то права и дужности јавног тужиоца. Јавни тужилац је дужан да чим допре глас до њега да је извршено кривично дело, које се гони по службеној дужности, да одмах предузме предистражни поступак и да предузме одговарајуће кривично гоњење. За кривично дело које је у питању, а оно је нормирано у Кривичном законика, у члану 307 – угрожавање територијалне целине једне државе, Угљанин угрожава територијалну целовитост државе...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Време.

ПЕТАР ЈОЈИЋ: Према томе, даме и господо, озбиљна је ствар и државни органи треба да предузму одговарајуће мере како не би дошло до оних догађаја које смо имали на Косову.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Зоран Деспотовић. Изволите, колега Деспотовићу.

ЗОРАН ДЕСПОТОВИЋ: Хвала, господине Маринковићу.

Даме и господо народни посланици, као и у претходно предложеним амандманима Српске радикалне странке, и овим амандманом указује се на неке недостатке овог предлога закона о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама.

У предложеним ситуацијама није јасно дефинисано да су чланови Штаба обавезни да присуствују седницама Штаба по позиву. У

досадашњој пракси се дешава да се често не може обезбедити кворум на седницама Штаба како би се законски доносиле некада врло битне и хитне одлуке. И не само у конкретним ванредним ситуацијама, него када је потребно предузети важне и превентивне мере, на пример, предузимање превентивних и припремних мера за наступајућу зимску сезону и одређивање приоритета за чишћење локалних и некатегорисаних путева. У пракси се за то досада од стране чланова Штаба давала примедба да не постоје никакве надокнаде за учешће у раду Штаба, ангажовање Штаба у ванредним ситуацијама где се, нажалост, губи мотив, где њихово ангажовање може да буде даноноћно код насталих ванредних ситуација, поплава, пожара, земљотреса и сл.

Затим, у овом предлогу закона требало би да се дефинише то да наредбе, закључке и препоруке стриктно спроводе органи локалне самоуправе, организационе јединице републичких органа на локалном нивоу, привредни субјекти, друга правна лица, удружења грађана и сваки појединац. За неспровођење наредби, закључака и препорука требало би предвидети казнене одредбе.

На крају само да још једном Српска радикална странка укаже на то да у скорије време Влада Републике Србије додели дипломатски имунитет Српско–руском хуманитарном центру у Нишу.

И на крају – зашто Влада ћути на екстремне изјаве Сулејмана Угљанина да ће Рашка област бити република, а да се на то нико не оглашава досада? То су ратнохушкачке изјаве и врло су опасне да на простору Рашке области, илити Санџака, или како би то неко другачије назвао Старе Херцеговине, не дође до немилих догађаја, што није добро за добар суживот Срба, Бошњака и муслимана, који на једном завидном нивоу, могу да кажем, из средине из које долазимо, живе. Ако се не сасеку данас у корену, бојим се да ће сутра бити касно. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Момчило Мандић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Љиљана Михајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Амандман којим је предложено да се после члана 3. додаје назив и члан 3а заједно су поднели народни посланици Горан Ћирић, Балша Божовић, Гордана Чомић, др Александра Јерков, Дејан Николић, Весна Марјановић, Горан Јешић, Наташа Вучковић, Радослав Милојичић, Маја Виденовић, Верољуб Стевановић, Томислав Жигманов и Душан Петровић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов изнад члана 4. амандман је поднео народни посланик Срето Перић.

Изволите.

СРЕТО ПЕРИЋ: Ми смо предложили да се наслов изнад члана 4. брише. За то, наравно, има довољно разлога.

Госпођо министре, ја бих са вама желео само да разменим, односно да вам поставим једно питање – да ли ви имате телефон? Ако имате, ја вам га нећу узети, ако немате, ја вам га нећу купити, али било би добро да имате телефонски апарат и да се чујете са председником Владе да видите ово питање које постављају посланици Српске радикалне странке, а јавност у Србији је заинтересована за то, у ком правцу то иде и када председник Владе и председник Републике, када и на који начин мисле да реше то питање.

Ви врло често из скупштинске већине постављате питања ко се с ким удружио и изједначава оне који су настали пре неколико година, или неколико месеци, са онима који су заиста нанели велику штету Србији, показано, потврђено. Вероватно они који се удружују у тај савез за Србију, они су сви исти, али како то успешно браните? Ви морате да поставите и питање – да ли потпредседник Владе и министар у Влади Републике Србије жели да прави коалицију са неким ко није...

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Перићу, не могу да вам дозволим да говорите даље. Помно сам прочитао ваш текст амандмана. Никакве везе, од прве секунде, ниједну секунду у вези амандмана не говорите.

Извињавам се, поштујте Пословник и Народну скупштину.

По Пословнику, Вјерица Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Ви би требало да поштујете Пословник. Овај пут говорим о члану 27. став 1. Заиста је невероватно да прекидате народног посланика док објашњава амандман који је поднео. Ми овде данима, месецима имамо написане текстове колега из владајуће већине који овде читају те написане текстове који благе везе немају са амандманом и то се толерише, и ми немамо ништа против и не бисмо то ни напоменули, ни напомињали да нас ви сад нисте изазвали.

Дакле, ви желите на који начин нас да уђуткате? Да нам не дате да говоримо по Пословнику? Да нам не дате да говоримо по амандману? Немојте да се играте. То што сте ви у незавидној ситуацији, то је ваш проблем. Ви то морате да трпите. Нисмо вас ми натерали да будете у странци Расима Љајића, сами сте изабрали. А утичите на Расима Љајића, кажите му да разреши ову ситуацију, да је разреши, или да поднесе оставку или да каже – нећу са Суљом Угљанином.

Не можете ви ваше проблеме да пребацујете на Посланичку групу Српске радикалне странке и да нама јединима не дозвољавате да говоримо о амандману на начин на који ми желимо да говоримо. Ми желимо да убедимо министарку Кубуровић, желимо да убедимо скупштинску већину. А како ћемо то? Ми, ево, покушавамо на начин који смо ми проценили да је најбољи. Ако то вама смета, мени је заиста жао. Или ћете тако да се понашате са свима... Сада када крену наредни амандмани, хоћете ли после сваког амандмана да ми интервенишемо по Пословнику?

Немојте да се понашате безобразно и да злоупотребљавате Пословник. Ви сте ту да поштујете Пословник и да све нас овде гледате истим очима, колико год вам било мрско да гледате нас српске радикале.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Сматрам да нисам повредио Пословник. Сами знате и чули сте да колега Перић стварно ниједну секунду није говорио о свом амандману, као што су сви могли да виде, могли су да виде и грађани.

Далеко од тога да неко брани и да жели на било који начин да забрани да било ко говори у Народној скупштини, па и посланици ваше странке. Ви сте рекли да сам ја у неком незавидном положају. Апсолутно нисам ни у каквом незавидном положају. Радим свој посао најбоље што могу у складу са Пословником и законом. Према томе, држаћу се тог Пословника и поштоваћу га.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање?
(Да.) Хвала.

Колега Ристичевићу, по амандману или...?

По Пословнику, изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, не улазећи у овај конфликт, желим само да кажем да владајућа већина своје говоре припрема у складу са амандманима. Дакле, ја сам одабрао да то буде пољопривреда и ми желимо да испромовишемо своје области којима се бавимо. Дакле, нису нама амандмани које само читамо и не одступамо од оног што пише у амандманима, већ већином причамо о ономе што смо изабрали као тему, и то право исто имају и посланици Српске радикалне странке. То исто право подношења амандмана и одбрану имају и ови овде који не да не долазе да бране своје амандмане, ни кад их подносе ни кад их не подносе, не гласају о тим амандманима. Морам рећи да је Српска радикална странка изузетак што се тиче подношења амандмана итд. Они своје амандмане бране.

Поново кажем, не улазећи у конфликт који је настао, желим да кажем да ми у складу са својим могућностима покушавамо да бранимо своје амандмане, да наметнемо себе, да промовишемо Владу, резултате Владе и ја мислим да је то наше право, као што је то право свих ових који

нису овде и који имају исте плате, исте дохотке, који исте грађане имају иза себе, исти број грађана, који не долазе и то право не користе. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала. Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета.
Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Ми данас говоримо о Предлогу закона о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама.

Поднела сам амандман на члан 4. и предложила да се тај члан брише, зато што га сматрамо уопштеним и зато што је то, фактички, све што је садржано у овом члану је нешто што се подразумева. Али у контексту самог наслова закона и смањењу ризика од катастрофа, ми желимо да говоримо управо о ономе што се дешава актуелно у држави Србији, а дешава се то да Сулејман Угљанин државу Србију назива фашистичком творевином. Дешава се то да Расим Љајић има с њим коалицију за Национални савет националних мањина. И данас Расим Љајић покушава да се опере, каже има он коалиције на локалу и са СНС-ом, имао је и у Новом Пазару и у Пријеполју и са СРС-ом, па зашто не би имао овде. То су бабе и жабе.

Коалиција на локалу, да. Имали смо и имаћемо опет. Где год будемо у прилици да имамо коалицију са поштеним људима на територији општине на којој можемо правити коалицију, ми ћемо то да радимо. Али ово није локална коалиција. Национални савет бошњачке националне мањине није савет за Нови Пазар. То није никакав локални савет. То је национални савет на нивоу Републике Србије и то не може никако да се упоређује. Не могу да се крију ни Расим Љајић ни владајућа већина иза тога. Ми само инсистирамо, да би се смањио ризик од евентуалне катастрофе коју може изазвати оно што Сулејман Угљанин прича, тражимо да се Влада изјасни, Александар Вучић и владајућа већина, да ли ће Расима Љајића задржати у Влади уколико закључи коалицију са Сулејманом Угљанином.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 4. амандман је поднела народни посланик Наташа Сп. Јовановић.

Изволите.

НАТАША Сп. ЈОВАНОВИЋ: Хвала.

Овај члан 4. говори о начелу интегрисаног деловања и међусекторске сарадње када је у питању, госпођо Кубуровић, нека ванредна ситуација. Отишао је сада господин Марић, а и он нема право по Пословнику да одговара. Објасните ми, молим вас, како је у случајевима тамо где је Сулејман Угљанин, који не признаје државу Србију, који не признаје премијера Србије, који каже да смо ми фашистичка земља,

могуће да Сектор за ванредне ситуације делује ако он подигне неки нови устанак или народ на побуну. Наравно, нико од државе није јачи, али ви то не демонстрирате ни данас, нити сте урадили јуче, а не верујем да ћете и сутра и прекосутра. Па шта, рачунате, заборавиће се, причали су ови радикали пар дана.

Верујте да нећемо престати док нам министар полиције не каже да ли се састао са директором Полиције господином Ребићем, каква су му оперативна сазнања о деловању нарко-картела и улози Расима Љајића на подручју Пазара, док нам не кажете да ли ћете оставити Расима Љајића у коалиционој влади као потпредседника и министра и ако направи коалицију са овим болесником Угљанином. Заиста не знам како ви очекујете да се седница одвија у неком другачијем маниру и тону и да још ви нама причате – ви не говорите о теми дневног реда.

Погледајте мало, господине Маринковићу, Предлог закона и шта пише. Предлог закона о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама. Није још увек ванредна ситуација. Ви сте млад човек, али не баш ни толико млад. Знате, неки су као мало воде на длану, није смешно, даме и господо народни посланици, држали Ругову и докле нас је то довело? Малопре гледам, смејете се, све вам је смешно. Човек који је био генерал полиције, а касније и министар, Петар Јојић, значи човек са великим искуством...

Ти што говориш „време“, боље ти је да ћутиш, ти си своје време потрошила.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Време, стварно. Имаћете прилику опет. Искористили сте, пустио сам вас 12 секунди.

На члан 4. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има Никола Савић.

Изволите.

НИКОЛА САВИЋ: Даме и господо народни посланици, поднео сам амандман на закон о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама.

Ово је један веома занимљив закон, занимљив са аспекта како се Влада Републике Србије опходни према овој материји. Наравно, сви ми знамо да се са развојем друштва, развојем науке, технике итд. повећавају и ризици и могуће катастрофе и неке ствари које, рецимо, друштво није раније имало, сада се то дешава.

Међутим, ми имамо Руски хуманитарни центар у Нишу, а ја долазим из Ниша и дужност ми је да то заиста кажем и није ми јасно због чега моје колеге из других политичких странака не говоре о томе, имамо Руски хуманитарни центар у Нишу, који још увек, практично, стоји негде у запећку. Ова влада не жели да му да дипломатски статус, а тај руски хуманитарни центар се доказао и показао много пута, на много начина и не само у држави Србији него и у многим другим земљама у окружењу, па и шире. Заиста, несхватљиво ми је да нешто овако може да се деси. Зато позивам Владу Републике Србије да озбиљно размотри овај проблем.

Са друге стране, овај и слични закони се доносе пре свега због Европске уније и ми из Српске радикалне странке пуно пута вас упозоравамо, на свакој седници, кроз свако наше обраћање вас упозоравамо да не доносите законе само због тога што је то предложила Европска унија, него, једноставно, да процените да ли ће држава Србија и грађани Србије имати од тога користи па тек онда да пуштате законе у процедуру. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Савићу.

На члан 4. амандман са исправком поднео је народни посланик Петар Јојић.

Изволите, колега Јојићу.

ПЕТАР ЈОЈИЋ: Даме и господо народни посланици, госпођо министре правде, малопре сам говорио о могућим последицама по Републику Србију, јер се води у ванредне ситуације уколико држава не буде предузела одговарајуће мере. Није јасно да се не добија одговор на оно што постављају народни посланици Српске радикалне странке – да ли ће Расим Љајић остати у Влади као потпредседник и као министар уколико буде у коалицији са господином Угљанином?

Када говоримо о ванредним ситуацијама, напоменуо бих још и ситуацију која се односи на штету која се причињава услед елементарне непогоде и града.

Дакле, већи део територије Србије трпи огромну штету услед неорганизованог начина одбране у противградној заштити. Пре свега Златиборски округ са 10 општина, Колубарски округ, Шумадијски округ и већи део Србије је претрпео последњих десетак година огромну материјалну штету због кривике оних који нису предузимали одговарајуће мере да заштите пољопривреду и да заштите малинаре и остале воћаре који се баве тим пословима.

Дакле, локалне заједнице нису предузимале одговарајуће мере. Постављам питање сада надлежном министру – колико у Србији, по општинама, имамо противградних ракета? Колико има стрелаца? На којој удаљености је стрелац од оног где станује до станице где се испаљују

ракете? Колика је та штета која је причињена за последњих десет година, која превазилази више од 300 милиона евра?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Јојићу.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Зоран Деспотовић. Изволите.

ЗОРАН ДЕСПОТОВИЋ: Хвала, господине Маринковићу.

Даме и господо народни посланици, за успешно спровођење овог закона најбитније су превентива и добра организација. Коректна и организована одбрана од стихије боља је од најсавршенијих закона.

Чему неке ствари у закону када је њихово пуно заживљавање предвиђено тек за три године? У члану 117. се налази да ће се регистар ризика успостављати у року од три године, а до тада ствари се на овом плану одвијају врло споро. Донето је тек 19 решења Министарства на процену угрожености јединица локалне самоуправе, а то је тек једна шестина општина.

Постављам једно врло просто питање – како ће се гасити овај пожар, рецимо, у Рашкој области који се скоро чуо у Новом Пазару, када су екстремисти господина Сулејмана Угљанина напали државу Србију називајући је фашистичком творевином? На тим скуповима су се чуле врло екстремне песме – „Последња ми је жеља да закољем војводу Шешеља“ и „Дајте Вучића да се играмо“. Да ли може Србија да ћути на овакве изјаве екстремиста у Новом Пазару? Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Ружица Николић. Изволите.

РУЖИЦА НИКОЛИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, међусекторска сарадња у различитим областима државне управе је веома битна ако имамо сложеност области смањења ризика од катастрофа и управљања ванредним ситуацијама. Међутим, члан који дефинише ову сарадњу није довољно прецизан и ми смо овим амандманом тражили брисање става 2.

Већ више пута смо у оквиру расправе и у оквиру својих дискусија истицали значај Српско-руског хуманитарног центра и предлагали да се члановима овог центра у Нишу додели дипломатски статус, јер ће се на тај начин постићи смањење ризика од катастрофа и управљања ванредним ситуацијама, и интензивна и ефикасна сарадња са овим центром пружа велики допринос смањењу ризика од катастрофа, ефикасности пружања и примања хуманитарне помоћи.

Када је сарадња у питању, требало би нама народним посланицима а и грађанима Републике Србије да кажете да ли имате нека нова сазнања, односно информације које су везане за коалицију Расима Љајића и

Сулејмана Угљанина. Да ли је та коалиција раскинута и, ако није, докле мислите да у Влади држите нарко-боса Расима Љајића?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Изричем вам опомену, колегинице.

По Пословнику, Вјерица Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Ово већ постаје невероватно.

Члан 27. став 1. опет сте повредили. Ви нисте били у Парламенту. Нас су на сваки начин кажњавали Гордана Чомић, Наташа Мићић, Славица Ђукић Дејановић, изрицали опомене, прву, другу, одузимали реч, избацивали из сале, али нас то не може да заустави. Шта нас брига за вашу опомену? Али је ово је ствар вашег морала и вашег понашања у складу са овим пословником. Да видим да ли ћете још неке у наредном периоду изрећи опомену а да није из Српске радикалне странке.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Који сам члан повредио?

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Члан 27. став 1. Па слушај ме, човече! Да ли треба да понављам два пута?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, јако сте љубазни. Слушам вас.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Сад се кајем што вас нисам натерала да погледате стенограм, а не да ја понављам оно што сам рекла.

Овде нисам да са вама будем љубазна, а ви сте овде да будете председавајући свим народним посланицима, и то на исти начин. А вашем безобразлуку ћемо стати на крај, будите уверени. И свима вама који покушавате да на тако безобразан начин зауставите Српску радикалну странку и да зауставите наше народне посланике у својим расправа. Нисмо ми српски радикали криви што је ваш Расим Љајић у коалицији са Сулејманом Угљанином. Нисмо. Ми само тражимо да се Вучић изјасни да ли ће га као таквог и даље држати у Влади. Е, то заиста, ако је то разлог за опомену, ајде изреците мени одмах две, у пару, није никакав проблем.

Понављам, опомена се не плашимо. Ућутати нас не можете и ми нећемо престати са овим док не натерамо власт да се изјасни. Можда ће подржати то, немамо ми ништа против, али хоћемо да знамо шта власт о томе мисли.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Сматрам да нисам повредио Пословник. Знате сами да оваква терминологија коју је колегиница Ружица Николић и говорила и давала квалификације, да се ради о било коме, ја бих, и потпуно стојим иза тога, дао опомену, дакле као што и сада радим, и потпуно сам уверен да радим исправну ствар. Као што сам био врло коректан у расправи свих ових дана, тако ћу то да и наставим, а мислим да сам ову одлуку донео на прави начин.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање?

(Вјерица Радета: Да, желим.)

Реч има Наташа Јовановић.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Господине Маринковићу, упутила бих вас, а не знам да ли сте икада били код госпође Радмиле Стојановић, у Библиотеку Народне скупштине Републике Србије. Као посланик имате право тамо да одете. Изволите па погледајте стенографске белешке од модерног српског парламентаризма, дакле од успостављања српске државности, од 1835. године, од прве скупштине, која је конституисана у мом родном Крагујевцу, да ли је икада у Народној скупштини Републике Србије, а ево ту је и господин Мартиновић као човек који добро познаје историју српске државности и српског парламентаризма да вас мало подучи, неко увео списак забрањених речи.

Да ли има списак, господине Мартиновићу, забрањених речи?

Има, у Кнесету. Ја знам да сте ви блиски јеврејском тамо лобију, стално посећујете и амбасаду, то је ваша ствар, путујете тамо, то тамо има, али док се то не изгласа у Републици Србији, ви, господине Маринковићу, не можете да кажњавате народне посланике због речи која је изговорена.

Сада, да ја имам времена, али опет вас упућујем у скупштинску библиотеку да се мало подучите па да видите да су народни посланици говорили – битанго, лопужо, овакав, онакав. Ко је могао за то да сноси било какву одговорност? Па ко сте ви да правите цензуру у глави Ружице Николић? Је л' вас због тога она треба да посматра, пошто је госпођа Николић дефектолог по струци, да вас посматра са позиције дефектолога? Стварно, господине Маринковићу.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, али сматрам да нисам повредио Пословник.

(Наташа Сп. Јовановић: Повредио си члан 108. и очекујем да се о повреди гласа.)

Молим вас да не помињемо у негативном контексту, то је провејавало ових дана, било коју мађину, па и јеврејску заједницу. Посебно да водимо рачуна о тим стварима у Парламенту, молим вас, колегинице.

Вјерица Радета, повреда Пословника.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Члан 27. и немојте заиста да окрећете. Ништа овде, што се нас тиче, није провејавало ни што се тиче националне мађине, ни било којих других народа, и немојте ви да окрећете то на неку вашу страну.

Господине Маринковићу, извадићемо стенографске белешке да видимо колико пута сте ви председавали када се из ових клупа говорило да је Кена криминалац, да је Зоран Живковић лопужа, да је Балша лопов и криминалац. Колико пута сте председавали кад се из ових клупа говорило да је Андреј Вучић вођа нарко-клана, да је Александар Вучић главни

криминалац у Србији? Колико пута сте то чули и с једне и с друге стране и нисте реаговали? Само вас боли Расим Љајић. Морате имати исте критеријуме и не можете по томе да ли вам је неко мање драг или више драг...

Ако се може рећи без правоснажне пресуде да је Андреј Вучић криминалац и ви то дозвољавате, или се без правоснажне пресуде може рећи да је Кена криминалац и ви то дозвољавате, онда се може рећи и да је Расим Љајић криминалац, без правоснажне пресуде. Али опет остаје наше питање – да ли ће га Вучић држати у Влади ако закључи коалицију са Сулејманом Угљанином? То вас боли, а ми само тражимо одговор на то питање. И тражићемо га доклегод не добијемо одговор, какав год био. Избор је власти да се определи да ли ће подржати Суљу Угљанина кроз Расима Љајића или неће.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Мислим да нисам повредио Пословник. Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Да.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Александар Шешељ.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Душица Стојковић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите.

ДУШИЦА СТОЈКОВИЋ: Захваљујем, господине Маринковићу.

Уважена министарко Кубуровић са сарадницима, драге колеге народни посланици, поштовани грађани Србије, ево већ улазимо у другу недељу када расправљамо о једном јако важном закону. Реч је о Предлогу закона о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама. Ово је заиста добра прилика да се подсетимо свих оних добрих резултата и помака који су учињени у Министарству унутрашњих послова.

Министарство унутрашњих послова је заиста изузетним залагањем обезбедило да се полицијским службеницима набави опрема која испуњава високе стандарде безбедности, и када је реч о квалитету, личној и општој заштити и сигурности, а све у циљу успешне реализације постављених задатака.

Кроз реализацију капиталног пројекта који носи назив „Осавремењавање информационих система“ Министарство унутрашњих послова је заиста побољшало комуникацију и услуге које иду ка

грађанима. Значи, коначно је Министарство унутрашњих послова у свој фокус поставило онлајн услуге, све оне услуге које грађани од куће, из своје фотеле, са мобилног телефона или компјутера могу да закажу када је реч о вађењу личних докумената и осталих услуга које ово, заиста значајно министарство пружа.

Такође, реформе српске полиције покренуте су 2014. године, желим да на то подсетим све грађане Републике Србије, када је на чело Министарства дошао др Небојша Стефановић. Извршена је модернизација опреме и тада је набављена и извршена набавка све неопходне опреме, а реч је о 1.034 патролних возила, 20 мотоцикала, 65 теренских возила, 72 марице, 56 комби возила, девет теренских возила, пет аутобуса, укупно 442 путничка возила и 33 ватрогасно-спасилачка возила типа „маз“ за реаговање у ванредним ситуацијама. Ово нам је заиста неопходно.

Важно је да наставимо и даље са реформом и модернизацијом српске полиције, а кључне бенефите од ових недостајућих закона, и када је реч о законима из области МУП-а и када је реч о Министарству правде, имају грађани Републике Србије. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Стојковић.

Повреда Пословника, Вјерица Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Повређен је члан 162. став 1. алинеја 4.

Ово што смо малопре чули нема везе са образложењем које треба да садржи амандман, ако ви знате уопште сада шта сам ја рекла, односно о ком члану говорим. Слободно погледајте. Ми у принципу немамо ништа против и то отпочетка говоримо. Немамо ништа против, напротив, народни посланик може да говори шта год жели и када говори о предлогу и када говори о амандману. То је став Српске радикалне странке. Али то мора бити примењиво на сваког народног посланика. Не можете некога да пустите да прича шта год хоће, а неке ко је представник националне мањине кажете да је увредио националну мањину и изричете опомену.

Да ли сте ви свесни шта сте урадили малопре када сте изrekli опомену? Ружица Николић је представник националне мањине и ви сте јој изrekli опомену јер је она, као, вређала националне мањине. Замислите ви колико је то шизофрено.

Дакле, ово што смо малопре слушали нема везе са амандманом, као што ниједан овај текст који је наводно амандман не може бити амандман, није амандман и Одбор га не би смео пустити. Никада ми не бисмо ово на овај начин расправљали да нас ви нисте изазвали. Понављам, ми немамо ништа против, нека посланици власти пишу амандмане какве год хоће, нека говоре шта год хоће, али не можемо ми бити запостављени и у другом плану и посланици другог реда. Ми смо народни посланици Српске радикалне странке, највеће опозиционе парламентарне странке данас у

Србији, и ми у име грађана Србије само тражимо одговор на питање да ли ће Расим Љајић остати у Влади Србије ако иде у коалицију са Сулејманом Угљанином.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Сада ви покушавате мени да спочитавате да сам ја на било који начин био некоректан. Прво да вам кажем да ме апсолутно не занима...

(Вјерица Радета: Јесте, јесте.)

... Да ли је Ружица Николић национална мањина или не. Јако поштујем Ружицу Николић, и то овде, поготово за нас председавајуће, нема никакве везе. Сви су једнаки народни посланици, тако да мени то не можете да спочитавате.

Немојте ви да будете адвокат Ружици Николић, зна она и сама да каже. Зна она зашто је добила опомену.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање?

(Вјерица Радета: Желим, наравно.)

Ми морамо да кренемо даље.

У складу са Пословником, чланом 27, ја водим седницу и у прилог томе да смањимо тензију на седници, ја ћу реч да дам Томиславу Љубеновићу.

(Вјерица Радета: Ти си направио сам тензију.)

Изволите, колега Љубеновићу.

ТОМИСЛАВ ЉУБЕНОВИЋ: Хвала, председавајући.

Амандманом на члан 4. Предлога закона о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама који је поднела посланичка група Српске радикалне странке предложено је да се измени наведени члан 4. у ставу 2, који се односи на начин интегрисаног деловања међусекторске сарадње. Усвајањем овог амандмана...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Молим посланике Српске радикалне странке да обезбедимо колеги Љубеновићу тишину, да га чујемо. Поштујте свог колегу.

(Вјерица Радета: Дај, не лупај, мајке ти!)

ТОМИСЛАВ ЉУБЕНОВИЋ: Усвајањем овог амандмана на бољи и прецизнији начин би било дефинисано начело, док још има времена за вођење ове расправе, а добро је поменути и то да ће ступањем на снагу овог закона престати да важи Закон о ванредним ситуацијама, као и поједине одредбе Закона о заштити од пожара.

Међутим, до чланова овог предлога закона који то дефинишу ми нећемо стићи због лошег Пословника у Народној скупштини и због праксе да се води једна расправа о великом броју тачака дневног реда и због ове ситуације где посланици већине подносе амандмане само да би трошили време расправе.

Због свега овога нећемо стићи да расправљамо ни о члановима овог предлога закона који се односе на штабове за ванредне ситуације, на ватрогасне и ватрогасно-спасилачке јединице, на цивилну заштиту, на надзор над применом овог закона, на прекршаје и казнене одредбе и на друге битне одредбе.

То су разлози због којих смо ми из опозиције принуђени да на овакав начин водимо дискусију и сматрамо да би власт требало да размисли о поднетим амандманима посланичке групе Српске радикалне странке и да их прихвати.

Али, постала је пракса у Народној скупштини да већину амандмана које поднесе опозиција, предлагач једноставно одбије, иако би њиховим усвајањем дошло до побољшања текста закона.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Љубеновићу.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Јован Палалић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Жарко Мићин.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Јелена Жарић Ковачевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите.

ЈЕЛЕНА ЖАРИЋ КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Даме и господо народни посланици, Министарство унутрашњих послова је, пре свега, показало ангажовање у борби против криминала, које је на завидном нивоу и даје резултате. Ту је, пре свега, борба против организованих облика криминала. Побољшани су резултати у откривању кривичних дела у вези са опојном дрогом, и то за више од 20% у односу на прву половину 2017. године. Што се тиче организованих облика привредног криминала, ухапшено је више лица осумњичених за фалсификовање исправа, прање новца, пореску утају и поднете су кривичне пријаве.

Оно што бих истакла као крупан корак и нарочито важно јесте чињеница да је од 1. марта започео рад новоформираног Одељења за борбу против корупције и истовремено су почели са радом регионални центри за борбу против корупције у Београду, Новом Саду, Краљеву и Нишу.

Иначе, за 9,6% је мањи број кривичних дела у другом кварталу 2018. године у односу на тај период 2017. године. Висок је и проценат расветљавања кривичних дела са непознатим извршиоцем и износи 48,9%. Стопа општег криминала мања је за чак 7,8%. Мањи је број кривичних дела против имовине за око 14%. Повећано је откривање кривичних дела недозвољене производње, држања, ношења и промета оружја за 30%.

Евидентирана је нижа стопа малолетничког криминала за 19,4% у односу на исти период претходне године, односно на прву половину 2017. године.

Дакле, мало је времена које ја сада имам да изнесем све резултате Министарства унутрашњих послова. У сваком случају, сигурна сам да су и ови предлози који су пред нама у расправи у појединостима квалитетни и ја ћу са својим колегама из Посланичке групе Српске напредне странке те предлоге и подржати у дану за гласање. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Весна Марковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Александар Марковић.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Даме и господа народни посланици, ово је последњи амандман који сам поднео на предложени закон и он наглашава потребу за модернизацијом Сектора за ванредне ситуације.

Ја мислим да је то јако важно, али бих у том смислу желео да истакнем досадашње неке напоре у том правцу, као што је чињеница да су полицијске управе у Србији добиле у току ове године 72 нове марице, али и то да је Сектор за ванредне ситуације већ добио 14 нових ватрогасно-спасилачких возила током ове године, али да нас до краја године очекује набавка још 60 нових ватрогасно-спасилачких возила којима ћемо у најзначајнијој мери поправити ситуацију самог возног парка. Мислим да је то јако важно.

Што се тиче самог закона, желео бих посебну пажњу да усмерим на однос локалних самоуправа у Србији када је реч о самом предлогу закона.

Дакле, ми имамо проблем са одређеним бројем локалних самоуправа чије руководство се понаша на један крајње неодговоран начин и мислим да је ту најдрастичнији пример градоначелника Шапца, који је и јуче, уместо да буде на свом радном месту, дан провео у Стразбуру. Тамо је тужакао своју земљу, своје грађане, своју државу. Оптуживао је државу због своје сопствене неспособности и због својих сопствених неуспеха. И то му није први пут. Ја ћу подсетити да је он и летос био, заједно са оним Пауновићем несрећним из Параћина, у Истанбулу, да је такође тужио своју државу, али шта ћете, то је данас опозиција у Србији, опозиција која уместо да се радује изборима, бежи од избора као ђаво од крста, што каже наш народ.

Дакле, чули сте вероватно, госпођо министре, да је опозиција одлучила да бојкотује изборе који су у децембру у ове четири општине са неким образложењем како су нерегуларни, а у ствари немају ни кандидате.

Нису способни да скупе ни потписе, ни све остале законом предвиђене процедуралне ствари и онда је најлакше оптужити нас да су нерегуларни избори, да не постоје услови, а у ствари на тај начин желе да прикрију своју неспособност. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 4. амандман је поднела народни посланик Дубравка Филиповски.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Наташа Ст. Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Наташа Ст. Јовановић.

Изволите.

НАТАША СТ. ЈОВАНОВИЋ: Хвала, уважени председавајући.

Поштована министарко са сарадницом, колеге народни посланици, највише су моје колеге данас причале о поплавама. Међутим, Сектор за ванредне ситуације обухвата отклањање последица од земљотреса, пожара, клизишта, технолошких опасности, тероризма и других временских непогода. Они пружају помоћ у саобраћајним незгодама, спасавају на води и помажу код епидемија.

Овим набрајањем управо желим да подсетим све овде у сали и грађане Србије о значају Сектора за ванредне ситуације. Кад нам је најтеже, ту је Сектор за ванредне ситуације.

Држава Србија брине за све своје грађане, али тако исто брине и о припадницима МУП-а да буду задовољни својим послом, добро плаћени, како и заслужују. Зато и следи ново повећање од 1. јануара 2019. године од 9%. Овај сектор се стално унапређује, а у најскоријем периоду у плану је набавка опреме за узбуњивање и премештај целе службе у нове опремљене просторије са бољим условима за рад.

У Касарни „Багремар“ у Младеновцу планира се изградња нове ватрогасне станице до краја следеће године и национални тренинг центар за обуку у ванредним ситуацијама у наредне три године.

У мом граду Српска напредна странка је на власти од 2015. године и отада је урађено много. Тако и ова нова станица и овај центар не може се упоредити са оронулом зградом и условима које смо наследили од наших претходника. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала вама.

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Оливера Огњановић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Оливера Огњановић.

Изволите.

ОЛИВЕРА ОГЊАНОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважена министарко са сарадницом, како се члан 4. предложеног закона односи на процену ризика активности и међусобне сарадње субјеката који имају задужења заштите и отклањања последица од елементарних непогода, опет ћу се вратити на ситуацију коју смо ове године имали у јуну у општини Гроцка.

Ове године у јуну територију општине Гроцка је задесила гора поплава него 2014. године. Бујица која је наишла због невремена је у неколико минута нанела огромну материјалну штету. Носила је све пред собом. Најугроженија места су била Бегаљица, Умчари, Камендол, Брестовик, Болеч и поједини делови Гроцке.

Дубочајски поток однео је мост у секунди на Смедеревском путу. Потопљени аутомобили, напукли асфалт на путевима, шут на све стране. Застрашујућа слика. Због огромних наноса муља и блата заустављен је био и саобраћај на прузи Београд–Пожаревац.

Имали смо координисану сарадњу и брзу интервенцију свих дежурних служби Штаба за ванредне ситуације, ватрогасне службе, МУП-а и ове екипе су се са воденом бујицом бориле целу ноћ. Нисмо успели да спречимо штету која је већ била настала и данима након непогоде се чистило и санирало оно што је уништено. Штета је процењена на преко двеста милиона динара.

Данас, неколико месеци након поплаве, уз сарадњу ЈП „Путеви Србије“, решили смо проблем са делом пута на Смедеревском путу, где је вода однела мост и ради се на реконструкцији уништених путева у Камендолу. Уз сарадњу „Београд пута“ смо санирали потпорне зидове и оштећену водоводну мрежу у том месту. Међутим, има још много слабих и ризичних тачака на нашој општини и захваљујући сарадњи града, а уз велики напор нашег руководства, ја се надам да ћемо решити све проблеме. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 4. амандман је поднела народни посланик др Светлана Николић Павловић.

Изволите.

СВЕТЛАНА НИКОЛИЋ ПАВЛОВИЋ: Захваљујем.

Уважена министарко Кубуровић са сарадницом, даме и господо народни посланици, подношењем овог амандмана се додатно дефинише члан 4. овог закона, а нарочито се истиче посебно сагледавање проблема санирања последица бујица.

Законом о ванредним ситуацијама уведени су аспекти смањења ризика од природних елементарних непогода, дефинисане су улоге и надлежности свих релевантних актера у систему укључујући грађане,

државне органе, аутономне покрајине, локалне самоуправе, привредна друштва и друге организације, затим међународну сарадњу и друга питања повезана са структуром и функционисањем система.

Србија је изложена разним опасностима од разних елементарних непогода, укључујући и земљотресе, поплаве, суше, шумске пожаре и олује. Наши грађани су почели много одговорније да се односе према ванредним ситуацијама. Поплава која нам се догодила у мају 2014. године била је велика прекретница за Србију. Отада се пуно тога променило у свести људи, локалним заједницама и у комуникацији државних органа.

С обзиром на све то и кроз предлоге закона на дневном реду, одговорно руководство које данас делује на политичкој сцени, водећи бригу пре свега о животу грађана, доноси предлоге закона који ће омогућити превентивно и правовремено деловање у суочавању са опасностима и у случају да се исте догоде, моћи ће ефикасно и одговорно да се делује на санирању последица истих.

Зато ће Српска напредна странка у дану за гласање гласати за овај и остале предложене законе. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, др Павловић.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик др Дарко Лакетић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Борка Грубор.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите.

БОРКА ГРУБОР: Поштовани председавајући, поштована министарко са сарадницом, даме и господо народни посланици, Предлогом закона о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама створиће се неопходни нормативни услови за ефикасније спровођење заштите од елементарних и других непогода, што ће допринети повећању степена безбедности грађана.

Једино оваквим кровним системским законом могу се успоставити обавезна основна начела на којима се читав систем заснива и дефинисати законска решења утемељена на савременим методама и најбољим праксама које се примењују са истим циљем и са којима се појединачна решења из различитих области даље усклађују.

У току катастрофалних поплава 2014. године мост на Јадру код Драгинца је поклекао пред набујалом реком. Око 8.500 мештана Горњег Јадра из око десетак села је остало без комуникације са осталим деловима територије града Лознице. У помоћ је прво притекла наша војска која је поставила понтонски мост који је користио мештанима све док тадашња влада на челу са председником господином Александром Вучићем није изградила мост на Јадру, чија је укупна вредност 58,8 милиона динара.

То је био само један од 276 саграђених мостова у току две године на подручјима захваћеним поплавама у укупној дужини од 15 км. Само у Мачванском округу наша држава је 2015. и 2016. године у реконструкцију 125 км саобраћајница уложила око 40 милиона евра. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Ивана Николић.

Реч има народни посланик Ивана Николић.

ИВАНА НИКОЛИЋ: Хвала, председавајући.

Поштоване представнице министарстава, даме и господо народни посланици, поднела сам амандман на 4. члан Предлога закона о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама како би се додатно дефинисао поменути члан који се односи на управљање ризиком од катастрофа на начин који се заснива на међусекторској сарадњи, односно на међусобној координацији. Кроз све области обухваћене законом о коме сада расправљамо, и кроз области које су дефинисане кроз законе на дневном реду из домена Министарства унутрашњих послова и из домена Министарства правде мора постојати јака међусекторска сарадња и партнерство, и то су принципи на којима се заснива деловање одговорног руководства које спроводи програм Српске напредне странке.

Док председник Републике спроводи политику, борећи се за очување мира и стабилности на првом месту, који се бори за привредни раст и развој наше земље, неки градоначелници и председници општина који убирају добробити таквог деловања председника Александра Вучића одлазе у Европу и свет и говоре све најгоре о њему, о својој држави, о Влади Републике Србије. Уместо тога, моралније, коректније и сигурно са позитивним исходом би било да се баве, за почетак, бар овим областима које су дефинисане из домена ових закона о којима данас расправљамо и за почетак могу да се баве барем превентивним деловањем.

Пример, након суочавања са катастрофалним поплавама општина Уб, општина из које долазим, од прошле године је потписница Протокола о сарадњи градова и општина у сливу Колубаре и намера је да локалне самоуправе координисано раде на припреми планских и стратешких докумената из области управљања ризицима, из области развоја јединица цивилне заштите и још много тога. Тако треба да раде градоначелници и председници општина – координисано, утемељено, у интересу својих грађана. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Милена Турк.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Сандра Божић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик проф. др Љубиша Стојмировић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Мирко Крлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Драган Савкић.

Изволите.

ДРАГАН САВКИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштована министарко са сарадницима, поштоване колеге народни посланици, поднео сам амандман на члан 4. Предлога закона о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама, а који гласи – применом овог закона подстиче се свеукупни развој Републике Србије са посебним освртом на санацију бујица.

Када је реч о решењима која се тичу реаговања у ванредним ситуацијама, она су утемељена на већ постојећим решењима. Новина је да су нека поједностављена како би се обезбедила њихова олакшана примена, али им је основа остала иста, с обзиром на то да су се досадашња решења показала као врло ефикасна. Најбољи пример јесте реаговање Владе Републике Србије на мајске поплаве 2014. године и изазове који су се јављали у свим фазама, од евакуације и радњи које су за циљ имале да се неминовна штета смањи на минимум, до санације исте.

Кризни тимови су били у сталном контакту са различитим локалним центрима, координацијама, позивани су за хитну помоћ, реаговали су на ситуације које су представљале непосредну опасност по живот људи и материјалних добара. Уз то, кризни тимови су координирали радом 16 министарстава и агенција које су биле укључене у реаговање на ову природну катастрофу на националном нивоу, а свако министарство је основало свој тим за кризне ситуације. Запослени у сектору су координирали рад кризних тимова и активности Црвеног крста Србије, као и са страном помоћи која је стизала.

Предлог закона о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама ствара правне основе за успостављање јединственог интегрисаног система и усклађује се са реалним потребама заштите и спасавања становништва и материјалних добара од евентуалних и других непогода. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 4. амандман је поднео народни посланик Горан Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Љиљана Малушић.

Изволите.

ЉИЉАНА МАЛУШИЋ: Хвала, председавајући.

Гледајући у будућност Србија би природну катастрофу требало да посматра као могућност и шансу да исправи недостатке који постоје већ дуги низ година, а програм санације и обнове би требало посматрати као саставни део плана за економски развој.

У том смислу проблеми као што су идентификација и смањење ризика би требало да буду део развојног плана, будући да они негативно утичу на најосетљивије групе – сиромашне, Роме, лица са ниским примањима, лица са инвалидитетом, жене.

Оно што је кључно за смањивање ризика јесте поправка, реконструкција, проширење, унапређење инфраструктуре за одбрану од поплава, као и побољшање у области одлагања отпада у рударству и осталим производним активностима. Уз то, унапређивање система за предвиђање поплава је још један предуслов за смањење ризика од природних катастрофа, чему се може приступити на регионалном нивоу кроз сарадњу са суседним земљама и стварањем економије обима.

Када се деси велика катастрофа, као што су биле поплаве 2012, 2014, 2016, делом и 2017. године, прва мера је санирање оштећења на насипима и дренажним системима услед поплава. Као што је и био случај са претходним великим поплавама, забележени су сви догађаји и евидентиране су жртве и штете. Што се ово догађа? Управо због тога што апсолутно ништа није улагано у водопривреду од 2008. до 2013. године. Било, не поновило се.

Треба рећи да кључно обележје овог закона представља стављање превентиве и едукације у први план и, према свим подацима којима располажу Уједињене нације, сваки динар који се уложи у водопривреду се осам пута оваплоти. Треба спречити, а не лечити и сигурна сам да ће у дану за гласање сви подржати наше амандмане. Хвала на пажњи.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Малушић.

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Јелена Мијатовић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите.

ЈЕЛЕНА МИЈАТОВИЋ: Захваљујем.

Поднела сам амандман на члан 4. Предлога закона о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама, у којем се кроз међусекторску сарадњу додатно дефинише превенција у смислу смањења ризика од поплава.

Пре свега бих подсетила на излагање министра Небојше Стефановића да је ово закон којим се врши надоградња већ постојећег система дефинисаног Законом о ванредним ситуацијама. Овај предлог

закона отклања оно што се у пракси сматра недовољно ефикасним, док су решења поједностављена и иновирана како би била лакша за примену.

Након поплава 2014. године, према извештају који је сачинио МУП, наводи се да се Министарство максимално укључило у процес одбране од поплава, да је њиховим ангажовањем спречено знатно веће изливање великих река, као и да због таквог превентивног деловања и ангажовања припадника МУП-а, безбедносних служби, војске и грађана, није било потребе за евакуацијом становништва у Шапцу и Сремској Митровици.

За време ванредне ситуације Министарство је просечно дневно ангажовало око 7.300 припадника. Евидентиран је утрошак од 30 милиона динара за ангажовање механизације и опреме. Међутим, укупан износ штете од поплава је процењен на 1,7 милијарди и то је за Србију била веома скупа лекција. Зато је интензивно инвестирање у превентиву од кључне важности.

У дану за гласање подржаћу предложени сет закона. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 4. амандман је поднео народни посланик Бобан Бирманчевић.

Изволите.

БОБАН БИРМАНЧЕВИЋ: Поштовани председавајући, поштована министарко, поштоване колеге посланици, амандман који сам поднео ће свакако побољшати овај закон, а мислим да је закон као новина у ванредним ситуацијама обухватио све оно што је требало. Надамо се да неће бити ванредних ситуација, али бићемо спремни.

Оно што се показало у доношењу овог закона јесте то да у основи за сваки закон, без обзира на то ко га је писао, како га је писао и са каквим намерама, у основи свих закона ипак у позадини морају бити људи и људски ресурси. То је показала ванредна ситуација из 2014. године и од 2014. наовамо. Како су 2014. године бринули у граду Шапцу и о градовима где су били на власти, тако и сада брину о ванредној ситуацији и доношењу закона, док ми овде покушавамо да донесемо најбољи могући закон по грађане града Шапца, али и целе Србије.

За то време градоначелник Зеленовић, који је постао градоначелник купујући гласове, и то купујући за износ од 5.000 до 7.000 динара, 11.000 динара, у зависности од породице, који прети медијима да ће их тужити ако случајно питају зашто он има 29 помоћника, те исте медије назива медијским убицама, који је буџет из 2015. године за град Шабац оштетио за пет милиона евра, који је лагао своје грађане за инвестиције, такав градоначелник је отишао у Савет Европе да се жали на своју државу.

Са једне стране позивају на силовање премијерке и на вешање председника државе, са друге стране лажу се између себе у савезу за лаж, превару и проневеру.

Нека наставе да се лажу између себе у том савезу, ми ћемо заједно са нашим коалиционим партнерима уз ове и све остале законе поново напред. Србија зна свој пут. Има га уз Александра Вучића и то је једино сигурно. У наредном периоду и на свим следећим изборима та подршка ће бити још већа. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 4. амандман је поднела народни посланик Тијана Давидовац.

Изволите.

ТИЈАНА ДАВИДОВАЦ: Захваљујем, председавајући.

Уважена министарко са сарадницима, даме и господо посланици, поштовани грађани Републике Србије, поплава која је у мају 2014. године задесила Републику Србију у 38 општина, међу којима је и Градска општина Лазаревац, из које долазимо, угрозила је у великом обиму и уништила имовину веће вредности. Комисија Градске управе Лазаревац је доставила 1.208 записника за грађевинске објекте, на којима је вредност штете на објектима износила 165 милиона динара.

Штетне последице поплаве су нарочито биле видљиве у области пољопривреде, ратарства и сточарства. Имамо 1.049 записника за штете у пољопривредној производњи на површини од око 900 ха у вредности од 52 милиона динара. Штета од поплава у сточарској производњи је износила преко пет милиона динара, где је евидентирано 2.902 комада угинуле стоке.

Као последица поплава на територији Градске општине Лазаревац појавило се 146 клизишта. Велики је значај што се овим законом део надлежности преноси на локалне самоуправе како би се брзина реаговања у оваквим и сличним ситуацијама убрзала.

У дану за гласању Посланичка група Српске напредне странке ће подржати предложени сет закона. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Горан Пекарски.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик доц. др Михаило Јокић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Маја Мачужић Пузић.

Изволите.

МАЈА МАЧУЖИЋ ПУЗИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштована министарко са сарадницима, колеге народни посланици, поштовани грађани, поднела сам амандман на члан 4. овог закона којим би се додао став 3, који гласи – применом овог закона

подстиче се свеукупни развој Републике Србије са посебним освртом на превенцију последица земљотреса.

Како сам у ранијим излагањима већ причала пуно о томе, не бих више давала времена онима који су бацили мрљу на добру вољу донатора, који су тада 2010. године помогли Краљеву, већ бих акценат ставила на донаторе којих је тада заиста било доста. Међу њима, један од највећих је тада била група грађана организована од стране Српске напредне странке, која је тада, још 2010. године, показала да брине о грађанима па су чланови СНС-а сопственим ангажовањем и средствима изградили седам нових кућа, реновирали и обновили преко сто кућа и станова и тиме показали да заиста брину о својим грађанима.

Да је овакав закон донет пре ове велике катастрофе за Краљево и да се превентивно деловало, у Краљеву би било не само мање материјалне штете, већ можда и мање људских жртава. Надам се да ће убудуће Србија бити спремна за неочекиване ванредне ситуације, управо захваљујући оваквом закону. Колеге из Посланичке групе СНС и ја ћемо у дану за гласање дати подршку овом закону. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Радослав Цокић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите.

РАДОСЛАВ ЦОКИЋ: Поштовани председавајући, поштована министарко, колеге посланици, сведоци смо да се катастрофе могу десити на глобалном нивоу, на читавом терену наше државе, као што је то било 2014. године на нивоу општина, на нивоу региона, на нивоу делова општина, као што је то било ове године у општинама Велика Плана и Смедеревска Паланка. Чули смо то од колеге Ђуришића. У неким великим селима у општини Велика Плана и у неким у општини Смедеревска Паланка, од којих је село Голобок највише уништено, град је сравнио са земљом све усеве, уништио, полупао кровове, аутомобиле, фасаде, све.

Ко је помогао? Помогла је општина Смедеревска Паланка, којој и даље треба помоћи јер је била девастирана, јер је била осам година у рукама Демократске странке, и помогла је Влада Републике Србије. Ми, док имамо овакву владу, док доносимо овакве законе, који су напредни, можемо да будемо сигурни, док имамо председника који је гарант свему томе.

Оно што желим још једном да вас замолим, госпођо министарко Кубуровић, то је други пут на овом заседању, јесте да Смедеревској Паланци, која има 52.000 становника, вратите суд, који нам је узела Демократска странка 2010. године, јер то заслужујемо. Имали смо га од 1927. године. Молим вас, размотрите све могућности. Много мање

општине имају основне судове, ми то немамо. Имамо зграду која је квалитетна и имамо судије које већ раде у другим судовима. Нема додатних трошкова. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Бранко Поповић. Изволите.

БРАНКО ПОПОВИЋ: Хвала, председавајући.

Поштована министарко, даме и господо народни посланици, медицинску помоћ у случају катастрофа, односно у случају епидемије заразних болести пружају територијално надлежне установе здравствене заштите, а у општини Нова Варош то су Дом здравља и истурено одељење Опште болнице Ужице.

Сарадњом Владе Републике Србије и општине Нова Варош у ове две здравствене установе у последњих неколико година уложено је преко 80 милиона динара. Набављено је седам санитетских и теренских возила, реновирано су и адаптирани сви објекти установа, реконструисана је котларница, изграђени су паркинзи, отворена је служба физикалне медицине, отворена је апотека, купљена је бројна медицинска и рачунарска опрема.

Улагањем у здравствену инфраструктуру подиже се ниво здравствене заштите грађана, али истовремено додатно се подиже ниво спремности свих чинилаца у систему заштите од катастрофа. Посебно треба истаћи немерљивост позитивних ефеката који се очекују у вези са повећањем нивоа заштите људских живота од катастрофа као дела система националне безбедности.

Реализација ових пројеката показатељ је да Влада Републике Србије стреми свеукупном развоју државе и подизању животног стандарда свих њених грађана. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 4. амандман је поднео народни посланик Милосав Милојевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Радослав Јовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Горан Ковачевић. Изволите.

ГОРАН КОВАЧЕВИЋ: Дамама и господома, поштована министарко, на члан 4. поднео сам амандман којим кажем и сугеришем Влади да овај закон, који се суштински не тиче економије, не директно, индиректно свакако има везе, јер утиче на раст и развој Србије... Ако погледате оно што ми направимо у БДП-у у току једне године, онда ако погледате конкретно 2000. годину, имали смо за око 850 милиона долара мање као

последицу суше. Године 2003. имали смо милијарду долара минуса, 2007. године имали смо 700 милиона долара као последицу суша, 2012. године близу две милијарде долара. За толико је био умањен БДП као последица суше. Ако погледате пољопривредне гране, ако погледате, на пример, конкретно производњу кукуруза, онда је то било, рецимо, 20% по појединим годинама сојине сачме, репе, значи 20%–30% имамо као последицу лоших временских услова, односно криза које постоје у области пољопривреде.

Не само то, већ и чињеница да последице пожара свакако утичу на оно што стварамо у току године, или ако имате 40 хектара у поплавама, односно близу 80 хектара имате захваћених пожаром у једној години, од тога 16.000 под шумама, то свакако јесу озбиљни проблеми за буџет Републике Србије.

Влада Републике Србије чини бројне напоре. Седамдесет хиљада парцела практично се наводњава, око 44.000 се интензивно наводњава, 50 милиона кубних метара воде, од тога 95% директно из река се наводњава, али Влада Србије је свесна да у будућем временском периоду мора да учини још напора, Министарство пољопривреде, да учини да системи за наводњавање изгледају боље и другачије. То се не може учинити ако немате добре економске резултате, ако немате суфицит у буџету, ако немате одакле да инвестирате.

Зато Влада Србије, када чини напоре у области финансија, оно чини напоре и у области пољопривреде и заштите од елементарних непогода које могу да нам се десе у наредном временском периоду. Ја вам се захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Ковачевићу.

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Ана Чарапић.

Изволите.

АНА ЧАРАПИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштована министарко са сарадницима, даме и господо народни посланици, амандман сам поднела на члан 4. Предлога закона и мој амандман има за циљ да укаже колико заправо Закон о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама утиче на смањење трошкова и код пољопривредника и код привредника. Дакле, улагање у превентиву изискује далеко ниже трошкове него што је то случај са санацијом штета које настају услед елементарних непогода, било да су у питању олујни ветрови, град, поплаве, пожар или друге елементарне непогоде и катастрофе.

Овим законом се, дакле, подстиче буђење свести људи на значај превенције. Досада смо имали ситуацију да и осигуравајуће компаније и потенцијални осигураници нису заинтересовани за склапање полиса

осигурања за случај елементарних непогода, и закон ће свакако подстаћи да се склапају уговори за осигурање у случају елементарних непогода и катастрофа и то у делу тако што закон, заправо, предвиђа изградњу насипа за одбрану од поплава, затим забрану изградње објеката на просторима изложеним ризику итд.

Влада Републике Србије досада је уложила значајна средства у систем за предвиђање елементарних непогода и хидрометеоролошки систем за рано упозорење. Републички хидрометеоролошки завод има изузетно јаку мрежу за осматрање и све наведено ће подстаћи да и осигуравајуће компаније у будућем периоду нуде аранжмане за осигурање у случају елементарних непогода, који ће бити знатно повољнији, а то ће мотивисати и привреднике и пољопривреднике и самим тим имаћемо много мање штете у случају елементарних непогода, а циљ СНС-а је да наша држава буде институционално развијена. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 4. амандман је поднео народни посланик проф. др Милан Кнежевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик др Драгана Баришић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Јасмина Обрадовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Александра Малетић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Србислав Филиповић.

Изволите, колега Филиповићу.

СРБИСЛАВ ФИЛИПОВИЋ: Хвала, председавајући.

Даме и господо народни посланици, уважена министарко са сарадницима, ближимо се полако крају ове, рекао бих, за нас лаке дискусије, јер нисмо од стране опозиције чули готово ниједан аргумент, ево, ја сам две године народни посланик, ништа нисам конкретно чуо са те стране што може у било ком смислу да нам помогне да побољшамо још више неки законски предлог који предлажемо. То, наравно, не може да ме радује, али ме радује што имамо све боље резултате.

Ја сам у претходном излагању говорио о ономе због чега смо и како смо изгубили стотине милиона евра због којих нисмо имали системе за одбрану од поплава, због којих није било довољно противградних ракета и свега оног што би нам помогло у ванредним ситуацијама. Али, даћу вам

један пример. Мост на Ади нас је коштао 400 милиона евра. Реална цена тог моста је могла да буде 150 милиона. Значи, 250 милиона је завршило у нечијим џеповима. За 250 милиона евра смо могли да изградимо отприлике три или четири клиничка центра као што је Клинички центар у Нишу. Значи, могли смо да имамо на овај један, још три нова клиничка центра. Могли смо да имамо уместо тих 250 милиона евра, који су ко зна где завршили, а могли смо да имамо 100 нових вртића за наше малишане. Могли смо да имамо на стотине обновљених школа, болница, домова здравља, амбуланти.

Значи, могло је много тога да се уради, али је нашим претходницима, које ова расправа ни данас не занима, било прече шта ће бити у њиховим џеповима, како ће они да живе. Није им било важно какве ће чизме, они који треба да спасавају нашу децу и животе наших грађана, имати у ванредним ситуацијама, какву опрему. Било им је важно какве ће они ципеле носити.

Нама није важно какве ће наши посланици, функционери носити ципеле, али нам је важно да наши полицајци, да наши лекари, да наши професори и други који се брину о будућности наших грађана и наше деце, имају адекватну опрему и сигуран сам да ћемо у свему томе успевати надаље. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Филиповићу.

Желите да се јавите, колегинице Радета?

(Вјерица Радета: Да, по Пословнику.)

По Пословнику, изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Морала сам да реагујем и да вас упозорим на примену члана 27.

Више пута смо рекли да ћемо сваки пут реаговати када народни посланици власти говоре о посланицима опозиције да ништа не раде, да никад ништа нису рекли, да никад нису изнели неки аргумент итд. Увек ћемо да вас опомињемо да сте у обавези да упозорите народног посланика да је опозициона Српска радикална странка у сали, и сада и сваки пут, и да подносимо амандмане, и да говоримо у начелној расправи, и да врло стрпљиво слушамо колеге који подnose амандмане, који говоре о својим амандманима, да сваки пут када треба интервенишемо по Пословнику.

Не желимо да будемо поистовећени са празним клупама. Ако су њима празне клупе опозиција, то је њихова ствар, али не могу занемарити Посланичку групу СРС, односно ви то не смете да дозволите.

А тек образложење амандмана... Гледала сам министарку Кубуровић, све је долазила у искушење да кликне да каже да прихвата амандман, јер заиста, цена моста са евентуалним катастрофама, то је толико блиско.

Да сам ја на вашем месту, ја бих му изрекла опомену, пошто сте Ружици Николић изrekli опомену за много, много мању повреду. И још сте угрозили њен статус припадника националне мањине. То вам не можемо ни заборавити ни опростити. Подсећаћемо вас сваки дан на то.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Сматрам да нисам повредио Пословник. Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.) Добро, хвала.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Крсто Јањушевић.
Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Огњен Пантовић.
Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Бојан Торбица.
Изволите.

БОЈАН ТОРБИЦА: Захваљујем, председавајући.

Цењена министарко са сарадницима, колеге народни посланици, циљ амандмана који сам поднео на Предлог закона о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама јесте да уз све мере предвиђене за заштиту од последица катастрофа дамо посебан осврт превенцији суше. Разлог овоме јесте податак да је за првих 13 година овог века забележено чак пет изразито сушних година, док су током прошлог века екстремне температуре и суше бележене у просеку три пута током две деценије.

Познато је да Дунавско-карпатски басен, регија у којој живимо, јесте једна од области која се најбрже загрева, а сведоци смо и климатских промена које су евидентне у нашој земљи. Пошто наука досада није пронашла поуздану методу за сигурно предвиђање суше, нисмо у могућности да унапред предвидимо могућност наступања суше на неком простору, што отежава и примену превентивних мера и активности.

Ипак, пратећи и анализирајући бројне метеоролошке, хидролошке и хидрогеолошке параметре, сушу је ипак могуће наслутити, а тиме је на неки начин и предвидети и превентивно деловати. Насупрот других природних катастрофа, суша се појављује лагано, по правилу траје дуго, уз могућ обухват великог простора.

Суше се, као што сам рекао, појављују лагано, ретко изазивају брзе и драматичне губитке у људским животима, али зато често изазивају катастрофалне последице у пољопривреди и имају драстичан утицај на смањење производње електричне енергије, поготово у државама којима су хидроелектране битан извор производње електричне енергије.

Суше неминовно утичу на смањење капацитета изворишта воде за пиће, индустријску и пољопривредну употребу, поготово када је она везана за речне токове. Због високих температура које их изазивају, суше

неминовно утичу на повећање броја пожара, а оно што је најтрагичније, често утичу и на животе и здравље људи.

Све ово је разлог да подржимо и један овако квалитетан предлог закона и заједничким снагама пробамо да створимо што боље услове за примену превентивних мера и активности којима ћемо повећати безбедност грађана и њихове имовине. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Торбице.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Милија Милетић. Изволите.

(Вјерица Радета: Прескочио га је.)

МИЛИЈА МИЛЕТИЋ: Захваљујем се, председавајући.

Уважена министарко, колеге посланици, поднео сам амандман на члан 4, где се поново ставља акценат на заштиту неразвијених подручја, на развој истих, јер суштина свега јесте да се у малим општинама као што су општине Сврљиг, Бела Паланка, Гаџин Хан, општине на југоистоку Србије, дешавају увек велики проблеми и кад су пожари и кад су поплаве. Нормално, ми сада доносимо закон којим дајемо могућност да све те ствари предупредимо, да заштитимо имовину наших људи.

Најбитније од свега тога, пример добре праксе јесте – данашњег дана је ватрогасна служба успела да угаси пожар на Старој планини, на Сврљишким планинама, што је знак стварно ефикасног рада наше полиције, наших ватрогасаца и свих нас који радимо тамо и живимо на југоистоку Србије.

Позивам све колеге посланике да подрже мој амандман, где стављам акценат на југоисток Србије, где стављам акценат на неразвијена подручја, јер оваквим ангажовањем ми штитимо имовину наших општина, наших села, наших пољопривредника и на тај начин дајемо шансу за развој неразвијених подручја. Као посланик Уједињене сељачке странке позивам све колеге да гласају за мој амандман, да гласају за нас и за нашег председника Србије Александра Вучића, јер знам, сигуран сам да ћемо само тако успети да спасимо те мале средине и мале општине.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Милетићу.

(Наташа Сп. Јовановић: Објасните сада.)

Да, да, објаснићу.

Као што ја могу да погрешим, наравно, тако и господин Милетић има своју прилику, шансу и право да говори. Ја сам га прескочио и, у складу са Пословником, дао му могућност да говори. Ето, то је објашњење.

(Вјерица Радета: Ниси погрешιο, него си то урадио намерно.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Снежана Петровић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господа народни посланици, молим РТС да ме и даље цензурише, нека искључи тон. Председавајућем дозвољавам да има свој редослед. Можете да себи прибавите једну скупштину и онда утврђујте редослед како хоћете. Али, што се мене тиче, ево цензуришите, ја одустајем. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Молим вас да будете солидарни према колегама.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Жарко Богатиновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик прим. др Бранимир Ранчић.

Изволите, докторе Ранчићу.

БРАНИМИР РАНЧИЋ: Захваљујем.

Поштовани председавајући господине Маринковићу, поштовани министре госпођо Кубуровић, поштована господа народни посланици, амандманом на члан 4. додатно се дефинише начело интегрисаног деловања међусекторске сарадње. Односи се на управљање ризиком од катастрофа, заснива се на међусобној координацији и усклађеним процедурама и плановима деловања свих институција и субјеката и врши се уз међусекторску сарадњу и партнерство.

Да подсетим, ванредне ситуације се могу класификовати према пореклу на метеоролошке, тополошке, копнене или тектонске, задесне, ратови, тероризам, значи масовно бежање пред терором, односно масовно избеглиштво. У том смислу масовно избеглиштво носи са собом потенцијалну опасност од епидемија, односно пандемија, у зависности од обима захваћености, јер немамо увид у вакцинисање, о чему је говорио мој уважени колега прим. Бабић.

Навешћу само један пример добре праксе. Мигранти без родитељске пратње који су смештени у Нишу одиграли су пријатељску утакмицу са својим вршњацима из ФК „Раднички“ и штићеницима Завода за васпитање омладине у Нишу. Циљ није била победа, већ дружење и уживање у игри. На тај начин анимозитет који је гајила нишка опозиција према Дечјем одмаралишту „Дивљана“ као прихватног центра за мигранте показао се као недобронамеран. У свим државама Европске уније емигранти су смештени ван града, тако да је ово било оптимално решење за град Ниш, а Град Ниш неће коштати боравак миграната ништа. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, др Ранчићу.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Верољуб Матић.
Изволите.

ВЕРОЉУБ МАТИЋ: Захваљујем.

Вероватно сте мислили на члан 4. Не смета.

Говорићу о ванредним ситуацијама и рећи ћу о ватрогасним спасилачким јединицама. Ванредне ситуације су овде посебно наглашене и мислим да треба да буду посебно наглашене и то је наставак моје дискусије у односу на претходни амандман који сам поднео. Овде се јасно дефинише када се проглашавају ванредне ситуације, шта треба да буде испуњено да би се прогласиле ванредне ситуације, када се укидају ванредне ситуације и ко их укида, ко проглашава, односно укида ванредне ситуације, ко их предлаже итд. То је доста јасно и добро обрађено у овом закону.

Међутим, да би ванредне ситуације могле да се превазиђу на један добар начин са мање последица, потребне су добре ватрогасно-спасилачке јединице. С обзиром на то да ми имамо једно мало шаренило, мој предлог је био и остаје да ватрогасно-спасилачке јединице, као униформисана лица, буду попуњене са 100%, а да онај цивилни део ако треба да трпи, да трпи цивилни део, јер ватрогасно-спасилачке јединице су мотор одржавања ванредних ситуација. Из тих разлога предлажем да, практично, и тамо где имамо ватрогасце који су из других општина и градова, да се врате у своје градове и општине и тамо да раде свој посао, а да се попуњавају ватрогасци са територије оних општина и градова где су ватрогасно-спасилачке јединице.

Још један само детаљ. Најбоље је када ватрогасно-спасилачке јединице не раде. Значи да имамо добро стање. Као и у фабрикама када одржавање не ради, то је добро за фабрику, тако мислим и за ватрогасно-спасилачке јединице. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Миланка Јевтовић Вукојичић.

Изволите.

МИЛАНКА ЈЕВТОВИЋ ВУКОЈИЧИЋ: Захваљујем, уважени председавајући.

Поштована министарко са сарадницима, колеге посланици, посланице, поштовани грађани Србије, мој амандман на члан 4. иначе регулише интегрисано и међусекторско поступање у ванредним околностима и односи се на заштиту посебно осетљивих, односно посебно рањивих група. За разлику од жутог тајкунског предузећа које је до 2012. године бринуло о оним најугроженијим, а пре свега су у питању деца, на

тај начин што их је опљачкало за 157 милиона, а у питању су деца ометена у развоју, кроз дворац „Хетерленд“, за разлику од жутог предузећа и њиховог челника Драгана Ђиласа који је противправно узурпирао грађевинско земљиште у најелитнијем делу Београда и на две хиљаде квадрата изградио кућу „Великог брата“ уместо да изгради дневни боравак за децу, и на тај начин, наравно, остварио профит од неколико милиона евра, СНС доласком на власт 2012. године и те како води рачуна о заштити најбољег интереса најугроженијих и најрањивијих категорија, а међу њима су деца.

Морам да истакнем да је међусекторска сарадња, да је Министарство унутрашњих послова међусекторску сарадњу и интегрисано управљање и те како показало током мигрантске кризе, јер је сарађивало са Војском Србије, сарађивало је са Комесаријатом за избеглице, сарађивало је са Црвеним крстом Србије, сарађивало је са грађанима, сарађивало је са невладиним организацијама.

Још нешто, Министарство унутрашњих послова је у току мигрантске кризе подносило извештаје месечне не само надлежном одбору, већ и одбору за рад, у чијем предмету је заштита оних најугроженијих и најрањивијих. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик проф. др Марко Атлагић.

Изволите, проф. Атлагићу.

МАРКО АТЛАГИЋ: Уважени потпредседниче, овај закон и амандман, уколико га Влада прихвати, придонеће одбрани од катастрофалних ситуација, што ће придонети укупној безбедности Републике Србије за коју се залажу Влада Републике Србије и уважени народни посланици.

Функционери бившег режима нису водили рачуна о безбедности и целовитости Републике Србије, а то доказују следећи примери. Прво, Саша Јанковић звани Сале Прангија је 3. августа 2017. године рекао: „Косово и Метохија треба да буду примљени у Интерпол, а тиме и признати независност Косова и Метохије“. Чедо Јовановић звани Шмркановић је 26. октобра господње 2012. године изјавио: „Војводини треба дати пуни суверенитет и признати је као независну земљу“. Вук Јеремић, бивши пропасти НАТО прашинарски кандидат за председника Републике, звани Вук Потомак је децембра 2008. године рекао: „Улазак Косова и Метохије у Уједињене нације је најбоље чему Србија треба да се нада“. Ненад Чанак, пропасти НАТО прашинарски кандидат за председника Србије, звани Нешо Гицоје је 15. јула 2017. године изјавио: „Спреман сам да признам Косово и Метохију као независну државу“, а

Драган Веселиновић звани Семафор-убица је 10. јуна 2018. године рекао: „Република Војводина неће угрозити безбедност дођоша“.

Зато је важно, поштована министарко, да прихватите овај амандман, како се више не би на политичкој сцени појављивале овакве политичке и моралне наказе које својим деловањем нарушавају целовитост и углед Републике Србије. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, проф. Атлагићу.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Ђорђе Комленски. Ђорђе Комленски, изволите.

ЂОРЂЕ КОМЛЕНСКИ: Захваљујем, председавајући.

Другарице и другови, даме и господо, закон о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама је један јако важан закон који, камо лепе среће, да је у оваквом тексту постојао пре десетак година.

Међутим, не вреди, за просутим перјем се не плаче и оно што смо морали да истрпимо 2014. године је очигледно утицало на квалитет овог закона који се доноси. Оно што је можда једна од апсурдних ситуација коју ја морам да поменем јесте да је општина Обреновац имала план одбране од поплава и то је можда једна једина или једна од ретких општина у Републици Србији која га је имала и он је донет још 2010. године. Оно што нисмо имали, нисмо имали оно што члан 4. треба да дефинише у неком будућем периоду, а то је, заиста, да управљање ризицима и катастрофама буде потпуно дефинисано и прецизно разрађено када су у питању координације, усклађивање процедура, усклађивање планова деловања свих институција и субјеката који треба у том сегменту да делују.

Овај закон то отвара као могућност, заокружује на одговарајући начин и, једноставно, морамо бити свесни да постоји неко време за које треба и овај закон да оствари своју функцију у пуном обиму. Знате, заснивати реакције појединаца и учешће њихово и у проценама ризика и отклањању последица које настану после катастрофа на ономе што смо научили у нека давна времена, служећи редовне војне рокове или док је постојала организована цивилна заштита, коју су практично 2000. године, када су дошли они који представљају највећу елементарну катастрофу коју је Србија икада претрпела, они досовски пучисти, потпуно разорили, једноставно је нешто што се не сме више препустити будућем времену.

Стигле су нове генерације које нису обучене, које нису научене како треба у одређеним ситуацијама поступати ни како одређене захтеве оних који су овлашћени да издају наредбе испунити на одговарајући начин да би се или превенирало нешто што се очекује као могући ризик или катастрофа, или како се понашати за време ризика, односно ризичних ситуација, односно како поступати када се последице отклањају.

Нама јесте циљ да заиста једног дана имамо службу која ће се бавити спасавањем, бити ефикасна и способна као што су то руски спасиоци, али најважније је и најбоље би било да све од средстава што уложимо у то нам никада у практичном животу не затреба. Најбоље уложен новац јесте новац који се улаже у превенцију и за који никада не буде потребе да се у пракси потроши и реализује. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Комленски.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Марко Парезановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Студенка Ковачевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Владимир Петковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Тања Томашевић Дамњановић.

Изволите, колегинице.

ТАЊА ТОМАШЕВИЋ ДАМЊАНОВИЋ: Хвала, поштовани председавајући.

Поштована госпођо министре са сарадницом, колеге и колегинице народни посланици, чланом 4. Предлога закона прописано је начело интегрисаног деловања и међусекторске сарадње.

Процене ризика и превентивне мере које се предузимају ради спречавања и смањења ризика од катастрофа интегрисане су у секторске развојне планове и програме у свим областима државне управе. Управљање ризиком од катастрофа заснива се на међусобној координацији, усклађеним процедурама и плановима деловања свих институција и субјеката и врши се уз међусекторску сарадњу и партнерство.

Предлогом закона надограђује се постојећи систем који је дефинисан Законом о ванредним ситуацијама и отклања се оно што се у пракси показало као недостатак, а то је недовољна свест о значају превентивних активности и само непредузимање превентивних активности од стране субјеката система.

Познавање и разумевање различитих ризика кључно је за идентификацију њихових узрока и за процес планирања и реаговања у случају катастрофе. Предложена решења имају за циљ да омогуће субјектима система да превазиђу препреке у постојећим капацитетима и да развију мере за смањење ризика од катастрофа. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Дамњановић.

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Соња Влаховић. Изволите.

СОЊА ВЛАХОВИЋ: Хвала, поштовани председавајући.

Ово је мој четврти амандман на Предлог закона, на члан који се тиче начела интегрисаног деловања и међусекторске сарадње.

Као што и знамо, имамо седам начела деловања у систему смањења ризика од катастрофа и отклањању и управљању ванредним ситуацијама. Овај члан третира једно начело.

Већ седми дан дискутујемо о овом предлогу, о свим предлозима закона, а трећи дан о амандманима на Предлог закона. Закључили смо и сами у нашим дискусијама да је ово превентиван закон, где се превентива истиче у први план и отклањају се сви недостаци досада уочени, што се тиче претходног закона који је још увек на снази.

Једна новина, већ сам и нагласила, јесте да више имају задатак и обавезе локалне самоуправе.

Живим у Београду и досада је Град Београд, наравно, био третиран само као локална самоуправа. Новина у овом предлогу закона је да Београд, који има 17 општина, има обавезу, у ствари, сада и општине имају своје обавезе што се тиче примене овог закона, зато што је веома битно да када дође до хитних ситуација, до реаговања, да и градске општине добију обавезе у реаговању и отклањању ризика од катастрофа.

Што се тиче Министарства унутрашњих послова, знамо колико смо добре резултате и у претходној години и у садашњој, сада у овој години наставили. Њихов задатак је да брину о безбедности наше земље и о свим грађанима, што и сами раде, а овај закон није само предлог и усклађивање са законима Европске уније већ, поштовани грађани и грађанке, овај закон је битан за вас, за вашу безбедност. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Оливера Пешић. Изволите.

ОЛИВЕРА ПЕШИЋ: Захваљујем, председавајући.

Госпођо министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, амандман који сам поднела има за циљ да се додатно укаже на значај усвајања овог закона.

Катастрофе су изазов који показује када, колико и на који начин је друштво спремно да реагује. Постоје начини да се смање ризици и да се ограниче последице катастрофа, као и да се повећа отпорност друштва на катастрофе и то се управо постиже овим предлогом закона.

Ефикасно смањење ризика од катастрофа захтева снажну институционалну основу која обезбеђује даљу изградњу капацитета,

побољшање и унапређење одговарајућих система, развојних програма, законских решења, олакшава проток информација и омогућава ефикасне механизме дијалога и координације.

Такође, подстицање невладиних и непрофитних организација и грађана за образовање и поступање пре, током и после ванредних ситуација доприноси даљем развоју и побољшању интегрисаног система заштите и спасавања.

На крају, не мање важно је успостављање интензивне сарадње са међународним субјектима и то пре свега кроз размене искустава, указивање на најбоље праксе, разне видове едукација, курсеве, тренинга и развијање суседских програма, донације и слично. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Јовица Јевтић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Никола Јоловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Младен Лукић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Ненад Митровић.

Изволите.

НЕНАД МИТРОВИЋ: Господине председавајући, поштована министарко са сарадницима, даме и господа народни посланици, искуства стечена у претходном периоду, пре свега приликом катастрофалних поплава 2014. године, али и других непогода мањег интензитета које су уследиле у наредним годинама, указују на то да тренутни нормативни оквир у Републици Србији још увек показује одређена ограничења, да имплементација остаје спора те да Република Србија остаје фокусирана на реаговања у случају катастрофе, док концепт спремности и смањења ризика од катастрофа треба унапредити.

Овде је акценат, пре свега, на недовољно развијеној свести о значају превентивних активности и непредузимању превентивних активности од стране субјеката система.

Познавање и разумевање различитих ризика кључно је за идентификовање њихових узрока и за процес планирања и реаговања у случају катастрофа.

Процену ризика од катастрофа и план заштите и спасавања као основне документе за ефикасно управљање ризицима до данас је израдио изузетно мали број јединица локалне самоуправе и привредних друштава. Досада, Министарство је донело 19 решења о давању сагласности на процену угрожености јединица локалних самоуправа, а за 20 локалних самоуправа поступак је у току.

Оно што хоћу да кажем за општину Бујановац је свакако Јошанички поток, код ког, када су веће падавине, дође до изливања, поплаве се домаћинства у насељу Бујановачка Бања, али оно што је још опасније, то је да плављењем може да се угрози пословање две фабрике минералне воде а то су „Бивода“ и „Хеба“, и комплекс Бујановачке бање, где укупно имамо упослено негде око 350 радника, а да локална самоуправа Бујановац не предузима ништа из своје надлежности. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Драган Вељковић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Извињавам се колеги Вељковићу.

Нисам вас видео.

ДРАГАН ВЕЉКОВИЋ: Хвала, председавајући.

Уважена министарко са сарадницом, даме и господо народни посланици, поплаве на великим рекама и бујичне поплаве су најчешће елементарне непогоде у Србији, што је условљено положајем и рељефом Србије.

Србија има око 12.000 бујичних водотокова који различитим степеном интензитета угрожавају подручја на којима се налазе. Бујичне поплаве настају као последице ерозије земљишта, што се јавља под утицајем природних и антропогених фактора. Ове поплаве настају нагло после интензивних падавина, транспортују велике количине наноса и трају неколико сати.

За разлику од поплавних таласа великих река, чија најавна траје неколико дана, а некада и неколико недеља, успешна одбрана од бујичних поплава могућа је једино предузимањем превентивних мера. Примењују се две основне групе радова, биолошки и биотехнички радови у сливу за спречавање ерозије земљишта и технички радови у кориту водотока за спречавање изливања великих вода и задржавања вучног наноса. Мере које се примењују су административне и обухватају, између осталог, израду плана проглашења ерозивног подручја и плана одбране од бујичних поплава.

Бујичне поплаве које су се десиле маја 2014. године у Србији последица су климатско-метеоролошког феномена мале вероватноће. Овај климатско-метеоролошки феномен не би могао бити спречен, али би његово деструктивно дејство било знатно мање да је бивша власт предузела превентивне мере.

За разлику од такве неодговорне власти према свом народу и држави, актуелна власт је само у последње четири године уложила пола милијарди евра и завршила 410 градилишта у 101 општини изградњом нових система одбрана, редовним одржавањем постојећих планских

докумената, као и променом законске регулативе, што је случај и са предложеним законом.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 4. амандман је поднела народни посланик Станија Компировић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите.

СТАНИЈА КОМПИРОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважена министарко са сарадницима, даме и господа народни посланици, подносим амандман у члану 4. Предлога закона и додаје се став 3, који гласи – применом овог закона подстиче се свеукупни развој Републике Србије с посебним освртом на смањење ризика од последица катастрофа.

Смањење ризика од катастрофа и управљање ванредном ситуацијом представља национални и локални приоритет. Свако има право на заштиту од последица катастрофе без икакве дискриминације и заштита и спасавање људских живота имају приоритет у односу на све друге заштите и спасилачке активности. Законом о смањењу ризика од катастрофе и управљању ванредним ситуацијама створиће се неопходни услови за ефикасније спровођење заштите од елементарних и других непогода, што ће допринети повећању степена безбедности грађана.

Не можемо да зауставимо глобалне промене, природа се не може победити, али грађани могу променити своје понашање и свест и учинити много за бољитак друштва. Зато предлажем да подржимо законе који су испред нас, јер ће сви они допринети да се живи боље у нашој земљи и донеће бољитак нашим грађанима. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик прим. др Милован Кривокапић.

Изволите, докторе Кривокапићу.

МИЛОВАН КРИВОКАПИЋ: Хвала, председавајући.

Уважена министарко са сарадницима, колегинице и колеге, добро нам је познато да у историји човечанства постоји довољно доказа и података да су људи и материјална добра и животна средина непрестано били изложени опасностима и ванредним догађајима који су мењали свет и људско друштво, стварали историју и мењали животну средину, али су људи изналазили начине како да се боре са тим недаћама и како да реагују на њих.

Савремено доба учинило је да су узроци за проглашење ванредних ситуација све сложенији, последице разорније и, захваљујући информационо-комуникационим технологијама, све присутнији у јавности, па тако и у свакодневном животу.

У научним и стручним телима и институцијама које се баве ванредним ситуацијама дефинисани су или су створени многи механизми којима се могу предвидети, спречити, супротставити и умањити последице ванредних догађаја.

Многе анализе указују на то да је област превенције у систему управљања ванредним ситуацијама у претходним годинама била најслабија карика у систему. Такође, посебан проблем представљало је и непостојање једног интегрисаног система управљања ванредним ситуацијама и у оквиру тога стварање ефикасних механизма превенције, који би били саставни део тог система.

Управо због тога предлогом овог закона стављају се у први план принципи, плански документи и мере и активности које треба да допринесу што успешнијој превенцији од катастрофа, јачању отпорности појединаца и заједнице на последице елементарних и других непогода и подизању нивоа спремности за реаговање у случају наступања елементарне и друге непогоде.

Знамо да последице катастрофа дуго трају. Угрожена подручја имају велике потребе за финансијском и материјалном помоћи месецима након тога, а то подразумева надзор и праћење над заразним болестима, обезбеђивање медицинског материјала, успостављање нормалне службе примарне здравствене заштите, водоснабдевања, становања и запослености и помоћ заједници за ментални и социјални опоравак након јењавања кризе.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Живан Ђуришић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има Живан Ђуришић.

Изволите.

ЖИВАН ЂУРИШИЋ: Поштовани председавајући, поштована министре са сарадницима, поштовани народни посланици, поднео сам амандман на члан 4. Предлога закона о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама.

Иначе, члан 4. Предлога закона о смањењу ризика од катастрофа и управљању ванредним ситуацијама носи наслов – Начело интегрисаног деловања и међусекторске сарадње, што је једно од начела деловања у систему смањења ризика од катастрофа и управљања ванредним ситуацијама које овај закон прописује, одређујући њихову садржину.

Овом приликом осврнуо бих се на јединице локалне самоуправе с обзиром на то да елементарна непогода прво наступа на територији јединице локалне самоуправе и да се правовременим реаговањем могу спречити или ублажити последице исте. Из тих разлога овим законом, као

и досада важећим Законом о ванредним ситуацијама, локалне самоуправе стављају се у први план.

У Поглављу 3 овог закона, које носи наслов – Права и дужности субјеката система смањења ризика од катастрофа и управљања ванредним ситуацијама, одређене су обавезе јединица локалне самоуправе и њихове надлежности у области смањења ризика од катастрофа и управљања ванредним ситуацијама.

Како су и у досада важећем Закону о ванредним ситуацијама јединице локалне самоуправе стављене у први план, овим новим законом добиле су још веће обавезе, чијом успешном применом ће доћи до смањења штете које јединице локалне самоуправе трпе од ванредних ситуација.

У дану за гласање позивам народне посланике да гласамо за овај закон. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Ђуришићу.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Владимир Орлић. Изволите, докторе Орлићу.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Хвала.

Ја сам у потпуности разумео став који смо добили у одговору на предложени амандман и желим да захвалим присутној министарки на учешћу у овој расправи. Била је свакако садржајна, била је свакако интересантна, а онима који су је пратили, порука – знамо да је била и веома добро праћена.

У том смислу, захваљујем на пажњи свима онима који су испратили наша излагања и који су пренели наша негодовања због тога што су медијску подршку добили Зеленовић, Ђилас, Душан Петровић и сви они људи који су се прихватили нечасног посла да блате пред Саветом Европе сопствену државу и сопствени народ.

Желим да захвалим на пажњи и оним великим политичарима који само на Твитеру постоје, тим разноразним твитерашима који су и на овој седници сасули салву увреда на рачун народних посланика и Српске напредне странке. Хвала им на томе. Хвала на пажњи и „данасоиду“ који је, како видим, успео и да наше народне посланике стави у неки свој пропагандни филм који сада емитује преко ових твитера, мрежа, како се то већ зове и тражи неку подршку за себе.

У том смислу да поручим – имају апсолутно сву подршку да слободно наставе са својим послом, да што више и што чешће објављују ове скарадне карикатуре на којима представљају као псе и народне посланике и министре у Влади и градске функционере, али и друге новинаре који им нису по вољи, да што више и што чешће објављују ове садржаје у којима рекламирају Зеленовића, Ђиласа и њима сличне, са

најгорим могућим оптужбама, а све самим лажима и измишљотинама на рачун Републике Србије.

Нека поруче и осталима, попут ових из НИН-а, да наставе што више и што чешће да се обрачунавају са нама на својим насловним странама, јер док они то раде, заправо, својим делима доказују да су њихове жалопојке о томе да је нешто у Србији забрањено и да је некоме нешто онемогућено апсолутно празне.

Дакле, у овој земљи то ови садржаји доказују, може когод хоће, шта год хоће да каже, напише, нацрта о било коме од нас. У овој земљи то је апсолутно могуће. Не поставља се уопште питање слобода. Поставља се, на основу овога, само једно питање, а то је питање професионализма и на њега се природно надовезује и оно – да ли их којекакви Лекићи и НУНС-ови подржавају зато што су тако велики професионалци или је чисто случајност чињеница да су ти и такви, сви до једног, подржани од стране Драгана Ђиласа финансијским средствима, конкретно, овај НУНС, у износу од скромних шест милиона? Да ли је то случајност или није, нека суди свако по својој памети, а грађани то јако добро виде. Као што ми то разумемо, разумеју и они, ма још боље од нас. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Орлићу.

Време предвиђено чланом 158. став 4. је истекло.

На члан 4. амандман је...

(Вјерица Радета: Повреда Пословника.)

Изволите, по Пословнику.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Не знам шта вам је, господине Маринковићу, данас? Баш имате проблем у вођењу седнице.

Много сте нешто брљали. Изrekli сте опомену посланику представнику националне мањине, посланику из Штрпца, Србину из српске енклаве нисте хтели да дате реч, па смо ми одавде интервенисали. Прескочили сте га само. Посвађали сте два посланика исте посланичке групе зато што сте самовољно правили редослед, односно померали редослед. Просто, не знамо шта се с вама данас дешавало.

Сада интервенишем по члану 158. став 3. Ми смо мало пре у е-парламенту, заправо пре неких четрдесетак минута, видели да ја као овлашћени представник имам један минут и 27 секунди, које сам намерно оставила да вам на крају поставим још једанпут исто питање. Међутим, ви рекосте – завршено. И погледамо, заиста, нула минута. Па зар је дотле дошло да нам не дозвољавате ни ових 1.27 минута да говоримо, колико је било уписано у е-парламенту? Дакле, ништа није измишљено.

Да ли је могуће да се толико плашите тог нашег питања, данас више пута поновљеног? И, ево и сада, пошто ћете ви сада остати да читате још много амандмана, надам се да ће вам донети довољно воде, требаће вам.

Има ту да се чита и чита, али то је ваш избор. Ви сте ти који сте уредили Парламент тако да се пише огроман број, на стотине амандмана, али ево, пре него што се данас разиђемо, а виђаћемо се и наредних дана са истим питањем, наше питање представницима власти – да ли ће Расим Љајић остати потпредседник Владе и члан Владе, односно министар, уколико уђе у коалицију са Сулејманом Угљанином у Националном савету? Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Сматрам да нисам прекршио Пословник. Знате да ми није проблем да ово читам, да сам вредан, да нема проблема.

(Вјерица Радета: Знам.)

Добро, знате. Хвала.

(Вјерица Радета: Не тражим да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање о повреди Пословника.)

Добро, зато нисам ни образлагао. Разумели смо се.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Милимир Вујадиновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик др Александар Мартиновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик др Десанка Репач.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Радован Јанчић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик прим. др Владо Бабић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Љибушка Лакатош.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Миодраг Линта.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Александра Мајкић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Драгана Костић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Ана Караџић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Далибор Радичевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Звонимир Ђокић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик др Љубица Мрдаковић Тодоровић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Станислава Јаношевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Александра Јевтић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Славиша Булатовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Зоран Бојанић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Вера Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Александра Томић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Душко Тарбук.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Верољуб Арсић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик мр Игор Бечић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Блажа Кнежевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 7. амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На назив члана 9. и на члан 9. амандман су заједно поднели народни посланици Горан Ћирић, Балша Божовић, Гордана Чомић, др Александра Јерков, Дејан Николић, Весна Марјановић, Горан Јешић, Наташа Вучковић, Радослав Милојичић, Маја Виденовић, Верољуб Стевановић, Томислав Жигманов и Душан Петровић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 12. амандман са исправком поднела је народни посланик Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 13. амандман су заједно поднели народни посланици Горан Ћирић, Балша Божовић, Гордана Чомић, др Александра Јерков, Дејан Николић, Весна Марјановић, Горан Јешић, Наташа Вучковић, Радослав Милојичић, Маја Виденовић, Верољуб Стевановић, Томислав Жигманов и Душан Петровић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 14. амандман су заједно поднели народни посланици Марија Јевђић, Војислав Вујић, Ђорђе Косанић и Јелена Вујић Обрадовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 21. амандман је поднела народни посланик Наташа Спасоје Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Народни посланик Милисав Петронијевић писаним путем повукао је амандман којим је предложио да се после члана 23. дода нови члан 23а.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 24. амандман су заједно поднели народни посланици Ненад Чанак, Олена Папуга и Нада Лазић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 24. амандман је поднела народни посланик Стефана Миладиновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На назив изнад члана 25. и на члан 25. амандман су заједно поднели народни посланици Ненад Чанак, Олена Папуга и Нада Лазић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 25. амандман су заједно поднели народни посланици Снежана Пауновић и др Данијела Стојадиновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Народни посланици Ненад Чанак, Олена Папуга и Нада Лазић поднели су заједно амандман којим предлажу да се после члана 25. додаје назив изнад члана и члан 25а.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 27. амандман су заједно поднели народни посланици Демократске странке.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 30. амандман су заједно поднели народни посланици Демократске странке.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На назив изнад члана 33. и члан 33. амандман су заједно поднели народни посланици Демократске странке.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 33. амандман је поднела народни посланик Наташа Спасоје Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 35. амандман су заједно поднели народни посланици Демократске странке.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 36. амандман је поднео народни посланик Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 36. амандман су заједно поднели народни посланици Демократске странке.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 41. амандман су заједно поднели народни посланици Демократске странке.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 43. амандман су заједно поднели народни посланици Демократске странке.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 44. амандман су заједно поднели народни посланици Демократске странке.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 46. амандман су заједно поднели народни посланици Демократске странке.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 47. амандман су заједно поднели народни посланици Демократске странке.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 47. амандман је поднео народни посланик Срето Перић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 54. амандман су заједно поднели народни посланици Демократске странке.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 55. амандман су заједно поднели народни посланици Демократске странке.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 55. амандман је поднела народни посланик Наташа Спасоје Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На назив изнад члана 56. и члан 56. амандман су заједно поднели народни посланици Демократске странке.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 59. амандман су заједно поднели народни посланици Демократске странке.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 60. амандман је поднела народни посланик Ружица Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 74. амандман са исправком поднео је народни посланик Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 78. амандман је поднела народни посланик Наташа Сп. Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 83. амандман су заједно поднели народни посланици Демократске странке.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 96. амандман су заједно поднели народни посланици Демократске странке.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 99. амандман су заједно поднели народни посланици Демократске странке.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 101. амандман су заједно поднели народни посланици Социјалдемократске партије Србије.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 102. амандман са исправком поднео је народни посланик Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 103. амандман са исправком заједно су поднели народни посланици Демократске странке.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 115. амандман су заједно поднели народни посланици Социјалдемократске партије Србије.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На назив изнад члана 116. и члан 116. амандман су заједно поднели народни посланици Демократске странке.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 116. амандман су заједно поднели народни посланици Социјалдемократске партије Србије.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 118. амандман је поднео народни посланик Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 119. амандман са исправком поднела је народни посланик Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Пошто смо завршили претрес о свим амандманима, закључујем претрес Предлога закона у појединостима.

Пошто смо обавили претрес Предлога закона у начелу и у појединостима, Народна скупштина ће у дану за гласање одлучивати о Предлогу закона у начелу, појединостима и у целини.

Прелазимо на 2. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О СПРЕЧАВАЊУ НАСИЉА И НЕДОЛИЧНОГ ПОНАШАЊА НА СПОРТСКИМ ПРИРЕДБАМА (претрес у појединостима).

Пошто је Народна скупштина обавила начелни претрес, сагласно члану 157. став 3. Пословника Народне скупштине, отварам претрес Предлога закона у појединостима.

На наслов Предлога закона амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднела народни посланик Наташа Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Немања Шаровић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Александар Шешељ.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Миљан Дамјановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Дубравко Бојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднела народни посланик Ружица Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Срето Перић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Томислав Љубеновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднела народни посланик Весна Николић Вукајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Зоран Деспотовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднела народни посланик Марина Ристић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Момчило Мандић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднела народни посланик Александра Белачић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Божидар Делић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднела народни посланик Љиљана Михајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Филип Стојановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео народни посланик Петар Јојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Ружица Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Филип Стојановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Срето Перић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Томислав Љубеновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Весна Николић Вукајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Петар Јојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Љиљана Михајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Божидар Делић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Наташа Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Александар Шешељ.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Немања Шаровић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Миљан Дамјановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Дубравко Бојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Зоран Деспотовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Марина Ристић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Александра Белачић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Момчило Мандић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Наташа Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Немања Шаровић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Александар Шешељ.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Миљан Дамјановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Дубравко Бојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Ружица Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Срето Перић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Томислав Љубеновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Весна Николић Вукајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Зоран Деспотовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Момчило Мандић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Филип Стојановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Александра Белачић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Марина Ристић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Петар Јојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Божидар Делић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Љиљана
Михајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Ђорђе
Вукадиновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман су заједно поднели народни посланици др
Санда Рашковић Ивић и др Дијана Вукомановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Наташа
Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Филип
Стојановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Петар Јојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Немања Шаровић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Александар
Шешељ.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Миљан
Дамјановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Весна Николић
Вукајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Дубравко Бојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Александра
Белачић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Зоран Деспотовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Ружица Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Срето Перић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Момчило Мандић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Марина Ристић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Томислав Љубеновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Божидар Делић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Љиљана Михајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Дубравко Бојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Немања Шаровић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Миљан Дамјановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Александар Шешељ.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Александра Белачић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Срето Перић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Томислав Љубеновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Наташа Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 7. амандман су заједно поднели народни посланици др Санда Рашковић Ивић, др Дијана Вукомановић и Ђорђе Вукадиновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 11. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Влада и Одбор за одбрану и унутрашње послове прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

На члан 12. амандман су заједно поднели народни посланици Ненад Чанак, Олена Папуга и Нада Лазић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Пошто смо завршили претрес о свим амандманима, закључујем претрес Предлога закона у појединостима.

Народна скупштина ће у дану за гласање одлучивати о Предлогу закона у начелу, појединостима и целини.

Прелазимо на 3. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПОЛИЦИЈИ (претрес у појединостима).

Примили сте амандмане које су на Предлог закона поднели Вјерица Радета, Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић, Здравко Станковић, Наташа Јовановић, Ружица Николић, Срето Перић, Александар Шешељ, Никола Савић, Александра Белачић, Дубравко Бојић, Момчило Мандић, Петар Јојић и Зоран Деспотовић.

Примили сте извештаје Одбора за уставна питања и законодавство и Одбора за одбрану и унутрашње послове, као и мишљење Владе о поднетим амандманима.

Пошто је Народна скупштина обавила начелни претрес, сагласно члану 157. став 3. Пословника Народне скупштине, отварам претрес Предлога закона у појединостима.

На члан 1. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Вјерица Радета и заједно посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Наташа Сп. Јовановић и заједно народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Ружица Николић и заједно посланици Социјалдемократске странке.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Срето Перић и заједно посланици Социјалдемократске странке.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Александар Шешел и заједно посланици Социјалдемократске странке.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 6. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Никола Савић и заједно посланици Социјалдемократске странке.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 7. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Александра Белачић и заједно посланици Социјалдемократске странке.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 8. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Дубравко Бојић и заједно посланици Социјалдемократске странке.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 9. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Момчило Мандић и заједно посланици Социјалдемократске странке.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 10. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Петар Јојић и заједно посланици Социјалдемократске странке.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 11. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Зоран Деспотовић и заједно посланици Социјалдемократске странке.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 12. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Вјерица Радета и заједно посланици Социјалдемократске странке.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Пошто смо завршили претрес о амандманима, закључујем претрес Предлога закона у појединостима.

Пошто смо обавили претрес Предлога закона у начелу и појединостима, Народна скупштина ће у дану за гласање одлучивати о Предлогу закона у начелу, појединостима и целини.

Прелазимо на 4. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О БЕЗБЕДНОСТИ САОБРАЋАЈА НА ПУТЕВИМА (претрес у појединостима).

Примили сте амандмане које су на Предлог закона поднели народни посланици.

Примили сте извештаје Одбора за уставна питања и законодавство и Одбора за одбрану и унутрашње послове, као и мишљење Владе о поднетим амандманима.

Пошто је Народна скупштина обавила начелни претрес, сагласно члану 157. став 3. Пословника Народне скупштине, отварам претрес Предлога закона у појединостима.

На члан 1. амандман са исправком су заједно поднели народни посланици Стефана Миладиновић и мр Дејан Раденковић.

Влада и Одбор за одбрану и унутрашње послове прихватили су амандман са исправком. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман са исправком у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

На члан 1. амандман са исправком је поднела народни посланик Ружица Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Наташа Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман са исправком је поднела народни посланик Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднео народни посланик Зоран Деспотовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 8. амандман је поднео народни посланик Томислав Љубеновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 9. амандман је поднео народни посланик Срето Перић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 10. амандман је поднео народни посланик Дубравко Бојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 11. амандман је поднео народни посланик Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 12. амандман је поднео народни посланик Филип Стојановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Пошто смо завршили претрес о свим амандманима, закључујем претрес Предлога закона у појединостима.

Пошто смо обавили претрес Предлога закона у начелу и у појединостима, Народна скупштина ће у дану за гласање одлучивати о Предлогу закона у начелу, појединостима и у целини.

Прелазимо на 5. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ДЕТЕКТИВСКОЈ ДЕЛАТНОСТИ (претрес у појединостима).

Примили сте амандмане које су на Предлог закона поднели народни посланици.

Примили сте извештаје Одбора за уставна питања и законодавство и Одбора за одбрану и унутрашње послове, као и мишљење Владе о поднетим амандманима.

Пошто је Народна скупштина обавила начелни претрес, сагласно члану 157. став 3. Пословника Народне скупштине, отварам претрес Предлога закона у појединостима.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Наташа Сп. Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Ружица Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Срето Перић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднео народни посланик Александар Шешељ.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 7. амандман је поднео народни посланик Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 8. амандман је поднео народни посланик Александра Белачић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 9. амандман је поднео народни посланик Дубравко Бојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 11. амандман су заједно поднели народни посланици Ненад Чанак, Олена Папуга и Нада Лазић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 16. амандман је поднео народни посланик Момчило Мандић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 17. амандман је поднео народни посланик Петар Јојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 18. амандман је поднео народни посланик Зоран Деспотовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 20. амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Пошто смо завршили претрес о свим амандманима, закључујем претрес Предлога закона у појединостима.

Пошто смо обавили претрес Предлога закона у начелу и у појединостима, Народна скупштина ће у дану за гласање одлучивати о Предлогу закона у начелу, појединостима и у целини.

Прелазимо на 6. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПРИВАТНОМ ОБЕЗБЕЂЕЊУ (претрес у појединостима).

Примили сте амандмане које су на Предлог закона поднели народни посланици.

Примили сте извештаје Одбора за уставна питања и законодавство и Одбора за одбрану и унутрашње послове, као и мишљење Владе о поднетим амандманима.

Пошто је Народна скупштина обавила начелни претрес, сагласно члану 157. став 3. Пословника Народне скупштине, отварам претрес Предлога закона у појединостима.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман су заједно поднели народни посланици Ненад Чанак, Олена Папуга и Нада Лазић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Наташа Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Ружица Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Срето Перић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднео народни посланик Александар Шешељ.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 7. амандман је поднео народни посланик Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 7. амандман су заједно поднели народни посланици Ненад Чанак, Олена Папуга и Нада Лазић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 8. амандман је поднела народни посланик Александра Белачић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 10. амандман је поднео народни посланик Дубравко Бојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 12. амандман су заједно поднели Ненад Чанак, Олена Папуга и Нада Лазић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 18. амандман су заједно поднели Ненад Чанак, Олена Папуга и Нада Лазић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 39. амандман је поднео Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 40. амандман је поднео Петар Јојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 43. амандман је поднео Зоран Деспотовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 48. амандман је поднела Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Пошто смо завршили претрес о свим амандманима, закључујем претрес Предлога закона у појединостима.

Пошто смо обавили претрес Предлога закона у начелу и у појединостима, Народна скупштина ће у дану за гласање одлучивати о Предлогу закона у начелу, појединостима и целини.

Прелазимо на 7. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ДОПУНИ ЗАКОНА О ЗАШТИТИ ОД ПОЖАРА (претрес у појединостима).

Примили сте амандмане који су на Предлог закона поднели народни посланици.

Примили сте извештај Одбора за уставна питања и законодавство и Одбора за одбрану и унутрашње послове, као и мишљење Владе о поднетим амандманима.

Пошто је Народна скупштина обавила начелни претрес, сагласно члану 157. став 3. Пословника Народне скупштине отварам претрес Предлога закона у појединостима.

На наслов Предлога закона амандман је поднео Срето Перић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднела Марина Ристић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео Филип Стојановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео Немања Шаровић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео Александар Шешељ.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднела Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднела Наташа Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео Зоран Деспотовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео Дубравко Бојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднела Александра Белачић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео Миљан Дамјановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандмане у истоветном тексту поднели су Божидар Делић и Момчило Мандић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео Петар Јојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео Томислав Љубеновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднела Ружица Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднела Весна Николић Вукајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднела Љиљана Михајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела Наташа Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео Зоран Деспотовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео Дубравко Бојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела Александра Белачић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео Миљан Дамјановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео Божидар Делић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео Петар Јојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео Томислав Љубеновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео Момчило Мандић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела Љиљана Михајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела Ружица Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела Весна Николић Вукајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео Срето Перић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела Марина Ристић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео Филип Стојановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео Немања Шаровић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео Александар Шешељ.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Пошто смо завршили претрес о амандманима, закључујем претрес Предлога закона у појединостима.

Пошто смо обавили претрес Предлога закона у начелу и у појединостима, Народна скупштина ће у дану за гласање одлучивати о Предлогу закона у начелу, појединостима и целини.

Прелазимо на 8. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О КРИТИЧНОЈ ИНФРАСТРУКТУРИ (претрес у појединостима).

Примили сте амандмане које су на Предлог закона поднели народни посланици.

Примили сте извештај Одбора за уставна питања и законодавство и Одбора за одбрану и унутрашње послове, као и мишљење Владе о поднетим амандманима.

Пошто је Народна скупштина обавила начелни претрес, сагласно члану 157. став 3. Пословника Народне скупштине, отварам претрес Предлога закона у појединостима.

На члан 1. амандман је поднела Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман са исправком је поднела Наташа Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 7. амандман је поднела Ружица Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 8. амандман је поднео Зоран Деспотовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 12. амандман је поднео Томислав Љубеновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 13. амандман је поднео Срето Перић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 14. амандман је поднео Дубравко Бојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 15. амандман је поднео Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 16. амандман је поднео Филип Стојановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Пошто смо завршили претрес о свим амандманима, закључујем претрес Предлога закона у појединостима.

Пошто смо обавили претрес Предлога закона у начелу и у појединостима, Народна скупштина ће у дану за гласање одлучивати о Предлогу закона у начелу, појединостима и целини.

Прелазимо на 9. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИСПИТИВАЊУ, ЖИГОСАЊУ И ОБЕЛЕЖАВАЊУ ОРУЖЈА, НАПРАВА И МУНИЦИЈЕ (претрес у појединостима).

Примили сте амандмане које су на Предлог закона поднели народни посланици.

Примили сте извештај Одбора за уставна питања и законодавство и Одбора за одбрану и унутрашње послове, као и мишљење Владе о поднетим амандманима.

Пошто је Народна скупштина обавила начелни претрес, сагласно члану 157. став 3. Пословника Народне скупштине, отварам претрес Предлога закона у појединостима.

На члан 1. амандман је поднела Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 7. амандман је поднела Наташа Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 14. амандман је поднео Зоран Деспотовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Пошто смо завршили претрес о свим амандманима, закључујем претрес Предлога закона у појединостима.

Пошто смо обавили претрес Предлога закона у начелу и у појединостима, Народна скупштина ће у дану за гласање одлучивати о Предлогу закона у начелу, појединостима и целини.

Прелазимо на 10. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ДОБРОВОЉНОМ ВАТРОГАСТВУ (претрес у појединостима).

Примили сте амандмане које су на Предлог закона поднели народни посланици.

Примили сте извештај Одбора за уставна питања и законодавство и Одбора за одбрану и унутрашње послове, као и мишљење Владе о поднетим амандманима.

Пошто је Народна скупштина обавила начелни претрес, сагласно члану 157. став 3. Пословника Народне скупштине, отварам претрес Предлога закона у појединостима.

На члан 13. амандман је поднео Срето Перић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 26. амандман је поднела Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 26. амандман је поднела Наташа Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 27. амандман је поднео Александар Шешелј.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 28. амандман је поднео Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 29. амандман је поднела Ружица Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 29. амандман је поднео Дубравко Бојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 30. амандман је поднела Александра Белачић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На назив изнад члана 31. амандман је поднео Одбор за одбрану и унутрашње послове.

Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије.

Молим представника предлагача, овога пута министарку Нелу Кубуровић, да се изјасни о овом амандману.

НЕЛА КУБУРОВИЋ: Захваљујем.

Прихвата се амандман.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министарко Кубуровић.

Пошто смо завршили претрес о свим амандманима, закључујем претрес Предлога закона у појединостима.

Пошто смо обавили претрес Предлога закона у начелу и у појединостима, Народна скупштина ће у дану за гласање одлучивати о Предлогу закона у начелу, појединостима и целини.

Прелазимо на 11. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНИ ЗАКОНА О УРЕЂЕЊУ СУДОВА (претрес у појединостима).

Примили сте амандмане које су на Предлог закона поднели народни посланици.

Примили сте извештај Одбора за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу и Одбора за уставна питања и законодавство, као и мишљење Владе о поднетим амандманима.

Пошто је Народна скупштина обавила начелни претрес, сагласно члану 157. став 3. Пословника Народне скупштине, отварам претрес Предлога закона у појединостима.

Отварам претрес Предлога закона у појединостима.

На члан 1. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланик Вјерица Радета и заједно Санда Рашковић Ивић, др Дијана Вукомановић и Ђорђе Вукадиновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланик Срето Перић, Санда Рашковић Ивић, др Дијана Вукомановић и Ђорђе Вукадиновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Пошто смо завршили претрес о свим амандманима, закључујем претрес Предлога закона у појединостима.

Пошто смо обавили претрес Предлога закона у начелу и у појединостима, Народна скупштина ће у дану за гласање одлучивати о Предлогу закона у начелу, појединостима и целини.

Прелазимо на 12. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА ЗАКОНА О ПАРНИЧНОМ ПОСТУПКУ (претрес у појединостима).

Примили сте амандмане које су на Предлог закона поднели народни посланици.

Примили сте извештај Одбора за уставна питања и законодавство и Одбора за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу, као и мишљење Владе о поднетим амандманима.

Пошто је Народна скупштина обавила начелни претрес, сагласно члану 157. став 3. Пословника Народне скупштине, отварам претрес Предлога закона у појединостима.

На члан 1. амандман су заједно поднели Санда Рашковић Ивић, Дијана Вукомановић и Ђорђе Вукадиновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео Петар Јојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман су заједно поднели Санда Рашковић Ивић, Дијана Вукомановић и Ђорђе Вукадиновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Пошто смо завршили претрес о свим амандманима, закључујем претрес Предлога закона у појединостима.

Пошто смо обавили претрес Предлога закона у начелу и у појединостима, Народна скупштина ће у дану за гласање одлучивати о Предлогу закона у начелу, појединостима и целини.

Прелазимо на 13. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ЗАШТИТИ ПОДАТАКА О ЛИЧНОСТИ (претрес у појединостима).

Примили сте амандмане које су на Предлог закона поднели народни посланици.

Примили сте извештаје Одбора за уставна питања и законодавство и Одбора за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу, као и мишљење Владе о поднетим амандманима.

Пошто је Народна скупштина обавила начелни претрес, сагласно члану 157. став 3. Пословника Народне скупштине, отварам претрес Предлога закона у појединостима.

На Главу I, назив главе, наслов изнад члана и члан 1. амандман су заједно поднели народни посланици Соња Павловић, Мариника Тепић, Александра Чабраја, Јован Јовановић и Зоран Живковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов изнад члана и члан 2. амандман су заједно поднели народни посланици Клуба самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Наташа Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов изнад члана и члан 3. амандман су заједно поднели народни посланици Клуба самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Ружица Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Немања Шаровић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман су заједно поднели народни посланици Посланичке групе Двери.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов изнад члана и члан 4. амандман су заједно поднели народни посланици Клуба самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Срето Перић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Александар Шешељ.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На главу II, назив главе, наслов изнад члана и члана 5. амандман су заједно поднели народни посланици Клуба самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов изнад члана и члан 18. амандман су заједно поднели народни посланици Клуба самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Да ли неко жели реч? (Не.)

Да ли неко жели реч? (Не.)

Да ли неко жели реч? (Не.)

Да ли неко жели реч? (Не.)

Да ли неко жели реч? (Не.)

Да ли неко жели реч? (Не.)

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 26. амандман је поднео народни посланик Дубравко Бојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Да ли неко жели реч? (Не.)

Да ли неко жели реч? (Не.)

Да ли неко жели реч? (Не.)

Да ли неко жели реч? (Не.)

Да ли неко жели реч? (Не.)

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов изнад члана и члан 33. амандман су заједно поднели народни посланици Клуба самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов изнад члана и члан 34. амандман су заједно поднели народни посланици Клуба самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов изнад члана и члан 35. амандман су заједно поднели народни посланици Клуба самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов изнад члана и члан 36. амандман су заједно поднели народни посланици Клуба самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На одељак 4, назив одељка, наслов изнад члана и члан 37. амандман су заједно поднели народни посланици Клуба самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов изнад члана и члан 38. амандман су заједно поднели народни посланици Клуба самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов изнад члана и члан 39. амандман су заједно поднели народни посланици Клуба самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На одељак 5, назив одељка и члан 40. амандман су заједно поднели народни посланици Клуба самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 40. амандман су заједно поднели народни посланици Социјалдемократске странке.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 40. амандман су заједно поднели народни посланици Татјана Мацура, Владимир Ђурић, Александар Стевановић, Ненад Божић и Љупка Михајловска.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов члан 40. амандман су заједно поднели народни посланици Демократске странке.

Да ли неко жели реч? (Да.)

За реч се јавила Маја Виденовић.

Изволите.

МАЈА ВИДЕНОВИЋ: Поштовани потпредседниче, колегинице и колеге, госпођо министарко, покушали смо пре неколико дана, када смо у начелу говорили о овом закону, колико нам је време дозвољавало, да се осврнемо управо на овај члан.

Време које нам је преостало ћу искористити да на озбиљан начин покушам да установимо, не због нас, не због Демократске странке, опозиције, не ни због вас, министарко, него због грађана Србије, због једног озбиљног узнемирења и због чињенице да смо ми, подневши амандман на члан 40. Закона, а читав Закон о заштити података о личности је непрецизан, неразумљив, неприменљив и контрадикторан, ми смо поднели овај амандман због потребе да, ако нека област не сме у себи да

садржи простор за различита тумачења, простор за дискреционе оцене, простор за злоупотребе, то не сме да постоји, не сме да буде садржано у Закону о заштити података о личности.

Право на приватност и право на заштиту података о личности нису апсолутна људска права. Наравно да у свакој демократској земљи она могу бити ограничена и она могу бити суспендована у врло јасним и таксативно наведеним условима и управо се о томе овде ради. То су услови националне безбедности, то су услови који су у свим земљама, који су и, ако хоћете, у Европској повељи о заштити људских права наведени, да они морају искључиво бити прецизирани законом.

Оно што је чињеница и због чега је наша интервенција која је послужила вама, односно представницима, колегама из СНС, за обрачун са Повереником, то није обрачун са Повереником, то је обрачун, ако хоћете, са представницима грађана, са представницима опозиције и са преко 40 невладиних организација које су заједно упутиле свим народним посланицима апел да се амандманом на члан 40. спречи невероватан простор за злоупотребе. Нико овде неће никога да оптужује да је ово намера да се тако нешто чини, али ако у неком закону, а посебно у Закону о заштити података о личности, не постоји потпуно таксативно спречавање сваког простора за злоупотребе, то је овај закон.

Дакле, Устав каже да само законом може да се уређује област заштите људских права, односно података о личности, то значи обрада, прикупљање, достављање, ограничење, само и искључиво законом. Влада Републике Србије је рекавши да овај закон доноси у интересу грађана одлучила да у Предлогу закона о заштити података о личности избаци реч: „закон“, што оставља, под један, невероватан простор за злоупотребе, невероватан простор за дискреционо овлашћење.

Знате, нису само државни органи ти који долазе у сусрет са подацима о личности, то су и безбедносне структуре, то је преко 300.000 субјеката данас у Републици Србији који долазе у додир са подацима сваке грађанке и грађанина. Грађани су данас сведоци да су посебно осетљиви подаци о личности, као што су медицински подаци. Завршавају на насловним странама појединих таблоида подаци, медицински подаци, наше суграђанке из Крагујевца, ако се не варам, која се усудила да се побуне против директора некаквог дома здравља. Њени подаци из здравственог картона су завршили на насловној страни таблоида.

Знате шта, када Влада каже да из овог закона реши да избаци реч „закон“, ја апсолутно одговорно са овог места тврдим да се овај закон не доноси у циљу заштите права грађана, него се доноси у циљу заштите интереса Безбедносно-информативне агенције и других.

Подсетићу нас све заједно, пре три недеље је господин Парезановић, званичник БИА, у својству институције и са ауторитетом институције коју представља, на некаквом скупу, у присуству премијерке Републике Србије оптужио представнике медија, представнике невладиних организација, представнике синдиката и представнике појединих опозиционих странака да они представљају најозбиљнију опасност по националну безбедност.

Када неко са ауторитетом институције тако нешто каже, то је аларм и показна вежба и то је порука за све оне да се свим тим људима, новинарима који данас храбро, упркос свим притисцима и свему ономе што доживљавају, нажалост, од посланика СНС у Скупштини, неко може ту да тумачи, ако је неко из БИА рекао да представници, да новинари, да представници невладиних организација, синдикати и опозициони политичари представљају опасност по националну безбедност, па можете да замислите шта ће се дешавати са њиховим подацима, шта ће се дешавати, колико они неће бити заштићени и, оно што је најважније и што се дешава већ седам година, колико ће такви подаци бити злоупотребљени унутар страначких, односно у политичким борбама против политичких противника.

То је нешто што није новост, то је нешто што се не дешава први пут. То је нешто што се дешава седам година, а сада Влада Републике Србије долази у Парламент и легализује злоупотребу личних података у политичке сврхе. Неко проглашава да су опасност по националну безбедност Србије новинари, невладине организације, представници синдиката и поједини опозициони политичари, а Влада у Предлогу закона долази пред Парламент и каже да се из Закона о заштити података о личности избацује реч „закон“, те смо и данас остали ускраћени за одговоре – чиме су прописана та ограничења, која су то тачно ограничења, у којим то тачно случајевима и, оно што је најважније, којим актом и ко може да пропише та ограничења.

Министарка је покушала, када смо разговарали у начелу, да каже да се оставља могућност да се доносе други закони којима ће бити ограничена права, а биће право ограничена само овим законом. Те ваше речи које су, ја верујем, и последица ваше добре намере не кореспондирају са оним што се налази у Предлогу овог закона.

Дакле, овај закон оставља огроман простор за злоупотребе, који није само простор за злоупотребе, већ и намера ове власти, јер смо сведоци већ седам година шта се дешава. Уколико се овако нешто не нађе у Предлогу закона, уколико ви не усвојите овај амандман, биће потпуно јасно да су сви посланици владајуће коалиције стали иза тога да се овај закон не доноси у интересу грађана, него у интересу БИА.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Виденовић.

Реч има министар у Влади Републике Србије Нела Кубуровић.

Изволите.

НЕЛА КУБУРОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени народни посланици, овде управо имамо један покушај замајавања јавности. Влада Републике Србије се ни на који начин не обрачунава са Повереником. Напротив, Повереник покушава преко невладиних организација да замајава јавност износећи нетачне податке.

Тачно је да управо Устав прописује да само уставно прописано право може бити ограничено законом. Када је реч о заштити података о личности, управо закон чији Предлог се налази данас пред вама прописује који су то изузеци где се то право може ограничити.

Сами сте рекли да се законом таксативно треба навести које су то ситуације када имамо могућност ограничавања закона и управо члан 40. то прописује. Закон о заштити података о личности је тај који ограничава право и управо је члан 40. који то прописује.

Такође, нетачно је да сам током ове скупштинске расправе рекла да ће постојати могућност да се доносе посебни закони којима ће се ограничавати право, чак, шта више, више пута сам истицала да само овај закон то право ограничава.

Овај члан 40. је у потпуности усклађен са Уредбом Европске уније која управо регулише заштиту података о личности на нивоу целе ЕУ, па се ја онда питам да ли то и ЕУ озакоњује на неки начин злоупотребу података о личности. Са друге стране, такође, овај нацрт закона био је послат Бриселу на мишљење где је управо за овај члан речено да је у потпуности усклађен са европским стандардима, са уредбом, са директивом. Оно што је најбитније, да ме врло чуди зашто Повереник, када је званично доставио Министарству правде мишљење на нацрт закона, апсолутно није скренуо пажњу на то да је можда овај члан неуставан, како то сада наводи, нити је иједном својом реченицом навео да је изостављена реч закон и да то доводи до могућих злоупотреба.

Подсетићу вас да је и Закон о слободном приступу информацијама од јавног значаја, који такође примењује Повереник, има апсолутно исту одредбу којом се ограничава приступ информацијама од јавног значаја, па вас питам – како Поверенику 14 година није сметала таква одредба да примењује закон? Да ли је то зато што је он можда лично учествовао у писању тог закона или не, а у овој ситуацији је одбио да буде члан Радне групе Министарства правде истичући како он као независно тело не може да учествује у Радној групи коју формира Министарство правде.

Још једном, зарад свих грађана, истичем да је ово закон, односно предлог закона који у потпуности усклађен са свим европским

стандардима, са уредбом и директивом ЕУ, за које је у потпуности у дато позитивно мишљење и Европске комисије што ће управо омогућити да будемо потписници споразума за размену података у кривичним стварима и, што је најбитније, да се грађанима даје коначно шира могућност заштите њихових права. Јер, до сада су имали могућност да пишу жалбу Поверенику; сада им се, поред приговора који ће да се пише Поверенику, оставља могућност вођења управног спора, оставља могућност да у сваком тренутку поднесу тужбу пред надлежним судом, уколико сматрају да је њихово право повређено.

Тако да још једном напомињем да апсолутно нема никаквих злоупотреба, већ да управо члан 40. Предлога закона о заштити података о личности таксативно наводи у којим ситуацијама Уставом прописана права могу да се ограниче. Што је и најважније, ово се управо односи на органе власти, а не на привредне субјекте, како је речено да овде може бити 30.000 које каквих организација које могу да злоупотребљавају податке. Оно што је такође посебно у односу на остале земље чланице ЕУ да се овај закон примењује и на БИА, за разлику од постојећег закона који БИА није обухватио, па се поставља питање зашто нисте водили рачуна о томе 2009. године када сте предлагали и доносили важећи закон.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, госпођо министре.

Реч има Маја Виденовић.

Изволите.

МАЈА ВИДЕНОВИЋ: Господине потпредседниче, као што сам рекла, уместо одговора на јасна питања која сам поставила а која дозвољавам да нисте успели да чујете, ви сте покушали не само да се обрачунавате са Повереником него на врло увредљив начин да се односите према 40 невладиних организација које се баве областима заштите људских права и да кажете, цитирам, да Повереник замајава јавност и невладине организације и да је њих злоупотребио и да су представници невладиних организација које се годинама и деценијама баве заштитом људских права и заштитом података о личности преварене од стране Повереника и да су оне тако преварене упутиле...

Ево, ви потврђујете тако нешто.

Ево, ја ћу сада у име невладиних организација, због грађана Србије, да је министарка у Влади Републике Србије оптужила Повереника да је он преварио 40 представника невладиних организација који су упутили амандман на члан 40, који оставља простор за невероватне злоупотребе. У времену које ми је преостало ја ћу да кажем шта сте ви заправо рекли. Ви сте оптужили Асоцијацију онлајн медија, Аутономни женски центар, Бечејско удружење младих, Београдски центар за безбедносну политику, Београдски центар за људска права, БИРН Србија, Биро за друштвена

истраживања, Грађанске иницијативе, Грађански савез града Краљева, Друштво судија Србије, Иницијатива младих за људска права, ИСАК фонд, Јужне вести, Комитет правника за људска права, Либек, Линк плус, Медија и реформ центар Ниш, Мрежа за истраживање криминала корупције – КРИК, Национална коалиција за децентрализацију, Независно удружење новинара Србије, Одбор за људска права Ваљево, Одбор за људска права Неготин, Партнери за демократске промене Србија, Правни скенер, Праксис, Регионална информативна агенција ЈУГпрес, Славко Ђурувија фондација, Шер фондација, Траг фондација, Транспарентно Србија, Фондација за отворено друштво Србија, Фондација центра за демократију, Центар за демократију развој југа Србије, Центар за истраживање транспарентности и одговорност ЦРТА, Центар за развој грађанског друштва.

Господине председавајући, ја претпостављам, за разлику од грађана, да ви чујете ове нападе и псовке које долазе на мој рачун због чињенице што не пристајем да у Народној скупштини као представница грађана од министарке у Влади Републике Србије која оптуживши Повереника оптужује 40 невладиних организација које су упутиле свима вама, свима нама заједно, предлог да се јако осетљива област, а то је област заштите податка о личности, нормира на начин који не омогућава никакве злоупотребе.

Уместо тога, уместо поновних напада од стране министарке и на Повереника и на све представнике невладиних организација, који су свима нама упутили, ми нисмо чули оно што је најважнија ствар – зашто је реч „закон“ избачена из члана 40? Зашто се ти сви изузеци, а поновила сам и рекла сам врло јасно да су подаци о личности људска права која нису неприкосновена, која се могу ограничити само и искључиво законом.

Ви се позивате на некакве уредбе Европске уније. Јаче од уредби Европске уније је Европска повеља о заштити људских права, јача од некаквих уредби на које се позивате је Устав Републике Србије, који каже да је у искључивој надлежности прикупљање и обрада људских права може да се уреди законом.

Ви бирате да се уместо речи „закон“, реч закон у овом предлогу закона брише и да то може да оставља на дискрециону процену без икаквих правила и ограничења чиме се дефинитивно свим грађанима пружа јасна порука да се овај закон не доноси у интересу заштите права грађана, него у интересу безбедносних и других структура које ће без икакве контроле, без закона, моћи да управљају, да контролишу, да злоупотребљавају, да преносе, ко зна шта све могу без обзира на закон.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Виденовић.

Настављамо даље.

На члан 40. амандман су заједно поднели посланици Бранислав Михајловић, Ратко Јанков, др Ана Стевановић, Бранка Стаменковић и Саша Радуловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 40. амандман су поднели Бошко Обрадовић, Марија Јањушевић, проф. др Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 40. амандман су поднели Санда Рашковић Ивић, Дијана Вукомановић и Ђорђе Вукадиновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На Главу 4. и назив главе, одељак 1, назив одељка, наслов изнад члана и члан 41. амандман су заједно поднели посланици Посланичке групе Клуба самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов изнад члана и члан 42. амандман су заједно поднели посланици Клуба самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов изнад члана и члан 43. амандман су заједно поднели посланици Клуба самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов изнад члана и члан 44. амандман су заједно поднели посланици Клуба самосталних посланика.

На наслов изнад члана и члан 45. амандман су заједно поднели посланици Клуба самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов изнад члана и члан 46. амандман су заједно поднели посланици Клуба самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов изнад члана и члан 47. амандман су заједно поднели посланици Клуба самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов изнад члана и члан 48. амандман су заједно поднели посланици Клуба самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов изнад члана и члан 49. амандман су заједно поднели посланици Клуба самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов изнад члана и члан 42. амандман су заједно поднели посланици Клуб самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На одељак 2, назив одељка, наслов изнад члана и члан 50. амандман су заједно поднели посланици Посланичког клуба самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов изнад члана и члан 51. амандман су заједно поднели посланици Клуба самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов изнад члана и члан 52. амандман су заједно поднели посланици Клуба самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов изнад члана и члан 53. амандман су заједно поднели посланици Клуба самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На одељак 3, назив одељка, наслов изнад члана и члан 54. амандман су заједно поднели посланици Посланичког клуба самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов изнад члана и члан 55. амандман су заједно поднели посланици Клуба самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На одељак 4, назив одељка, наслов изнад члана и члан 56. амандман су заједно поднели посланици Посланичког клуба самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов изнад члана и члан 57. амандман су заједно поднели посланици Клуба самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов изнад члана и члан 58. амандман су заједно поднели посланици Клуба самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На одељак 5, назив одељка, наслов изнад члана и члан 59. амандман су заједно поднели посланици Посланичког клуба самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов изнад члана и члан 60. амандман су заједно поднели посланици Клуб самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов изнад члана и члан 61. амандман су заједно поднели посланици Клуба самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов изнад члана и члан 62. амандман су заједно поднели посланици Клуба самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На Главу 5, наслов изнад члана и члан 63. амандман су заједно поднели посланици Посланичке групе Клуб самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов изнад члана и члан 64. амандман су заједно поднели посланици Клуба самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 64. амандман је поднела посланица Александра Белачић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов изнад члана и члан 65. амандман су заједно поднели посланици Клуба самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 65. амандман је поднео посланик Петар Јојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Да ли неко жели реч? (Не.)

Да ли неко жели реч? (Не.)

Да ли неко жели реч? (Не.)

Да ли неко жели реч? (Не.)

Да ли неко жели реч? (Не.)

Да ли неко жели реч? (Не.)

Да ли неко жели реч? (Не.)

Да ли неко жели реч? (Не.)

Да ли неко жели реч? (Не.)

Да ли неко жели реч? (Не.)

Да ли неко жели реч? (Не.)

Да ли неко жели реч? (Не.)

Да ли неко жели реч? (Не.)

Да ли неко жели реч? (Не.)

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов изнад члана и члан 81. амандман су заједно поднели посланици Клуба самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов изнад члана и члан 82. амандман су заједно поднели посланици Клуба самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов изнад члана и члан 83. амандман су заједно поднели посланици Клуба самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов изнад члана и члан 84. амандман су заједно поднели посланици Клуба самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов изнад члана и члан 85. амандман су заједно поднели посланици Клуба самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов изнад члана и члан 86. амандман су заједно поднели посланици Клуба самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов изнад члана и члан 87. амандман су заједно поднели посланици Клуба самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На Главу 8, назив главе, наслов изнад члана и члан 88. амандман су заједно поднели посланици Посланичке групе Клуб самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов изнад члана и члан 89. амандман су заједно поднели посланици Клуба самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов изнад члана и члан 90. амандман су заједно поднели посланици Клуба самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов изнад члана и члан 91. амандман су заједно поднели посланици Клуба самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов изнад члана и члан 92. амандман су заједно поднели посланици Клуба самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов изнад члана и члан 93. амандман су заједно поднели посланици Клуба самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 93. амандман у истоветном тексту поднели су народни посланици Милорад Мирчић и посланици Посланичке групе Двери.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов изнад члана и члан 94. амандман су заједно поднели посланици Клуба самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На Главу 9, назив главе, наслов изнад члана и члан 95. амандман су заједно поднели посланици Посланичке групе Клуба самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На Главу 10, назив главе, наслов изнад члана и члан 96. амандман су заједно поднели посланици Посланичке групе Клуба самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов изнад члана и члан 97. амандман су заједно поднели посланици Клуба самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов изнад члана и члан 98. амандман су заједно поднели посланици Клуба самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов изнад члана и члан 99. амандман су заједно поднели посланици Клуба самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов изнад члана и члан 100. амандман су заједно поднели посланици Клуба самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов изнад члана и члан 101. амандман су заједно поднели посланици Клуба самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов изнад члана и члан 102. амандман су заједно поднели посланици Клуба самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Пошто смо завршили претрес о свим амандманима, закључујем претрес Предлога закона у појединостима.

Пошто смо обавили претрес Предлога закона у начелу и појединостима, Народна скупштина ће у дану за гласање одлучивати о предлогу закона у начелу, појединостима и целини.

Прелазимо на 14. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ИЗВРШЕЊУ ВАНЗАВОДСКИХ САНКЦИЈА И МЕРА (претрес у појединостима).

Примили сте амандмане које су на Предлог закона поднели народни посланици.

Примили сте извештаје Одбора за уставна питања и законодавство и Одбора за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу, као и мишљење Владе о поднетим амандманима.

Пошто је Народна скупштина обавила начелни претрес, сагласно члану 157. став 3. Пословника Народне скупштине, отварам претрес Предлога закона у појединостима.

На наслов Предлога закона амандман је поднео Томислав Љубеновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео Момчило Мандић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднела Љиљана
Михајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднела Весна Николић
Вукајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднела Ружица Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео Срето Перић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднела Марина Ристић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео Филип Стојановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео Немања Шаровић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднела Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднела Александра
Белачић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднела Наташа Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео Александар
Шешељ.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео Дубравко Бојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео Миљан Дамјановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео Божидар Делић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео Петар Јојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов Предлога закона амандман је поднео Зоран Деспотовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела Александра Белачић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео Дубравко Бојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 1. амандман је поднео Александар Шешелъ.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 1. амандман је поднео Миљан Дамјановић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 1. амандман је поднео Божидар Делић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 1. амандман је поднела Наташа Јовановић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 1. амандман је поднео Петар Јојић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 1. амандман је поднео Зоран Деспотовић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 1. амандман је поднео Томислав Љубеновић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 1. амандман је поднео Момчило Мандић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 1. амандман је поднео Милорад Мирчић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 1. амандман је поднела Љиљана Михајловић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 1. амандман је поднела Весна Николић Вукајловић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 1. амандман је поднела Ружица Николић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 1. амандман је поднео Срето Перић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 1. амандман је поднела Марина Ристић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 1. амандман је поднео Никола Савић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 1. амандман је поднео Филип Стојановић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 1. амандман је поднео Немања Шаровић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 2. амандман је поднела Наташа Јовановић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 2. амандман је поднела Вјерица Радета.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 2. амандман је поднела Александра Белачић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 2. амандман је поднео Дубравко Бојић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 2. амандман је поднео Александар Шешелъ.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 2. амандман је поднео Миљан Дамјановић.
Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео Божидар Делић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео Петар Јојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео Зоран Деспотовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео Томислав Љубеновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео Момчило Мандић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела Љиљана Михајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела Весна Николић Вукајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела Ружица Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео Срето Перић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела Марина Ристић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео Филип Стојановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео Немања Шаровић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Српске радикалне странке и Јасмина Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео Александар Шешелъ.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео Миљан Дамјановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео Божидар Делић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела Наташа Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео Петар Јојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео Зоран Деспотовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео Томислав Љубеновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео Момчило Мандић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 3. амандман је поднео Милорад Мирчић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 3. амандман је поднела Љиљана Михајловић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 3. амандман је поднела Весна Николић Вукајловић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 3. амандман је поднео Срето Перић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 3. амандман је поднела Марина Ристић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 3. амандман је поднео Никола Савић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 3. амандман је поднео Филип Стојановић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 3. амандман је поднео Немања Шаровић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 4. амандман је поднео Срето Перић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 4. амандман је поднела Вјерица Радета.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 4. амандман је поднела Наташа Јовановић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 4. амандман је поднела Ружица Николић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 4. амандман је поднео Никола Савић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 4. амандман је поднео Милорад Мирчић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 5. амандман је поднео Александар Шешелъ.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 6. амандман је поднео Никола Савић.
Да ли неко жели реч? (Не.)

Пошто смо завршили претрес о свим амандманима, закључујем претрес Предлога закона у појединостима.

Пошто смо обавили претрес Предлога закона у начелу и у појединостима, Народна скупштина ће у дану за гласање одлучивати о Предлогу закона у начелу, појединостима и у целини.

Прелазимо на 15. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О БЕСПЛАТНОЈ ПРАВНОЈ ПОМОЋИ (претрес у појединостима).

Примили сте амандмане који су на Предлог закона поднели народни посланици.

Примили сте извештаје Одбора за уставна питања и законодавство и Одбора за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу, као и мишљење Владе о поднетим амандманима.

Пошто је Народна скупштина обавила начелни претрес, сагласно члану 157. став 3. Пословника Народне скупштине, отварам претрес Предлога закона у појединостима.

На члан 1. амандман је поднела Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман су заједно поднели посланици Демократске странке.

На члан 1. амандман је поднела Горица Гајић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела Горица Гајић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела Наташа Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела Горица Гајић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела Ружица Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео Срето Перић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман су заједно поднели Татјана Мацура, Владимир Ђурић, Александар Стевановић, Ненад Божић и Љупка Михајловска.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео Александар Шешељ.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 6. амандман је поднео Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 7. амандман су заједно поднели Татјана Мацура, Владимир Ђурић, Александар Стевановић, Ненад Божић и Љупка Михајловска.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 8. амандман је поднела Александра Белачић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 9. амандман је поднела Горица Гајић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 9. амандман је поднео Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 9. амандман су заједно поднели Татјана Мацура, Владимир Ђурић, Александар Стевановић, Ненад Божић и Љупка Михајловска.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 9. амандман је поднела Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 9. амандман је поднео Петар Јојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 12. амандман је поднела Весна Николић Вукајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 13. амандман је поднео Срето Перић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 13. амандман су заједно поднели посланици Српске демократске странке.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 16. амандман су заједно поднели Татјана Мацура, Владимир Ђурић, Александар Стевановић, Ненад Божић и Љупка Михајловска.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 16. амандман је поднео Петар Јојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 17. амандман је поднео Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 18. амандман је поднео Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 21. амандман је поднела Ружица Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 23. амандман је поднела Весна Николић Вукајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 25. амандман је поднео Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 26. амандман је поднела Наташа Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 26. амандман је поднела Ружица Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 28. амандман су заједно поднели народни посланици Српске демократске странке.

Влада и Одбор за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је амандман постао саставни део Предлога закона.

На члан 29. амандман је поднела Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 29. амандман је поднео Срето Перић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 29. амандман је поднела Ружица Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 30. амандман су заједно поднели посланици Српске демократске странке.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 32. амандман је поднео Срето Перић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 32. амандман су заједно поднели посланици Српске демократске странке.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 33. амандман су заједно поднели Слободни посланици.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 34. амандман су заједно поднели посланици Српске демократске странке.

Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 35. амандман је поднела Весна Николић Вукајловић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 36. амандман је поднео Никола Савић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 39. амандман је поднела Горица Гајић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 39. амандман је поднела Наташа Јовановић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 39. амандман су заједно поднели посланици Српске демократске странке.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 39. амандман је поднео Срето Перић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 40. амандман су заједно поднели посланици Српске демократске странке.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 40. амандман је поднео Милорад Мирчић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 41. амандман је поднела Александра Белачић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На наслов изнад члана 42. и члан 42. амандман је поднела Наташа Јовановић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 42. амандман је поднео Александар Шешељ.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На чланове 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51. и 52. амандман је поднела Вјерица Радета.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 47. амандман су заједно поднели посланици Социјалдемократске странке.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 50. амандман су заједно поднели посланици Социјалдемократске странке.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 51. амандман су заједно поднели посланици Социјалдемократске странке.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 52. амандман су поднели посланици Социјалдемократске странке.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 53. амандман је поднео народни посланик Петар Јојић.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 53. амандман су заједно поднели посланици Социјалдемократске странке.
Да ли неко жели реч? (Не.)
На члан 55. амандман је поднео народни посланик Срето Перић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 58. амандман су заједно поднели посланици Демократске странке.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 61. амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 61. амандман су заједно поднели посланици Социјалдемократске странке.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Пошто смо завршили претрес о амандманима, закључујем претрес Предлога закона у појединостима.

Пошто смо обавили претрес Предлога закона у начелу и у појединостима, Народна скупштина ће у дану за гласање одлучивати о Предлогу закона у начелу, појединостима и у целини.

Прелазимо на 16. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ЛОБИРАЊУ (претрес у појединостима).

Примили сте амандмане које су на Предлог закона поднели народни посланици.

Примили сте Извештај Одбора за уставна питања и законодавство и Одбора за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу, као и мишљење Владе о поднетим амандманима.

Пошто је Народна скупштина обавила начелни претрес, сагласно члану 157. став 3. Пословника Народне скупштине, отварам претрес Предлога закона у појединостима.

На члан 1. амандмане у истоветном тексту су поднели посланици Вјерица Радета и заједно посланици Клуба самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Горица Гајић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман у истоветном тексту су поднели посланици Наташа Јовановић и посланици Клуба самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман су заједно поднели посланици Социјалдемократске странке.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман су заједно поднели слободни посланици.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман у истоветном тексту поднели су Ружица Николић и заједно Клуб самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман су заједно поднели посланици Социјалдемократске странке.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман су заједно поднели слободни посланици.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандмане у истоветном тексту поднели су Срето Перић и Клуб самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На чл. 4. и 8. амандман су заједно поднели народни посланици Социјалдемократске партије Србије.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандмане у истоветном тексту поднели су посланици Александар Шешељ и заједно посланици Клуба самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Социјалдемократске странке, слободни посланици и заједно Санда Рашковић Ивић, Дијана Вукомановић и Ђорђе Вукадиновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 6. амандмане у истоветном тексту поднели су Никола Савић и Клуб самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 6. амандман су заједно поднели посланици Социјалдемократске странке.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 6. амандман су заједно поднели слободни посланици.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 6. амандман је поднела посланик др Дијана Вукомановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 7. амандмане у истоветном тексту поднели су Александра Белачић и Клуб самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 7. амандмане у истоветном тексту поднели су посланици Социјалдемократске странке и слободни посланици.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 8. амандмане у истоветном тексту поднели су посланици Дубравко Бојић и заједно посланици Клуба самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 9. амандмане у истоветном тексту поднели су посланици Миљан Дамјановић и заједно посланици Клуба самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 10. амандмане у истоветном тексту поднели су посланици Божидар Делић и заједно посланици Клуба самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 10. амандман су заједно поднели посланици Социјалдемократске странке.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 11. амандмане у истоветном тексту поднели су посланици Зоран Деспотовић и заједно посланици Клуба самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 12. амандмане у истоветном тексту поднели су посланици Петар Јојић и заједно посланици Клуба самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 13. амандмане у истоветном тексту поднели су посланици Томислав Љубеновић и заједно посланици Клуба самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 13. амандман су заједно поднели посланици Социјалдемократске странке.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 13. амандман су заједно поднели посланици Социјалдемократске партије Србије.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 14. амандмане у истоветном тексту поднели су посланици Момчило Мандић и заједно посланици Клуба самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 15. амандмане у истоветном тексту поднели су посланици Милорад Мирчић и заједно посланици Клуба самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 16. амандмане у истоветном тексту поднели су посланици Љиљана Михајловић и заједно посланици Клуба самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 16. амандман су заједно поднели посланици Социјалдемократске странке.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 17. амандмане у истоветном тексту поднели су посланици Весна Николић Вукајловић и заједно посланици Клуба самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 17. амандман су заједно поднели посланици Социјалдемократске странке.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 18. амандмане у истоветном тексту поднели су посланици Марина Ристић и заједно посланици Клуба самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 18. амандман су заједно поднели посланици Социјалдемократске странке.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 19. амандмане у истоветном тексту поднели су посланици Филип Стојановић и заједно посланици Клуба самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 20. амандмане у истоветном тексту поднели су посланици Немања Шаровић и заједно посланици Клуба самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 21. амандмане у истоветном тексту поднели су посланици Вјерица Радета и заједно посланици Клуба самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 22. амандмане у истоветном тексту поднели су посланици Наташа Јовановић и заједно посланици Клуба самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 23. амандмане у истоветном тексту поднели су посланици Ружица Николић и заједно посланици Клуба самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 24. амандмане у истоветном тексту поднели су посланици Срето Перић и заједно посланици Клуба самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 25. амандмане у истоветном тексту поднели су посланици Александра Белачић и заједно посланици Клуба самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 26. амандмане у истоветном тексту поднели су посланици Никола Савић и заједно посланици Клуба самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 26. амандман су заједно поднели посланици Социјалдемократске странке.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 26. амандман су заједно поднели посланици Социјалдемократске партије Србије.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 27. амандмане у истоветном тексту поднели су посланици Томислав Љубеновић и заједно посланици Клуба самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 28. амандмане у истоветном тексту поднели су посланици Дубравко Бојић и заједно посланици Клуба самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 29. амандмане у истоветном тексту поднели су посланици Милорад Мирчић и заједно посланици Клуба самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 29. амандман су заједно поднели посланици Слободни посланици.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 30. амандмане у истоветном тексту поднели су посланици Александра Белачић и заједно посланици Клуба самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 30. амандман су заједно поднели посланици Социјалдемократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 31. амандмане у истоветном тексту поднели су посланици Миљан Дамјановић и заједно посланици Клуба самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 31. амандман су заједно поднели посланици Социјалдемократске странке.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 31. амандман су заједно поднели Слободни посланици.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 32. амандмане у истоветном тексту поднели су посланици Александар Шешел и заједно посланици Клуба самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 32. амандман су заједно поднели посланици Социјалдемократске странке.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 33. амандмане у истоветном тексту поднели су посланици Зоран Деспотовић и заједно посланици Клуба самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 34. амандмане у истоветном тексту поднели су посланици Петар Јојић и заједно посланици Клуба самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 34. амандман је поднела народни посланик Горица Гајић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 35. амандмане у истоветном тексту поднели су посланици Милорад Мирчић и заједно посланици Клуба самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 36. амандмане у истоветном тексту поднели су посланици Вјерица Радета и заједно посланици Клуба самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Пошто смо завршили претрес о свим амандманима, закључујем претрес Предлога закона у појединостима.

Пошто смо обавили претрес Предлога закона у начелу и у појединостима, Народна скупштина ће у дану за гласање одлучивати о Предлогу закона у начелу, појединостима и у целини.

Прелазимо на 17. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ДОПУНИ ЗАКОНА О ОВЕРАВАЊУ ПОТПИСА, РУКОПИСА И ПРЕПИСА (претрес у појединостима).

Примили сте амандмане које су на Предлог закона поднели народни посланици.

Примили сте извештаје Одбора за уставна питања и законодавство и Одбора за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу, као и мишљење Владе о поднетим амандманима.

Пошто је Народна скупштина обавила начелни претрес, сагласно члану 157. став 3. Пословника Народне скупштине, отварам претрес Предлога закона у појединостима.

На члан 1. амандман је поднела Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела Наташа Јовановић.

Да ли неко жели реч?(Не.)

Пошто смо завршили претрес о свим амандманима, закључујем претрес Предлога закона у појединостима.

Пошто смо обавили претрес Предлога закона у начелу и у појединостима, Народна скупштина ће у дану за гласање одлучивати о Предлогу закона у начелу, појединостима и у целини.

Даме и господа народни посланици, сагласно члану 87. став 5. Пословника Народне скупштине, одређујем петак, 9. новембар 2018. године, са почетком у 10.00 часова, као дан за гласање о тачкама дневног реда Треће седнице Другог редовног заседања Народне скупштине Републике Србије у 2018. години.

Такође, користим прилику да се захвалим свим народним посланицима на учешћу у раду и да се захвалим посебно министру правде Нели Кубуровић и потпредседнику Владе и министру полиције Небојши Стефановићу на учешћу у раду. Хвала.

(Седница је прекинута у 18.40 часова.)